

Ikt. sz.: KOB/72-2/2015.

KOB-18/2015. sz. ülés
(KOB-39/2014-2018. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Kulturális bizottságának**
2015. november 24-én, kedden, 15 óra 8 perckor
az Országgyűlés Irodaháza V. emelet 569. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirendi javaslat elfogadása</i>	6
<i>A jogellenesen kivitt kulturális javak visszaszolgáltatásáról szóló 2001. évi LXXX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/7399. szám) (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján) (Kijelölt bizottság)</i>	6
<i>Az oktatás szabályozására vonatkozó egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (T/7405. szám) (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján) (Kijelölt bizottság)</i>	7
<i>A Nemzeti Kulturális Alapról szóló 1993. évi XXIII. törvény és a muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásról és a közművelődésről szóló 1997. évi CXL. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/7403. szám) (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján) (Kijelölt bizottság)</i>	16
<i>Balog Zoltán emberi erőforrások minisztere meghallgatásának folytatása</i>	20
<i>Balog Zoltán tájékoztatója</i>	21
<i>Kérdések, vélemények</i>	23
<i>Balog Zoltán válaszai</i>	40
<i>Egyebek</i>	55
<i>Az ülés berekesztése</i>	55

Napirendi javaslat

1. A jogellenesen kivitt kulturális javak visszaszolgáltatásáról szóló 2001. évi LXXX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/7399. szám)
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
(Kijelölt bizottság)
2. Az oktatás szabályozására vonatkozó egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (T/7405. szám)
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
(Kijelölt bizottság)
3. A Nemzeti Kulturális Alapról szóló 1993. évi XXIII. törvény és a muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásról és a közművelődésről szóló 1997. évi CXL. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/7403. szám)
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
(Kijelölt bizottság)

17.00 órától:

4. Balog Zoltán emberi erőforrások minisztere meghallgatásának folytatása
5. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Dúró Dóra** (Jobbik), a bizottság elnöke

Kucsák László (Fidesz), a bizottság alelnöke
Dr. Pósan László (Fidesz), a bizottság alelnöke
Kunhalmi Ágnes (MSZP), a bizottság alelnöke
Ikotity István (LMP), a bizottság alelnöke
Dunai Mónika (Fidesz)
Halász János (Fidesz)
Simon Róbert Balázs (Fidesz)
Dr. Vinnai Győző (Fidesz)
Dr. Hiller István (MSZP)
Farkas Gergely (Jobbik)
Szabó Szabolcs (független)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Hoffmann Rózsa (KDNP) Dunai Mónikának (Fidesz)
Demeter Zoltán (Fidesz) Simon Róbert Balázsnak (Fidesz)
Simon Róbert Balázs (Fidesz) távozása után dr. Vinnai Győzőnek (Fidesz)
Törő Gábor (Fidesz) dr. Pósan Lászlónak (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Takács Gabriella, a bizottság tanácsadója
Gyevtánné Zweig Zsuzsanna, a bizottság munkatársa

Meghívottak

Balog Zoltán emberi erőforrások minisztere
Puskás Imre helyettes államtitkár (Miniszterelnökség)
Dr. Palkovics László államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma)
Dr. Nagy Mihály főosztályvezető (Emberi Erőforrások Minisztériuma)
Tollner József elnökségi tag (Pedagógusok Demokratikus Szakszervezete)

Jelenlévők

Dr. Rétvári Bence parlamenti államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma)
Czunyiné dr. Bertalan Judit államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma)

Dr. Szabó Tünde államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma)
Kerpen Gábor politikai tanácsadó (Emberi Erőforrások Minisztériuma)
Sipos Imre helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma)
Pölöskei Gáborné helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma)
Dr. Bartolák Csaba kabinetfőnök (Emberi Erőforrások Minisztériuma)
Dr. Galó Zsolt politikai tanácsadó (Emberi Erőforrások Minisztériuma)
Magyar Zita főosztályvezető (Emberi Erőforrások Minisztériuma)
Dr. Fazekas Attila Erik főosztályvezető (Emberi Erőforrások Minisztériuma)
Dr. Kenyéri Katalin (Emberi Erőforrások Minisztériuma)
Dr. Tőrös Szilárd elnök (Felsőoktatási Dolgozók Szakszervezete)
Pálfia Zsolt alelnök (Felsőoktatási Dolgozók Szakszervezete)
Galló Istvánné elnök (Pedagógusok Szakszervezete)
Szabó Zsuzsa alelnök (Pedagógusok Szakszervezete)
Dr. Bogdány Judit (Miniszterelnökség)
Dr. Halász Zsolt főosztályvezető-helyettes (Emberi Erőforrások Minisztériuma)

(Az ülés kezdetének időpontja: 15 óra 8 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirendi javaslat elfogadása

DÚRÓ DÓRA (Jobbik), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Köszöntöm önöket az Országgyűlés Kulturális bizottságának mai ülésén. Az ülést megnyitom. A jelenléti ív alapján megállapítom, hogy a bizottság határozatképes.

Az előzetes napirendi javaslatot a képviselők megkapták, ehhez írásban senki nem terjesztett elő módosítást. Kérdezem, hogy szóban kíván-e valaki előterjeszteni módosítást a napirendhez. *(Nincs jelzés.)* Nem látok jelzést. Szavazunk. Ki az, aki támogatja a napirendet az előzetesen kiküldött formában? Aki igen, kérem, jelezze! *(Szavazás.)* Volt-e ellenszavazat? *(Nincs jelzés.)* Tartózkodás? *(Nincs jelzés.)* A bizottság egyhangúlag elfogadta a napirendet.

A jogellenesen kivitt kulturális javak visszaszolgáltatásáról szóló 2001. évi LXXX. törvény módosításáról szóló T/7399. számú törvényjavaslat (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján) (Kijelölt bizottság)

Első napirendi pontunk a jogellenesen kivitt kulturális javak visszaszolgáltatásáról szóló 2001. évi LXXX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat részletes vitájának kijelölt bizottságként történő lefolytatása. E rendelkezésre megnyitom a részletes vita első szakaszát, azaz a törvényjavaslatnak a határozati házsabály 44. § (1) bekezdés a-d) pontjaiban meghatározott szempontok szerinti vizsgálatát.

Köszöntöm az előterjesztő képviselőjében Puskás Imre helyettes államtitkár urat. Kérdezem, hogy kíván-e ebben a szakaszban előzetesen hozzászólni.

PUSKÁS IMRE helyettes államtitkár (Miniszterelnökség): Tisztelt Bizottság! Tisztelt Elnök Asszony! Köszönöm szépen, nem kívánok kiegészítést tenni.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Kérdezem, hogy a bizottság tagjai közül e vitaszakaszban ki kíván hozzászólni. *(Nincs jelzés.)* Nem látok jelzést, így akkor az előterjesztő sem reagál az elhangzottakra.

Tájékoztatom a bizottság tagjait, hogy a bizottságnak a határozati házsabály 44. § (1) bekezdésében foglaltakkal kapcsolatos megállapításait a bizottság jelentése tartalmazza, így erről döntenünk kell. Kérdezem ezért, hogy támogatja-e a bizottság, hogy a törvényjavaslat megfelel a határozati házsabály 44. § (1) bekezdésében foglaltaknak. Aki igen, az kérem, jelezze! *(Szavazás.)* 8 igen szavazat. Ki az, aki szerint nem? *(Nincs jelzés.)* Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* 5 tartózkodás.

A részletes vita ezen szakaszát lezárom. Ezzel áttérünk a módosító javaslatok megvitatására. Megnyitom a részletes vita második szakaszát, melyben a módosító javaslatokról kell állást foglalnunk. A javaslatokhoz nem érkezett módosító javaslat, azonban saját bizottsági módosítási szándékra előzetesen érkezett javaslat, ezt kiosztottuk a képviselőknek. Ennek megvitatásával folytatjuk a részletes vitát.

Ez Pósnán képviselő úr javaslata. Kérdezem képviselő urat, hogy kívánja-e szóban kiegészíteni, indokolni a módosító javaslatot. Parancsoljon!

DR. PÓSÁN LÁSZLÓ (Fidesz), a bizottság alelnöke: Csak nagyon röviden. Ahogy az indoklásban is szerepel, ez gyakorlatilag technikai jellegű módosítás, mert utólagosan azért feltűnt, hogy van némi helyesírási pontosítani való, illetve az, hogy

bizonyos bekezdések el vannak írva, tehát számozás szempontjából nem stimmel. Gyakorlatilag jogtechnikai pontosítás kíván lenni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük. Kérdezem, hogy a bizottság tagjai közül ki kíván hozzászólni. *(Nincs jelzés.)* Nem látok jelzést.

Kérdezem helyettes államtitkár urat, hogy támogatják-e a módosítási szándékot, amennyiben tud erről nyilatkozni. Parancsoljon!

PUSKÁS IMRE helyettes államtitkár (Miniszterelnökség): Köszönöm, elnök asszony. A Miniszterelnökség támogatja a módosítást.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Más hozzászólási szándék van-e ehhez a javaslatához? *(Nincs jelzés.)* Nem látok jelzést. Akkor szavazunk. A bizottság tagjai közül ki az, aki támogatja, hogy a kiosztott módosító javaslatot a bizottság saját módosítási szándékként benyújtsa? Aki igen, az kérem, jelezze! *(Szavazás.)* 11 igen szavazat. Ki az, aki nem támogatja? *(Nincs jelzés.)* Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* 2 tartózkodás.

A bizottság benyújtja a módosító javaslatot.

Kérdezem, hogy van-e valakinek további módosításra javaslata? *(Nincs jelzés.)* Nem látok jelzést. Akkor kérdezem a bizottságot, hogy az előbbieken meghozott döntéseknek megfelelően elfogadja és benyújtja-e a részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatot. Aki igen, az kérem, jelezze! *(Szavazás.)* 9 igen szavazat. Ki az, aki nem? *(Nincs jelzés.)* Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* 4 tartózkodás.

A bizottság ennek megfelelően fog eljárni. A vita ezen szakaszát lezárom.

Megnyitom a részletes vita utolsó szakaszát, amelyben a bizottságunk dönt a részletes vita lezárásáról, a részletes vitáról szóló jelentés elfogadásáról és benyújtásáról. Kérdezem a bizottságot, hogy lezárja-e a részletes vitát. Aki igen, az kérem, jelezze! *(Szavazás.)* 10 igen. Ki az, aki nem? *(Nincs jelzés.)* Aki tartózkodott? *(Szavazás.)* 2 tartózkodás.

A bizottság lezárta a részletes vitát.

Tájékoztatom a bizottság tagjait, hogy a bizottság a részletes vitáról jelentést nyújt be, amely a bizottság korábbi vitaszakaszban meghozott döntéseit tartalmazza. Ennek megfelelően kérdezem tehát a bizottságot, elfogadja-e a részletes vitáról szóló jelentést, valamint felhatalmazza-e a bizottság elnökét arra, hogy gondoskodjon a bizottság döntéseit összefoglaló jelentés aláírásáról és benyújtásáról. Aki igen, az kérem, jelezze! *(Szavazás.)* 8 igen szavazat. Ki az, aki nem? *(Nincs jelzés.)* Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* 5 tartózkodás.

A bizottság ennek megfelelően fog eljárni.

Ezzel az első napirendi pontot lezárom. Puskás Imre helyettes államtitkár úrnak köszönöm, hogy rendelkezésünkre állt.

**Az oktatás szabályozására vonatkozó egyes törvények módosításáról szóló T/7405. számú törvényjavaslat
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
(Kijelölt bizottság)**

Soron következik az oktatás szabályozására vonatkozó egyes törvények módosításáról szóló T/7405. számú törvényjavaslat részletes vitájának kijelölt bizottságként történő lefolytatása. E rendelkezésre megnyitom a részletes vita első szakaszát, azaz a törvényjavaslatnak a határozati házsabály 44. § (1) bekezdés a-d) pontjaiban meghatározott szempontok szerinti vizsgálatát.

Köszöntöm az előterjesztő képviselőjében Palkovics László államtitkár urat. Kérdezem, hogy kíván-e ebben a szakaszban előzetesen hozzászólni. Államtitkár úr, parancsoljon!

DR. PALKOVICS LÁSZLÓ államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma):
Köszönöm, nem kívánok.

ELNÖK: Kérdezem a bizottság tagjait, hogy ki kíván hozzászólni ebben a vitaszakaszban. *(Nincs jelzés.)* Nem látok jelzést, így az előterjesztő sem reagál az elhangzottakra.

Tájékoztatom a bizottság tagjait, hogy a bizottságnak a határozati házszabály 44. § (1) bekezdésében foglaltakkal kapcsolatos megállapításait a bizottság jelentése tartalmazza, így erről döntenünk kell. Támogatja-e a bizottság, hogy a törvényjavaslat megfelel a határozati házszabály 44. § (1) bekezdésében foglaltaknak? Aki igen, az kérem, jelezze! *(Szavazás.)* 8 igen szavazat. Ki az, aki nem? *(Nincs jelzés.)* Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* 5 tartózkodás.

A bizottság elfogadta a javaslatot.

A részletes vita ezen szakaszát lezárom, és ezzel áttérünk a módosító javaslatok megvitatására.

Megnyitom a részletes vita második szakaszát, amelyben a módosító javaslatokról kell állást foglalnunk. A határozati házszabályi rendelkezéseknek megfelelően az előzetesen kiküldött és most kiosztott háttéranyagban feltüntetett módosító pontokról szavazunk.

A háttéranyag 1. pontjában Dúró Dóra és Farkas Gergely módosító javaslatáról kell döntenünk. Farkas Gergelyt kérdezem, hogy hozzá kíván-e szólni. *(Jelzésre:)* Igen, tessék!

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm szépen. Nem tartalmi, inkább csak egy pontosítás, egyértelműsítés ennek a módosító javaslatunknak a lényege, ugyanis mi úgy gondoljuk, hogyha jól vélelmezzük, hogy a jogalkotó mit szeretett volna, akkor a közalkalmazottakra vonatkozik ez az utalás. Itt viszont azáltal, hogy ez a szó nem került itt kiírásra, véleményünk szerint nem egyértelmű a helyzet. Ezért jeleztem, hogy ez egy pontosítás, egy egyértelműsítés, amennyiben jól értelmeztük a jogalkotó szándékait.

ELNÖK: Köszönjük. Kérdezem államtitkár urat, hogy a tárcá támogatja-e.

DR. PALKOVICS LÁSZLÓ államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma):
Nem támogatjuk, ugyanis a Kjt. a közalkalmazottakra vonatkozik, tehát ezért redundánsnak tartjuk a dolgot, tehát nem tartjuk szükségesnek külön szabályozni.

ELNÖK: Kérdezem, hogy a képviselők közül van-e hozzászólási szándék a módosító javaslathoz. *(Nincs jelzés.)* Nem látok jelzést. Szavazunk. Ki az, aki támogatja az 1. pontban benyújtott módosítást? Aki igen, az kérem, jelezze! *(Szavazás.)* 5 igen szavazat. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 8 nem szavazat. Ki tartózkodott? *(Nincs jelzés.)*

A bizottság a módosító javaslatot nem támogatta.

A 2. pontban szintén Dúró Dóra és Farkas Gergely módosító javaslatáról kell döntenünk. Tessék!

FARKAS GERGELY (Jobbik): A kancellár és a rektor jogkörgyakorlására vonatkozik ez a módosító javaslat, illetve ez a szakasz, és mi úgy gondoljuk - itt az indoklásban meg is fogalmaztuk -, hogy a jogkörgyakorlás elválasztása egyértelműbb, hogyha jelzik, hogy melyik esetben mely vezető a munkáltatói jog gyakorlója az utasításadás kapcsán. Ezért tartottuk ezt fontosnak, hogy ily módon is a módosító javaslatunkkal ezt jelezzük és egyértelművé tegyük.

ELNÖK: Kérdezem államtitkár urat, hogy a tárca támogatja-e.

DR. PALKOVICS LÁSZLÓ államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Köszönöm. Értve a módosító szándékot, de úgy gondoljuk, hogy az eredeti szövegezés, tehát az utalások ezt egyértelművé teszik. Tehát ennek a megismétlése redundanciát okoz. Értve a szándékot, hogy az „és” kapcsolat nyelvhelyességi szempontból jelenthetné ezt is, de a törvénynek a struktúrája nem indokolja, tehát ott egyértelmű, hogy nem szükséges. Tehát ezért szükségtelennek tartjuk a módosítást, persze értve a szándékot mögötte.

ELNÖK: Köszönjük. Kérdezem, hogy a képviselők közül van-e hozzászólási szándék ehhez a módosításhoz. *(Nincs jelzés.)* Nem látok jelzést. Szavazunk. Ki az, aki támogatja a 2. pontban benyújtott módosítást? Aki igen, az kérem, jelezze! *(Szavazás.)* 5 igen szavazat. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 9 nem szavazat. Ki tartózkodott? *(Nincs jelzés.)*

A bizottság a módosító javaslatot nem támogatta.

A 3. pontban Dúró Dóra és Farkas Gergely módosító javaslatáról kell döntenünk. Én úgy gondolom, hogy lefolytathatjuk a 3., 4. és a 6. pont vitáját együtt, mert mind a három ugyanarról szól, hogyha a bizottsági tagok egyetértenek. *(Dr. Pósnán László: Egyetértünk.)* Rendben. Akkor a 3., 4. és 6. pontok vitáját egyszerre folytatjuk le és egyszerre is szavazunk róla. Gergő, parancsolj!

FARKAS GERGELY (Jobbik): Itt sem tartalmi módosításról van szó. Azért nyújtottuk be ezt a módosító javaslatot, mert az értelmező rendelkezések között megjelenik a doktorandusz kifejezésnek a körülírása, és mivel itt több paragrafusban is a hallgató az valójában a doktoranduszra vonatkozik a mi értelmezésünk szerint, ezért logikusnak tartjuk, hogy használjuk is ezt a kifejezést a hallgatót pontosítva. Tudjuk, hogy a hallgató azért egy tágabb kifejezés, itt pontosítást jelentene a doktorandusz szónak a használata. Mondom még egyszer: az értelmező kifejezések között is fel van sorolva és ki van fejtve, hogy mit takar.

ELNÖK: Kérdezem államtitkár urat, támogatják-e.

DR. PALKOVICS LÁSZLÓ államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Igen, támogatjuk mind a hármat, így koherensebb a törvény, tehát támogatjuk, igen.

ELNÖK: Képviselői hozzászólási szándék van-e? Szabó Szabolcs, parancsoljon! *(Farkas Gergely: Nehogy elrontsd! - Derültség.)*

SZABÓ SZABOLCS (független): Isten őrizz! Egy pontosító kérdésem lenne. Megmondom őszintén, én nem olvastam el ennek a doktorandusz kitételnek a pontos meghatározását, és ezért kérdezném. Eddig úgy volt a doktori képzésben, hogy amíg az abszolutóriumot meg nem szerezte az ember, addig hallgató, utána már hallgatói jogviszonya a doktorandusznak nem volt, tehát itt ilyen értelemben ez két külön

fogalom, de akkor ezek szerint ez most egymást átfedő fogalom lesz. Tehát amíg megvan ez a komplex vizsga, utána három éven belül elvileg le kell neki tenni a doktori szigorlatot, tehát egészen a doktori szigorlat letételéig hallgatónak számít a delikvens?

ELNÖK: Államtitkár úr, parancsoljon!

DR. PALKOVICS LÁSZLÓ államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): A rendelkezés egyértelmű. A doktorandusz a doktori képzésben részt vevő hallgató. Tehát a négy év képzésben részt vevő hallgató a doktorandusz. Ami esetleg okozhatott volna némi félreértést, a doktorjelölt fogalmat kivezettük, mert nem volt egyértelmű. Tehát a doktorandusz hallgató addig, amíg hallgató, tehát a négyéves tanulmányi idő alatt.

ELNÖK: Más képviselői hozzászólási szándék van-e? *(Nincs jelzés.)* Nem látok jelzést. Szavazunk, egyszerre a 3., 4. és 6. pontokról. Ki az, aki támogatja ezeket? *(Szavazás.)* Volt-e nem szavazat vagy tartózkodás? *(Nincs jelzés.)* A bizottság egyhangúlag támogatta.

Az 5. pontban Szabó Szabolcs képviselő úr módosításáról döntünk. Kérdezem képviselő urat, kívánja-e előzetesen indokolni a módosító javaslatot. Parancsoljon!

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm. Az általános vitában voltaképpen elmondtam a lényegét ennek a dolognak. Legfeljebb annyit tennék még hozzá ehhez, hogy kifejezetten azon a karon, ahol én is végeztem, és főleg azon a tudományterületen, ahol én is végeztem, ott jellemzően nem gyakori a rövid idő alatt elvégzett és megszerzett doktori cím. Tehát ez a 6-7 év tekinthető általában elfogadottnak.

A mostani szabályozás szerint is ez megoldható lenne, csak akkor kérelmekkel kell pótolni, és nyilván én pedig azt gondolom, hogy jobb lenne eleve egy picit rugalmasabbá tenni a szabályt és egy évet még plusz lehetőségként rátenni. Köszönöm.

ELNÖK: Kérdezem államtitkár urat, hogy támogatják-e.

DR. PALKOVICS LÁSZLÓ államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Nem támogatjuk. Értve a szándékot, ugyanis a szándék ugyanaz volt, amit képviselő úr mondott, tehát ezért a doktorandusz képzés idejét, tehát a három évet négy évre emeltük. Itt a hallgató plusz egy nettó évet kapott, tehát egy évet foglalkozhat még a doktori témájának a kidolgozásával és a megírásával. Valahol nyilván határt kell szabni annak, hogy mennyi ideig teszi ezt, hiszen ennek azért van egy gazdasági érdeke is, hogy valamilyen formában a hallgató fejezze be, hiszen onnantól kezdve, amikor megszerezte a fokozatát, tud majd kutatóként, oktatóként dolgozni. Tehát ezért mondtuk az 5 évet, ahogy ön is említette, ha bárkinek olyan indoka van, külföldi képzés, családi indok, hölgyek esetében gyermekvállalás, ezekre lehet még kapni egy plusz évet, tehát indokolt esetben ez a plusz egy év rendelkezésre áll.

Tehát nettó egy évet hosszabbítottunk a tényleges kutatási időn, azt gondolom, hogy ezzel a korábbi szabályozásra utalt itt képviselő úr, ahol egy disszertáció benyújtására hosszabb idő állhatott rendelkezésre, ezt szeretnénk, hogyha valahol véget érne.

ELNÖK: Képviselői hozzászólási szándék van-e a javaslatához? Pósán alelnök úr, parancsoljon!

DR. PÓSÁN LÁSZLÓ (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Én csak azt szeretném megjegyezni, hogy ha összeadjuk egyébként az esztendőket, akkor a végén eljutunk oda, hogy a doktori megszerzése az önmagában több idő lesz, mint maga az egyetemi képzés.

Tehát szerintem azért ez sincsen feltétlenül a helyén. Tehát ezért nem fogom támogatni, amit Szabolcs javasolt. Ugyanakkor pedig szeretném hangsúlyozni azt is, hogy a doktori iskolákhoz és a témavezetőkhez kapcsolódóan van egy felelősség, nevezetesen hogy a doktori témákat azért úgy kell kijelölni, meghatározni, hogy egy bizonyos, jól belátható időkereten belül az teljesíthető legyen. Ez már a témavezetők felelőssége is, úgyhogy én csak azt gondolom, hogy ebből a szempontból valóban bizonyos cövekeket le kell verni, és ahhoz kell igazítani a későbbiekben a teendőket. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Szabó Szabolcs, parancsoljon!

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm. Örülök, hogy most szakmai jellegű vitát folytathatunk.

Szóval nem a vita kedvéért akarom ezt folytatni, mert ez tényleg egy érdekes és fontos kérdés szerintem, de egyrészt bizonyos tudományterületeken nem pont ilyen mechanikusan működik általában azért a fokozatszerzés. Tehát a társadalomtudományokra jellemző a lassabb végzés, a természettudományok esetében például vagy a műszaki tudományok esetében, amennyire én látom, jellemzőbb, hogy viszonylag gyorsabban megy. Mondjuk az én szakterületemen biztos, hogy ez sokkal lassabban szokott menni.

Másrészt itt azt is figyelembe kell venni, bár az általános vitában államtitkár úr a bérek kapcsán ugyan, de hivatkozott arra, hogy hát, nem az egyetemi struktúrában vannak benne a doktoranduszok. A gyakorlatban benne vannak, tehát az ösztöndíjas doktoranduszokat a legtöbb egyetemen eléggé leterhelik az órákkal. Tehát amikor én is bekerültem az egyetemre, gyakorlatilag a második félévtől kezdve ilyen heti 10 órát kellett tartanom, mert egyébként összeomlott volna a tanszéki oktatás, hogyha nem vonják be ezeket az ösztöndíjas doktoranduszokat.

Részben ez is okozza azt jellegzetesen, hogy toródik egy picit ez az egész dolog, és itt említette Pósán képviselő úr, hogy hosszabbra nyúlik, mint az egyetemi képzés. Nekem speciel 6 év volt ez az időszak, és ez egyáltalán nem volt egy ilyen extra hosszú időszak, ami nálunk elő szokott fordulni. Ez úgy nagyjából az átlag, amennyi idő alatt például nálunk ezt szokás elvégezni, az ELTE-nek a természettudományi karán és azon a szakon, ahol én végeztem. Ami belefér elvileg a mostani szabályozásba, plusz kérvénnyel vagy plusz ilyen nyilatkozattétellel, hogy kér még a delikvens egy vagy két félévet, csak ez egy ilyen furcsa megkötés szerintem, hogy egy kvázi átlagos időhöz már plusz kérvényt kell betenni.

Mondom: szerintem ez nem a témavezető felelőssége a legtöbb esetben, hanem egyszerűen egy kényszerhelyzet, hogy sok órát kell tartani a doktoranduszoknak, gyakorlatokat értelemszerűen. Köszönöm.

ELNÖK: Más képviselői hozzászólási szándék? *(Nincs jelzés.)* Nem látok jelzést. Szavazunk. Ki az, aki támogatja az 5. pontban előterjesztett módosítást? Aki igen, az kérem, jelezze! *(Szavazás.)* 2 igen szavazat. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 9 nem szavazat. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* 3 tartózkodás.

A bizottság nem támogatta.

A 7. pontban Bene Ildikó és Balla György képviselők módosító javaslatáról döntünk. Ők nem jelezték, hogy előterjesztőként részt vesznek a bizottság ülésén. Kérdezem ezért államtitkár urat, hogy támogatják-e a módosítást.

DR. PALKOVICS LÁSZLÓ államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Igen, amennyiben a 9-essel együtt tárgyaljuk. Igen, támogatjuk.

ELNÖK: Igen, összefügg a kettő. Tehát támogatják. Képviselői hozzászólási szándék van-e? Ikotity alelnök úr, parancsoljon!

IKOTITY ISTVÁN (LMP), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelettel, miután meghallottam ezt a kifejezést, ne haragudjon, azóta nevetnem kell, ez nagyon muris. De árulják már el, tudom, hogy Pallasz Athénének szokása, de kinek a fejéből pattant ez ki? *(Derültség. - Dr. Pósán László: Zeusz fejéből!)* Teljes fegyverzetben.

Tehát ne haragudjanak, de azt gondoljuk, hogy egy olyan főiskola, ami egy műszaki, egy pénzügyi, és két kis intézményről van szó, és ezt összevonva ennek egy ilyen - hogy is mondjam - enyhén szólva fellengzős elnevezést adni, lelkük rajta.

ELNÖK: Más képviselői hozzászólási szándék van-e? Pósán alelnök úr, parancsoljon!

DR. PÓSÁN LÁSZLÓ (Fidesz), a bizottság alelnöke: Csak hogy a Pallasz Athéné történetet továbbvigyük, Pallasz Athéné egy görög polisz egyik fontos védőistene. Méretét tekintve az sem volt túl nagy. Köszönöm. *(Derültség.)*

ELNÖK: Más képviselői hozzászólás? Szabó Szabolcs, parancsoljon!

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm szépen. Hasonló volt nálam is a szituáció, mint amit Ikotity István elmondott, de ha másra nem, arra ösztönzött, hogy megnézzem a Google-ban, hogy azon kívül, amit egyébként egy normál ember tud Pallasz Athénéről, miről ismert még, és egy kis betoldás itt van a Wikipédiában, és gondolom, innen jöhet az ötlet, hogy a képzés istennője is többek között. Ettől függetlenül tényleg egy picit olyan furcsa, na mindegy. Ezért én nem fogom megszavazni, de nyilván az intézménynek abszolút joga van olyan nevet választani magának, amelyet szeretne, aztán majd meglátjuk, hogy hogyan reagálnak rá a külföldi partnerek például.

ELNÖK: Hiller István, parancsoljon!

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Bocsánatot kérek, de Pallasz Athénével szemben ez egy merénylet. Amennyire az ostobaság nem Pallasz Athéné velejárója, úgy ez az. Ez egy fejlődő, izgalmasan átalakuló, elsősorban műszaki jellegű főiskola, Kecskeméthez kötődik, vegyék a kecskét példaképpül. *(Derültség.)* Sokkal jobban hangzik az, és ebben semmi ironia nincsen, a címerben is, a város címerében a kecske van. Az szimbolizálja a várost. Ez a főiskola a városhoz kötődik. Képzeljék el, hogy angolul milyen jól hangzik, hogy Capri College of Kecskemét. Abszolút rendben van. Tehát ha Capri szigete a kecskéket magának vállalja és erről van elnevezve és világhírű lett, akkor a kecskeméti főiskola nyugodtan vállalja fel a város címerét, és...

(Dr. Pósan László: *De Capri nem a kecskéktől lett világhírű, hanem Tiberius császártól. - Derűltség.*)

De most javaslom az alelnök úrnak, hogy ne menjünk bele az összes itáliai sziget történetébe, viszonylag jó vagyok ebben, hanem maradjunk a főiskolánál. Nem akarom az álhumor felé elvinni a dolgot, de talán értsünk azzal egyet a javaslattevőkkel is, hogy álljanak el ettől a javaslattól, ne hozzák kellemetlen helyzetbe önmagukat. Én a kecskeméti főiskolából sokkal többet kinézek a jövőre nézve, minthogy ilyen viták keresztútjába vigyünk. Próbálják végiggondolni a javaslattevők, nyilván itt vannak frakciótársak is, ha esetleg elállnak ettől, akkor nem kell itt más javaslatokat tenni. Ez nem egy szerencsés gondolat, azt hiszem.

ELNÖK: Más képviselői hozzászólási szándék? Pósan alelnök úr, parancsoljon!

DR. PÓSÁN LÁSZLÓ (Fidesz), a bizottság alelnöke: Bocsánat, csak egy egészen rövid kérdésem van államtitkár úrhoz, hogy a két érintett intézmény, tehát most komolyra fordítva a szót, az adott névvel egyetért-e, tehát magyarul a képviselői indítvány ilyen értelemben egy közös akaratnak a megtestesülése, vagy pedig egyéni javaslatként történik, mert azért nem mindegy a dolog. Amennyiben az intézmények ezt támogatják, én azt gondolom, hogy ezt a fajta jogot viszont meg kell nekik adni. Köszönöm.

ELNÖK: Más képviselői hozzászólási szándék? *(Nincs jelzés.)* Én magam is hozzászólnék. Engem is rendkívül izgalomba hozott az a kérdés, amit Ikotity alelnök úr feltett, hogy honnan eredne mégis, és ezért elolvastam a javaslat indokolását. Nagyon Wikipédia-gyanús volt. Bejött a számításom, szó szerint megegyezik a Pallasz Athéné szócikk Wikipédián található leírásának első két sorával a javaslatnak az indokolása. *(Kunhalmi Ágnes: Plágium!)* Tehát semmiféle olyasmiről nincsen szó, amit itt Pósan alelnök úr is pedzeget, hogy itt most az intézményekkel történt egyeztetés volt az indoka, legalábbis az indokolásban ez nem jelenik meg. *(Dr. Pósan László: Van kérdés, megvárjuk a választ!)* Rendben.

Tehát én is kíváncsi lennék arra, hogy itt történt-e egyeztetés. Hogy ha államtitkár úr tud erről, akkor kérjük, hogy válaszolja meg. Parancsoljon!

DR. PALKOVICS LÁSZLÓ államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Köszönöm a kérdést. Ahogy itt elhangzott, beleszólni fenntartói oldalról az egyetem névválasztásába, az az autonómia súlyos megsértése lenne. Nem is tesszük ezt egyébként. Mindkét intézmény az egyesülési tárgyalások kezdetén több névopciót felsorolt, és a Pallasz Athéné mind a kettőben szerepelt. *(Kunhalmi Ágnes: Mik voltak még?!)* Bár mérnök vagyok, és nem akarnék beleavatkozni ebbe, de a római isten változata is egyébként szerepelt, de aztán végül a Pallasz Athéné maradt meg. *(Derűltség.)* Úgyhogy a két intézmény szándékával egyértelműen egybeesik. *(Dr. Hiller István: Hádész! - Derűltség.)*

Hiller képviselő úrnak még annyit, hogy a kecskeméti, hogy most miről nevezzük el az intézményt, ez megint intézményi hatáskör, de itt két intézmény egyesüléséről van szó, Kecskemét és Szolnok telephellyel fog működni ez az intézmény, tehát itt az, hogy egy neutrális névválasztás történt és nem a kecskeméti főiskola vagy a kecskeméti-szolnoki főiskola, ezt ez indokolja. Ilyen értelemben mind a két intézménynek a szándékával találkozunk a Pallasz Athéné elnevezés, és ebben az írásformában, ahogy itt szerepel.

ELNÖK: Más képviselői hozzászólási szándék van-e a javaslatához? Szabó Szabolcs, parancsoljon!

SZABÓ SZABOLCS (független): Csak hogy értsem az államtitkár úr válaszát. Azt mondta, hogy a korábbi megbeszélések során a különböző listákban mindenhol szerepelt, de akkor utána ez egyeztetve lett velük, amikor végül kiválasztásra került? Tehát amikor ez az egy jött be ide, akkor ők azt mondták, hogy oké, rendben van, ezt akarjuk, mehet?

ELNÖK: Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. PALKOVICS LÁSZLÓ államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Tudomásom szerint igen.

ELNÖK: Más képviselői hozzászólási szándék van-e? *(Dr. Pósnán László: Én az Odint választottam volna, de mindegy. - Dr. Hiller István: Vagy Cupidót. - Derültség.)* Nem látok jelzést. Szavazunk. Ki az, aki támogatja a 7. számú és a vele összefüggő 9. számú módosító javaslatot? Aki igen, az kérem, jelezze! *(Szavazás.)* 7 igen szavazat. Ki az, aki nem támogatja? *(Nincs jelzés.)* Aki tartózkodott? *(Szavazás.)* 7 tartózkodás.

A bizottság nem támogatta a módosítást.

A 8. pontban Dúró Dóra és Farkas Gergely módosításáról döntünk. Gergő, előzetes indoklás? Parancsolj!

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztában vagyok vele, hogy meg fogjuk kapni, hogy ez bizonyos tekintetben túlterjeszkedő javaslat, mégis szerintem fontos lenne, hogy erről beszéljünk, illetve ha jól tudom, akkor ezt a Hárszabálynak való meg nem felelést korábban kellett volna jelezni, erre utaló jelzés a bizottság részéről nem történt, így bízom benne, hogy esetleg mégis lehet valami sikerélményünk ennél a módosításnál is.

Itt államtitkár úr az elmúlt hetekben többször ígéretet tett az egyetemi dolgozók bérének emelésére, és ez a javaslatunk egy költségvetési módosítással ennek az alapját, ennek a biztosítékát adná meg. Úgyhogy ezért szeretnénk, hogyha ez ilyen módon is rögzítésre kerülne egyfajta garanciaként a célzott társadalmi rétegnek, a célzott egyetemi oktatóknak. Úgyhogy ezért bízunk benne, hogy ebben egy konszenzus lehet. Úgy, ahogy az egyetemi dolgozók bérének emelésében is egyértelműen minden párt támogatólag nyilatkozott meg eddig tudtommal, úgyhogy bízunk benne, hogy a módosító javaslatunknál is ez meg fog nyilvánulni.

ELNÖK: Kérdezem államtitkár urat, hogy támogatják-e a módosítást.

DR. PALKOVICS LÁSZLÓ államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Nem támogatjuk, ugyanis ezt a végrehajtási rendelet rendezi. Tehát ilyen értelemben redundáns lenne a rendezés. Azon túl, amit egyébként képviselő úr említett, hogy túlterjeszkedő lenne a költségvetési törvény módosítása.

ELNÖK: Van-e képviselői hozzászólási szándék a javaslatához? *(Nincs jelzés.)* Nem látok jelzést. Szavazunk. Ki az, aki támogatja a 8. pontot? Aki igen, az kérem, jelezze! *(Szavazás.)* 2 igen szavazat. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 9 nem szavazat. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* 4 tartózkodás.

A bizottság nem támogatta.

Akkor az előzetes módosító javaslatok tárgyalásának a végére értünk. Érkezett a bizottság saját módosítási szándékára vonatkozó javaslat is. Ez Pósnán alelnök úr javaslata. Ezt szintén kiosztottuk a képviselőknek. Ez így néz ki. *(Felemeli a javaslatot.)*

Pósnán alelnök úr! 13 oldal és 21 pontból áll.

DR. PÓSNÁN LÁSZLÓ (Fidesz), a bizottság alelnöke: Tisztelt Bizottság! Az egybefűzött több módosítónak a túlnyomó többsége ugyancsak vagy nyelvhelyességi vagy helyesírási módosítást tartalmaz. Van egy-kettő, ahol kifejezetten fogalomponosítást, mert egész egyszerűen a korábban használt kifejezés a jogi álláspont szerint nem a legegyszerűbb volt, tehát ennek megfelelően van ilyen értelemben szövegponosítás, és nem tartalmi, hanem a szóhasználat szempontjából. Gyakorlatilag ezek azok az „érdemi” módosítások, amelyek itt előjönnek, tehát lényegében pontosítások, számos esetben nyelvhelyességi, illetve fogalomhasználati téren. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Azt indítványoznám, hogy a technikai jellegű módosító pontokról egyszerre szavazzunk, és amelyik érdemi módosítást tartalmaz, arról tárgyaljunk külön, hogyha ez így megfelelő a bizottság tagjainak. *(Dr. Pósnán László: Megfelelő.)* Rendben.

Az 1-es egy vesszőhiba, ha jól látom, a 2-es egy fogalomponosítás, a 3-as is egy kodifikációs módosítás, a 4-es nyelvhelyességi, az 5-ös nyelvhelyességi, a 6-os is nyelvhelyességi, a 7-es is, a 8-as, a 9-es is. A 10-es nem, arról külön fogunk tárgyalni. A 11-es is nyelvhelyességi, a 12-es is, a 13-as is, a 14-es is, átmeneti a 15-ös. Ezt bevonhatjuk a nyelvhelyességi módosítások körébe? *(Dr. Pósnán László: Igen.)* Jó. A 16-os nyelvhelyességi, a 17-es is átmeneti, a 18-as nyelvhelyességi, a 19-es kodifikációs, a 20-as is és a 21-es nyelvhelyességi. Akkor a 10. pont egyedül az, amelyik érdemi módosítást tartalmaz, a többi nyelvhelyességi, kodifikációs, fogalomponosítás.

Akkor ezeknek a vitáját folytatnánk le, a 10-es kivételével az összesnek egyben, és a 10-esről külön folytatunk vitát és külön is szavazunk, hogyha ez így megfelel a bizottság tagjainak. *(Dr. Pósnán László: Tökéletes.)* Köszönjük szépen.

Államtitkár urat kérdezem, hogy tud-e nyilatkozni a módosításokról, első körben a nyelvhelyességi, kodifikációs pontosításokkal kapcsolatban, amennyiben tud a tárca nyilatkozni, akkor parancsoljon!

DR. PALKOVICS LÁSZLÓ államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Köszönöm. Ezek közül mindegyiket javasoljuk.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Kérdezem a képviselőket, hogy van-e hozzászólási szándék ezekhez a pontokhoz. *(Nincs jelzés.)* Nem látok jelzést. Szavazunk. Ki az, aki támogatja a kiosztott módosító javaslatokat a 10. pont kivételével? Aki igen, az kérem, jelezze! *(Szavazás.)* Volt-e nem szavazat vagy tartózkodás? *(Nincs jelzés.)* A bizottság egyhangúlag támogatta.

A 10. pontban előterjesztett módosító javaslatról külön folytatunk vitát. Kérdezem Pósnán alelnök urat, hogy kívánja-e indokolni előzetesen.

DR. PÓSNÁN LÁSZLÓ (Fidesz), a bizottság alelnöke: Nem, az írott indoklásban benne van.

ELNÖK: Köszönjük. Államtitkár urat kérdezem, hogy támogatják-e a módosítást.

DR. PALKOVICS LÁSZLÓ államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Köszönöm. Igen, támogatjuk.

ELNÖK: Kérdezem, hogy a képviselők közül ki az, aki hozzá kíván szólni. *(Nincs jelzés.)* Nem látok jelzést. Szavazunk. Ki az, aki támogatja a 10. pontot? *(Szavazás.)* Volt-e nem szavazat? *(Nincs jelzés.)* Tartózkodás? *(Szavazás.)* 1 tartózkodás.

A bizottság támogatta.

Így akkor ezeket a pontokat a bizottság saját módosítási szándékaként benyújtjuk.

Van-e valakinek a bizottsági tagok közül további módosításra javaslata? *(Nincs jelzés.)* Nem látok jelzést. Akkor kérdezem a bizottságot, hogy az előbbieken meghozott döntéseknek megfelelően elfogadja és benyújtja-e a részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatot. Aki igen, az kérem, jelezze! *(Szavazás.)* 9 igen szavazat. Ki az, aki nem? *(Nincs jelzés.)* Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* 6 tartózkodás.

A bizottság benyújtja a módosító javaslatot.

Ezzel a vita ezen szakaszát lezárom.

Megnyitom a részletes vita utolsó szakaszát, amelyben a bizottságunk dönt a részletes vita lezárásáról, a részletes vitáról szóló jelentés elfogadásáról és benyújtásáról. Kérdezem a bizottságot, hogy lezárja-e a részletes vitát. Aki igen, az kérem, jelezze! *(Szavazás.)* 9 igen szavazat. Ki az, aki nem? *(Nincs jelzés.)* Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* 6 tartózkodás.

A bizottság lezárta a részletes vitát.

Tájékoztatom a bizottság tagjait, hogy a bizottság a részletes vitáról jelentést nyújt be, amely a bizottság korábbi vitaszakaszban meghozott döntéseit tartalmazza. Ennek megfelelően kérdezem tehát a bizottságot, elfogadja-e a részletes vitáról szóló jelentést, valamint felhatalmazza-e a bizottság elnökét arra, hogy gondoskodjon a bizottság döntéseit összefoglaló jelentés aláírásáról és benyújtásáról. Aki igen, az kérem, jelezze! *(Szavazás.)* 9 igen szavazat. Ki az, aki nem? *(Nincs jelzés.)* Tartózkodott? *(Szavazás.)* 6 tartózkodás.

A bizottság ennek megfelelően jár el.

Ezzel a részletes vitát lezárom, és a 2. napirendi pontot is lezárom. Államtitkár úrnak és munkatársainak köszönjük szépen, hogy rendelkezésünkre álltak.

**A Nemzeti Kulturális Alapról szóló 1993. évi XXIII. törvény és a muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásról és a közművelődésről szóló 1997. évi CXL. törvény módosításáról szóló T/7403. számú törvényjavaslat
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
(Kijelölt bizottság)**

Soron következik a Nemzeti Kulturális Alapról szóló 1993. évi XXIII. törvény és a muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásról és a közművelődésről szóló 1997. évi CXL. törvény módosításáról szóló T/7403. számú törvényjavaslat részletes vitájának kijelölt bizottságként történő lefolytatása.

E rendelkezésre megnyitom a részletes vita első szakaszát, azaz a törvényjavaslatnak a határozati házsabály 44. § (1) bekezdés a-d) pontjaiban meghatározott szempontok szerinti vizsgálatát.

Köszöntöm az előterjesztő képviselőjében dr. Nagy Mihály főosztályvezető urat. Kérdezem, kíván-e e vitaszakaszban hozzászólni. Parancsoljon!

DR. NAGY MIHÁLY főosztályvezető (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Köszönöm a szót. Az előterjesztő véleménye, illetve álláspontja szerint a házszabályi rendelkezéseknek megfelel az előterjesztés.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Kérdezem a bizottság tagjait, hogy e vitaszakaszban ki kíván hozzászólni. *(Nincs jelzés.)* Nem látok jelzést, így akkor az előterjesztő sem reagál az elhangzottakra.

Tájékoztatom a bizottság tagjait, hogy a bizottságnak a határozati házszabály 44. § (1) bekezdésében foglaltakkal kapcsolatos megállapításait a bizottság jelentése tartalmazza, így erről döntenünk kell. Támogatja-e a bizottság, hogy a törvényjavaslat megfelel a határozati házszabály 44. § (1) bekezdésében foglaltaknak? Aki igen, az kérem, jelezze! *(Szavazás.)* 7 igen szavazat. Ki az, aki nem? *(Nincs jelzés.)* Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* 6 tartózkodás.

A bizottság megszavazta.

A részletes vita ezen szakaszát lezárom, és ezzel áttérünk a módosító javaslatok megtárgyalására.

Megnyitom a részletes vita második szakaszát, a módosító javaslatok értékelését és az arról történő állásfoglalást. A háttéranyagban szereplő módosító javaslatok közül az 1., 2., 3. szám alatti javaslat összefügg, és a 4., 5., 6. szintén összefügg egymással. A javaslatokat Hiller István képviselő úr nyújtotta be. Hiller István képviselő úr, parancsoljon!

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Elnök asszony, kérem annak lehetőségét, hogy a kettéválasztástól függetlenül a véleményemet egy alkalommal mondjam el, tehát nem fogok élni ezzel a következőkben.

A módosító beadványomnak az a lényege, hogy a Nemzeti Kulturális Alap és a Magyar Művészeti Akadémia jelenlegi kapcsolatrendszere maradjon fenn, vagyis azok az indítványok, amelyek a törvény ezen lényegi részét adják és a Magyar Művészeti Akadémiának általam indokolatlan, megmagyarázhatatlan és szakmaiatlan térfoglalását hozzák elő a Nemzeti Kulturális Alap egészében, ez ne kerüljön megvalósulásra.

Indokaimat a parlament plenáris ülésén a vitában kifejtettem. Röviden összefoglalva: semmilyen teljesítménybeli okát nem látom annak, hogy a magyar kulturális élet egy szervezete, a Magyar Művészeti Akadémia minden más rovására ilyen mértékű privilégiumokat kapjon a Nemzeti Kulturális Alap működésében.

Az elmúlt több mint két évtizedben a Nemzeti Kulturális Alapban egyetlen kormány egyetlen intézkedése sem engedélyezett egyetlen kulturális szervezetnek, testületnek ilyen előjogokat, és semmilyen teljesítménnyel nem látom azt alátámasztottnak, hogy a Magyar Művészeti Akadémia ezeket az előjogokat megkapja.

Látok politikai privilégiumokat, de teljesítménybeli, ilyen megkülönböztetést más kulturális szervezetektől nem, és nem is látom indokoltnak. Sem az Alaptörvényben történő megfogalmazás előtti időszak, sem az azóta eltelt időszak nem támasztotta alá, hogy ezen szervezet akár hazai, akár nemzetközi megítélésében kimondottan szakmai teljesítménybeli szempontok alapján alátámasztott lenne ezen előjog biztosítása, ami egyébként a Nemzeti Kulturális Alap eddigi tevékenységének és működésének teljes felrúgását eredményezi.

Indokul azt kívánom előhozni, hogy a szakma minden idézett művészeti kuratórium esetében egyértelműen egyharmados arányrészt kaphat csak, hiszen

minden egyéb vagy az állam, tehát a miniszter, vagy a Magyar Művészeti Akadémia által delegált egyharmad-egyharmadból tevődik össze. Ez úgy a Nemzeti Kulturális Alapot létrehozó '93-as törvény, mind az azóta fennmaradó és mindegyik kormány által '93-tól jelen időszakig terjedő kormányok által őrzött szellemiséget megszünteti, felrúgja, és ezt indokolatlannak látom, amit egyébként a Nemzeti Kulturális Alap számára, mint az állam legjelentősebb kultúrafinanszírozó intézménye számára egy végzetes hibának ítélek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Kérdezem főosztályvezető urat, hogy az előterjesztő támogatja-e.

DR. NAGY MIHÁLY főosztályvezető (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Az előterjesztő a módosító javaslat egyik pontját sem támogatja.

ELNÖK: Kérdezem, a képviselők közül ki az, aki hozzá kíván szólni. *(Nincs jelzés.)* Nem látok jelzést. *(Jelzésre:)* Bocsánat, Szabó Szabolcs, parancsoljon!

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm. Én voltam egy picit lassú. Gondolkodtam, hogy hozzászóljak-e, mert én is elmondtam a véleményemet, ami tartalmilag teljesen összecseng Hiller István véleményével. Szóval elmondtam a véleményemet az általános vitában, csak közben eszembe jutott, hogy azért azt megjegyzem itt, ezen az ülésen, hogy ott szóba került az a 18 szakmai szervezet, amelyik írásban tiltakozott emiatt. Azóta volt további szervezet, ami nekem jelezte például, hogy ő se, ő se, ő se ért vele egyet.

Tehát itt nem arról van szó, hogy mi vagyunk itt, ellenzéki oldalon, akik ezt nagyon ellenezzük, hanem láthatóan a szakma is. Úgyhogy csak ennyit szerettem volna hozzátenni.

ELNÖK: Más képviselői hozzászólási szándék van-e? *(Nincs jelzés.)* Nem látok jelzést. Szavazunk. Ki az, aki támogatja az 1., 2. és 3. pontban foglalt módosításokat? Aki igen, az kérem, jelezze! *(Szavazás.)* 4 igen szavazat. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 9 nem szavazat. Tartózkodás? *(Nincs jelzés.)* Nem volt.

A 4., 5. és 6. pontok esetében Hiller István képviselő úr jelezte, hogy nem kívánja indokolni. Kérdezem az előterjesztőt, hogy támogatja-e ezeket a pontokat.

DR. NAGY MIHÁLY főosztályvezető (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Nem támogatjuk ezeket a pontokat sem.

ELNÖK: Köszönöm. Képviselői hozzászólási szándék van-e? *(Nincs jelzés.)* Nem látok jelzést. Szavazunk. Ki az, aki támogatja a 4., 5. és 6. pontban foglalt módosításokat? *(Szavazás.)* 4 igen szavazat. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 9 nem szavazat. Ki tartózkodott? *(Nincs jelzés.)* Nem volt tartózkodás.

A bizottság nem támogatta.

Érkezett szintén bizottsági módosítási szándékre javaslat Halász János képviselő úrtól. Ezt szintén kiosztottuk a képviselőknek. Kérdezem képviselő urat, hogy kívánja-e indokolni. Parancsoljon!

HALÁSZ JÁNOS (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Bizottság! Ez a módosító javaslat 8 pontot tartalmaz, az első 3 pont nyelvhelyességi pontosítás, veszőkkel foglalkozik, a 7. pont jogtechnikai, a 8. jogtechnikai és nyelvhelyességi. Ezen kívül a 4., 5. és 6. pont, amely tartalmi változást jelent a

könyvtárellátással kapcsolatosan, tehát nem az NKA-val, hanem a könyvtárüggyel foglalkozik ez a módosítás.

Az egyik tulajdonképpen azzal a javaslattal, hogy a digitalizálás, archiválás kapcsán nemzeti vagyonsként nevezi meg a muzeális könyvtári dokumentumok archiválását, egyfajta jogtechnikai is, de értelmezési és egyúttal az ügyet megemelő javaslat. Én javaslom, hogy ezt támogassa a tisztelt bizottság.

A könyvtárügy másik elemében az már rendszerszerű javaslat. Miről van szó? Arról van szó, hogy Magyarországon a megyei hatókörű könyvtárak, a megyei könyvtárak azok, amelyek a megye egészével is foglalkoznak szakmai fejlesztési szempontból is. A KSZR, a könyvtári szolgáltató rendszer működik az 5 ezer fő alatti településeken, az 5 ezer fő feletti településeken, amelyek döntően városok, de nem megyei jogú városok, ott nem működik a KSZR, hiszen annak pont a kistépelülés a lényege, ott önálló könyvtárak vannak.

A KSZR esetében még egy 2010 előtt elindult rendszerről van szó, amely évek, vagy mondjuk egy évtized alatt teljesedett ki. Egy nagyon európai szintű könyvtári hálózat van - azt kell mondani - az 5 ezer fő alatti településeket tekintve.

A megyei könyvtárak, az 5 ezer fő feletti települések ügyében megyénként foglalkoznak fejlesztési tervek megfogalmazásával, az adott megyében lévő, mondjuk így: kisvárosi könyvtárak ügyében. De ha országosan tekintünk ezekre a könyvtárakra, akkor lehet látni, hogy a szakmai állapotuk és a fejlesztési kilátásaik vegyesek. Nyilván ahogy az ország különböző területei sem egyformán fejlettek.

Ezért láttam, látjuk indokoltnak és ezért kérjük a bizottság támogatását ehhez a módosító javaslathoz, hogy a miniszter kapjon rendeletalkotási lehetőséget ahhoz, hogy nyilván felhasználva a megyei könyvtárak megyénként meglévő tapasztalatát, de országosan egységesen tudjon egy fejlesztési koncepciót kidolgozni ezen kisvárosi könyvtárak ügyében.

Erről szól ez a javaslat, ezt vezeti át jogi nyelven, ahogy kell. A lényege ez, ehhez kérjük az önök támogatását is. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Az a javaslatom, hogy akkor az 1., 2., 3., 7., 8. pontról egyszerre szavazzunk, és a 4., 5., 6. pontokról pedig külön, hiszen azok tartalmazznak érdemi módosítást.

Kérdezem a tárca képviselőit, hogy támogatják-e.

DR. NAGY MIHÁLY főosztályvezető (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Támogatjuk a javaslatot.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Képviselői hozzászólási szándék van-e a módosító javaslatokhoz? *(Nincs jelzés.)* Nem látok jelzést. Akkor szavazunk, először az 1., 2., 3., 7., 8. számú nyelvhelyességi, illetve technikai módosításokról. Ki az, aki támogatja ezeket? *(Szavazás.)* A bizottság egyhangúlag támogatta.

A 4. pont a következő, amelyről szavaznunk kell. Ki az, aki támogatja a 4. pontban előterjesztett módosítást? *(Szavazás.)* Szintén egyhangú.

Az 5. pontban előterjesztett módosításról döntünk. Ki az, aki támogatja? *(Szavazás.)* 12 igen szavazat. Ki az, aki nem támogatja? *(Nincs jelzés.)* Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* 3 tartózkodás.

A bizottság támogatta.

A 6. pontban előterjesztett módosításról döntünk. Ki az, aki támogatja a 6. pontot? *(Szavazás.)* 12 igen szavazat. Ki az, aki nem támogatja? *(Nincs jelzés.)* Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* 3 tartózkodás.

A bizottság támogatta.

Akkor saját bizottsági módosítási szándékként az összes pontot benyújtjuk.

Kérdezem a bizottság tagjait, hogy van-e valakinek további módosításra javaslata. *(Nincs jelzés.)* Nem látok jelzést.

Az elhangzottak alapján kérdezem a bizottságot, hogy az előbbieken meghozott döntéseknek megfelelően elfogadja-e és benyújtja-e a részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatot. Aki igen, az kérem, jelezze! *(Szavazás.)* 11 igen szavazat. Ki az, aki nem? *(Nincs jelzés.)* Tartózkodott? *(Szavazás.)* 4 tartózkodás.

A bizottság ennek megfelelően jár el.

Ezzel a vita ezen szakaszát lezárom.

Megnyitom a részletes vita utolsó szakaszát, amelyben a bizottságunk dönt a részletes vita lezárásáról, a részletes vitáról szóló jelentés elfogadásáról és benyújtásáról. Kérdezem a bizottságot, hogy lezárja-e a részletes vitát. Aki igen, az kérem, jelezze! *(Szavazás.)* 11 igen szavazat. Ki az, aki nem? *(Nincs jelzés.)* Tartózkodott? *(Szavazás.)* 4 tartózkodás.

A bizottság lezárta a részletes vitát.

Tájékoztatom a bizottság tagjait, hogy a bizottság a részletes vitáról jelentést nyújt be, amely a bizottság korábbi vitaszakaszban meghozott döntéseit tartalmazza. Ennek megfelelően kérdezem tehát a bizottságot, hogy elfogadja-e a részletes vitáról szóló jelentést, valamint felhatalmazza-e a bizottság elnökét arra, hogy gondoskodjon a bizottság döntéseit összefoglaló jelentés aláírásáról és benyújtásáról. Aki igen, az kérem, jelezze! *(Szavazás.)* 11 igen szavazat. Ki az, aki nem? *(Nincs jelzés.)* Aki tartózkodott? *(Szavazás.)* 4 tartózkodás.

A bizottság ennek megfelelően jár el.

Kérdezem Hiller István képviselő urat, hogy kíván-e a plenáris ülésen kisebbségi véleményt mondani, mert ön elmondta itt a módosító javaslatai kapcsán. *(Dr. Hiller István: Nem.)* Nem kíván. Rendben. Akkor a bizottság nem állít kisebbségi előadót.

Ezzel a 3. napirendi pontot lezárom. Köszönöm szépen főosztályvezető úrnak, hogy rendelkezésünkre állt.

A 4. napirendi pontunk Balog Zoltán miniszter úr meghallgatása. Miniszter úr 17 órára érkezik, addig szünetet rendelék el.

(Szünet: 16.02 - 17.08 óráig)

(A bizottság Balog Zoltán emberi erőforrások minisztere meghallgatásával az I/II. számú tanácssteremben folytatja ülését.)

Balog Zoltán emberi erőforrások minisztere meghallgatásának folytatása

DÚRÓ DÓRA (Jobbik), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Köszöntöm önöket. A Kulturális bizottság ülését a 4. napirendi ponttal folytatjuk, Balog Zoltán, az emberi erőforrások minisztere meghallgatásával.

Tisztelettel köszöntöm a miniszter urat, az államtitkár asszonyt, az államtitkár urakat. A miniszter úr jelezte, hogy előzetesen bevezetőt kíván mondani, így megadom a szót Balog Zoltán miniszter úrnak. Parancsoljon!

BALOG ZOLTÁN, az emberi erőforrások minisztere: Köszönöm a szót, elnök asszony. Én is tisztelettel köszöntöm a bizottság tagjait. Csak hogy a műfaját tisztázzuk ennek a meghallgatásnak: ez nem az évi kötelező meghallgatás, hanem ez egy bónusz, amit a bizottság nekem biztosít, hiszen legutóbb hiányolta, hogy a két óra

kevés volt arra, hogy a miniszteri meghallgatás lefolyjon, és én ezért felkínáltam, hogy ha egy nyugodt esti órán idejövök, akkor bármeddig itt tudok lenni, mert a munkaidőből sok a két óra, a munkaidőn túl rendelkezésre tudok állni. Csak azért, hogy a beszámolómban én néhány olyan dolgot fogok mondani, ami az elmúlt néhány hónapban fontos volt, és egyébként nem kívánok egy miniszteri expozét tartani, hanem akkor átadnám a kérdéseknek meg a vitának a lehetőséget, és utána én fogok tudni ezekre reagálni, amennyiben az engem érint. Tehát ha jól értem, akkor most így, ilyen formában vagyunk itt...

ELNÖK: Igen.

Balog Zoltán tájékoztatója

BALOG ZOLTÁN, az emberi erőforrások minisztere: Reménykedtem, hogy azt fogja mondani, hogy ez az én részemről egy bónusz, amit én kínáltam föl (*Derűlség.*), de mindegy, belekezdünk, nem sikerült a provokáció, ami bizonyára helyes, ha a parlamenti konstellációt nézem.

Tisztelt Bizottság! Minden kérdésben állok rendelkezésre, és próbáltam az államtitkári karból is azokat idehívni, akik nyilván a konkrét, részletes szakmapolitikai kérdésekben válaszokat tudnak adni, hiszen az én feladatom ebben a minisztériumban a koordináció, azoknak a területeknek a koordinációja, amelyek a legközvetlenebbül kapcsolódnak az emberi erőforrásokhoz.

Két területet emelnék ki, ahol hasonló jövőbeni feladatokat látok, és erre szeretném irányítani a figyelmet: az egyik a felsőoktatás, a másik pedig a köznevelés. Úgy látom, mind a két területen az elmúlt években azok a strukturális változások, azok az infrastrukturális változások megtörténtek, amelyek lehetővé teszik azt, hogy a tartalmi kérdésekkel intenzívebben, mélyebben foglalkozzunk. Ez a felsőoktatásra különösen igaz, hiszen ott kevésbé a tartalmi kérdések álltak az előtérben, inkább a szerkezeti kérdések az elmúlt időszakban.

Ha az elmúlt másfél évre gondolok, akkor talán önök is érzékelték azt, hogy azok a szervezetek, amelyekkel 2013 februárjában megalakítottuk a felsőoktatási kerekasztalt, a felsőoktatás legfontosabb szereplői, természetesen az egyetemi oktatók, az egyetemi tanárok és az egyéb oktatók, a Rektori Konferencia által képviselt oktatói kar, a hallgatói önkormányzatok által képviselt egyetemi polgárok, a gazdaság képviselői és a minisztérium képviselői, valamint a Felsőoktatási Dolgozók Szakszervezetének a képviselői voltak azok, akik elfogadták azt a felsőoktatási stratégiát, ami lehetővé tette azt, hogy részben a kancellári rendszernek a bevezetésében, részben pedig a szakstruktúrának a tisztításával olyan viszonyok jöttek létre, hogy ma már a béremelésről beszélhetünk. Hiszen a felsőoktatás maga megteremtette azokat a feltételeket, azokat az anyagi feltételeket, amelyekből a felsőoktatásban a béremelés első fázisát - a következőhöz már, és erre természetesen a kormány garanciát vállalt, a 2017. évben már külső források bevonása is szükséges, de - az első évben mégiscsak el tudjuk rendezni belső forrásokból is, a béremelés ügyét.

Ezek után jönnek a tartalmi kérdések, amelyekről mi szeretnénk az elkövetkező időszakban az egyetemekkel párbeszédet folytatni, hiszen ez valóban egy olyan terület, ahol a kutatási, az oktatási autonómia teljes mértékben érvényesül, ez a tartalmi megújítása azoknak a képzési formáknak, amelyek a jövő szakembereit képezik. Tehát a modernizáció és a hagyományokhoz kapcsolódás megint csak egy olyan alapelv, amit korábban is képviseltünk. Tehát akár a gazdaság világában, akár - ez különösen fontos nekünk - a köznevelés világában a felsőfokú szakemberek, gondolok itt utóbbi esetben a pedagógusokra, valóban olyan képzést kapjanak, ami

leginkább megfelel a felénk támasztott szakmapolitikai igényeknek, ha lehet így fogalmazni, és a lehető legversenyképesebb diplomát adja a kezükbe. Ebben az ügyben az első lépést én egy kimondottan sikeres lépésnek tekintem, és látszik az, hogy az egyetemi szférában talán gyorsabban sikerült átállni arra a gondolkodásra, amit még négy-öt évvel ezelőtt néha kicsit lekicsinyelő szájmozdulatok kísérték, hogy a gazdaságnak és a felsőoktatásnak a világát a lehető legközelebb kell hozni egymáshoz. Ma már ez egy olyan közhely, aminek az érvényességét az is mutatja, hogy egy kísérletképpen elindított duális képzésbe rögtön - az első meghirdetés után nem is volt olyan hosszú a határidő - a felsőoktatási intézményeknek a kétharmada bekapcsolódott. Ez azt jelenti, hogy több száz olyan vállalat és több ezer olyan hallgatói szerződés van ma, amelyik azt jelzi, hogy nemcsak a műszaki tudományok területén, hanem más területeken is az, aki elkezdte a felsőfokú tanulmányait, egyúttal olyan szerződéssel rendelkezik, hogy ő a gazdaság világába is be tud kapcsolódni. Ezt egy nagyon jelentős dolognak tartom, és bízunk benne, hogy az itt beérkező tapasztalatok visszahatnak majd a képzés tartalmára és a képzés formájára is. Ez talán egy olyan felvillantás, ami tartalmi kérdést jelent.

A köznevelésben nem voltunk ilyen szerencsés helyzetben. Ott az első perctől rögtön el kellett kezdeni a tartalmi megújulást is, hiszen emlékszem, a miniszterségemnek az előző ciklusban az egyik első feladata volt az, hogy a Nemzeti Alaptantervet aláírjam, amely még a miniszterségem előtt készült, tehát ott a tartalmi megújulást és a strukturális átalakítást próbáltuk párhuzamosan vinni. De én bízom benne, hogy ha még azok a belső korrekciók, amelyekre természetesen szükség van, a köznevelésben elvégződnek az infrastruktúra területén, illetve az oktatásirányítás területén, akkor aztán végképp azokra a tartalmi kérdésekre tudunk koncentrálni, amelyek a pedagógusképzésnek a megújítását jelentik, amelyek a kísérleti tankönyvek korszakának a lezárását jelentik, amelyek a pedagógus-továbbképzési rendszer megújítását jelentik, a pedagógusfelügyeleti rendszernek a megújítását jelentik, egyáltalán a pedagógusi munka értékelését jelentik. Ezek azok a kérdések, amelyek itt előtérben állnak.

Ha még a kultúra területéről mondhatok néhány mondatot: a kulturális alapellátás az a kifejezés, az a stratégiai irány, amit a kulturális államtitkárság a tevékenységének a középpontjába helyezett. Látjuk egyrészt azokat a nagy volumenű beruházásokat vagy beruházási terveket, amelyeket a magyar kormány elsősorban Budapesten, de valójában több helyen az országban szeretne sikerre vinni, és amelyek Magyarországnak a vonzerejét nemcsak a külföldi turisták és érdeklődők számára teszik evidenssé, hanem a bennszülöttekét is, akik itt, Magyarországon születtek és élnek, és olyan kulturális és szórakozási lehetőségeket biztosítanak nekik a fővárosban és vidéken, amelyek méltók ennek az országnak a kulturális múltjához és kulturális jelenéhez. Ha ebben az ügyben például csak a Budapesti Tavasz Fesztiválnak a megújítására gondolnak, vagy arra a jó együttműködésre, ami ezen a területen a fővárossal kialakult, akkor, úgy gondolom, értik, hogy mire gondolok.

Szeretnénk a kevésbé látványos területekre is nagyobb figyelmet fordítani, ez pedig nem más, mint a XXI. századnak az egyik varázsszava akkor, amikor szolgáltatásokról vagy ellátásról beszélünk, az állam által nyújtott ellátásokról, szolgáltatásokról, szolgáltatókról, ez pedig a hozzáférés kérdése. Azok a programok, amiket a kulturális államtitkárság elindított, az a gondolkodás azt célozza, hogy Magyarországnak minden polgára anyagi és egyéb feltételeitől, életfeltételeitől függetlenül hasonló eséllyel vagy egyfajta esélyteremtéssel hozzá tudjon jutni mindazokhoz a kulturális javakhoz, amiket mi kínálni tudunk. Nem véletlenül említem ezt a köznevelés kérdése után, hiszen ez a két dolog összefügg egymással.

Amikor arról beszéltünk, hogy az állami fenntartásba vétele a magyar oktatási, nevelési, köznevelési rendszernek egy kulcskérdés a szétaprózottság és a szétagoltság után, akkor ennek az egyik fontos oka nemcsak az egységes irányítás volt, az is nagyon fontos, az egységes felügyeleti rendszer, hanem az, hogy így az a fajta esélyteremtés, amire szüksége van a hátrányos helyzetű térségeknek és az ottani iskoláknak meg az ottani önkormányzatoknak, egy központi rendszerben nagyobb lehetőségeket biztosít. Nyilván arról, hogy ez mennyire valósult meg, önöknek megvan a profilozott és kialakult karakteres véleménye, amit természetesen szívesen meg fogok hallgatni.

Ha még egy mondatot megengednek, csak azért, hogy az újonnan kinevezett államtitkár asszonyt ne sértsem meg ebben az ügyben, hogy kimarad a sportnak a kérdése: itt is kevésbé a nagyberuházások állnak mindig az érdeklődés középpontjában, de ha azokat az erőfeszítéseket látják, amiket a mindennapos testnevelés természetessé tételében végzünk Magyarországon és az iskolarendszerben vagy a tömegsport területén, vagy éppen az igazolt sportolók számának a növekedésében, akkor az jelzi azt, hogy az élsportnak, a tömegsportnak, a sportnemzet után a sportoló nemzetnek a perspektívája, ami előttünk lebeg, ma sokkal közelebb van, mint akár három vagy négy vagy akár csak másfél évvel ezelőtt. Ehhez az infrastruktúra fejlesztése egy folyamatos feladat, ami részben a köznevelési rendszeren belül, részben azon kívül történik - ez ad majd lehetőséget arra, hogy valóban a XXI. századi színvonalon és körülmények között tudjanak sportolni azok, akik vagy szabadidős tevékenységként, vagy éppen versenysportként folytatják majd az iskolából kikerülve azt a sporttevékenységet, azt a sportolást, amihez az iskolában hozzászokhattak, vagy ami részévé vált az életüknek.

Ezek azok a területek, amelyek elsősorban érintik a bizottság munkáját, úgyhogy én most itt be is fejezném és várom a hozzászólásokat, illetve a kérdéseket.

ELNÖK: Köszönjük szépen miniszter úr bevezetőjét. A képviselőknek van lehetőségük kérdéseket megfogalmazni, hozzászólásaikat megtenni. Parancsoljanak! Simon Róbert, parancsolj!

Kérdések, vélemények

SIMON RÓBERT BALÁZS (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Miniszter úrnak köszönöm a bevezető gondolatokat, két kérdést szeretnék feltenni, két témakört érintenék. Az egyik a felsőoktatás.

Miniszter úr említette a strukturális, illetve infrastrukturális változásokat is a felsőoktatás területén. Tudjuk mindannyian azt, hogy az elmúlt években a felsőoktatásban egy komoly adósságállomány képződött. Tudjuk azt is, hogy ebben kulcsszerepet játszott több intézmény esetében az az elhibázott PPP-konstrukció, amely főleg a 2000-es évek elejét jellemezte, amelynek keretében beruházások történtek.

Az első kérdésem tehát arra vonatkozik, hogy hogyan alakult a felsőoktatás adósságának szerkezete az elmúlt időszakban, sikerült-e csökkenteni azt.

A második kérdésem pedig a sporthoz kapcsolódik. Elhangzott itt a mindennapos testnevelés, a tömegsport és az élsport kérdése is. Tudjuk, hogy jövő évben Rióban olimpiára kerül sor. A kérdésem az, hogyan látja miniszter úr az olimpiai felkészülés állását, tehát kimondottan az élsportra gondolok, pozitívan állhatunk-e magyar emberként az élsporthoz, illetve a riói szerepléshez 2016-ban? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Vinnai Győző képviselő úr, parancsolj!

DR. VINNAI GYŐZŐ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Miniszter Úr! Maradva a felsőoktatásnál, az elmúlt másfél évben sokat beszélünk a felsőoktatásról és véleményem szerint - mielőtt a kérdést feltenném - jó irányba mentek el a dolgok. Itt a bevezetőben is hallottunk arról, hogy milyen népszerű a duális képzés, gyakorlatilag az egyetemekkel párbeszéd folyik. Én viszont arra kérdeznék rá, hogy az egyetemi oktatók, tanársegédek, adjunktusok, hiszen a fejlesztési koncepció is benne van, és most hallottuk, hogy egy bérrendezési javaslat előtt állnak, amelynek két üteme van, remélem, hogy ezt most jól értettem, hogy akkor 2016 januárjától vagy 2016 elejétől ez az első ütem megvalósul, hiszen versenyképes jövedelmet kell adni az egyetemi oktatóknak és kutatóknak, mert ez már nemcsak hogy európai szinten, hanem közép-európai szinten sem versenyképes. Akkor a második lépcsőfok pedig 2018-ban következne be, 2017-18-ban, és ennek a forrásaival hogyan állunk, mert egy fél mondat erejéig utalt rá, hogy itt külső forrásokat is be kell vonni, hiszen a '16-os emelésnek megvan a költségvetési fedezete.

És ha már itt vagyunk, akkor talán egy kicsi kérdés a köznevelésről, mert ott a pedagógus-életpályamodell és bérfejlesztés megy a maga útján és nem is most kezdődött, de mi van a nem pedagógus munkakörben dolgozókkal? Úgy tudjuk, hogy itt lesz többletjuttatás, hiszen ez az iskolák belső életét és hangulatát is javítja. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Kunhalmi Ágnes, parancsolj!

KUNHALMI ÁGNES (MSZP), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Nagy szeretettel üdvözlöm én is miniszter urat. Hát itt a felsőoktatással kapcsolatban csak érintőlegesen mondanám, hogy azért ez volt az a kormányzat mégiscsak, aki a szénzünet fogalmát újra bevezette a felsőoktatásban. És emlékezzünk vissza, hogy a Széll Kálmán Terv kapcsán mennyi-mennyi, hány-hány tízmilliárd forintot vontak el a felsőoktatástól és a közoktatástól is.

Innen indul egyébként az oktatási rendszer teljes átalakítása és az a reformcsomag, amit önök magyaráznak évek óta Magyarország előtt, az a mérhetetlen források elvonásával kezdődött. Jó, ha ezzel szembenézünk, és az, amit ma visszacepegtetnek bér címén, az nagyon kevés, és azért nagyon-nagyon megalázó dolgokat várnak el a közoktatásban dolgozóktól és sajnos, a felsőoktatásban dolgozóktól is.

Azért nem telik el úgy nap, sajnos, és most már nem telik úgy el óra, hogy ne jelenjen meg egy cikk valamelyik jobboldali vagy baloldali sajtóorgánumban a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ fizetési problémáival, fizetési nehézségeivel kapcsolatban, azzal a tervgazdálkodással, amit bevezettek, működésképtelenné formálták gyakorlatilag a rendszert. A pedagógus etikai kódex kapcsán most már egyébként azok a közalkalmazott pedagógusok, akik béketűrőek és mindig a szakmájukra tekintettel nem igazán mennek tüntetni, mert előbb tanítják a gyerekeket körömszakadtáig, mintsem hogy kimenjenek tüntetni, de most már a béketűrés határán állnak, és bizony, az új tankönyvek és a pedagógus önértékelési csoportok bevezetése után gyakorlatilag most már olyan hangok is hallatszódhatnak, hogy ezek a pedagógus önértékelési csoportok legalább minimum a kormány egyes tagjait kellene, hogy ellenőrizzék.

Summa summarum: szeretném megkérdezni miniszter urat, hogy hogyan látja a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ sorsát, ami szimbólumává vált az egész köznevelési rendszerünknek. Gyakorlatilag nem telik el úgy kormányértekezlet - azt hallom, hogy nem tudom, hogy meg tudják-e erősíteni -, hogy a miniszterelnök úrnak

mindig jelezni kell, hogy egy pár milliárd forintot adjon a KLIK-nek, különben össze fog omlani. Hallom, most is 2015 végére 26 milliárdot - ezt tegnap ön is megerősítette a parlamentben - csak tudnak juttatni a KLIK-nek, mert olyan problémákkal küszködik, hogy ha ezt nem teszik meg, akkor gyakorlatilag a rendszer össze fog omlani.

Nem tudom, hogy sikersztorinak tartják-e még?

Tehát azért Magyarországon odáig eljutni, a rendszerváltás előtt, de a rendszerváltás után sem volt olyan, hogy ne tudjanak bért fizetni a pedagógusoknak. Mai hír, megjelent, hogy felmondott egy pedagógus azért, mert elege lett abból, hogy nem kapja meg a juttatásait. Nem bírják idegileg, túl van stresszelve a rendszer, az a rendszer, amit önök létrehozta, az gyakorlatilag mindenkivel megutáltatja ezt a szakmát. És tényleg nem tudom, hogy miért védenek egy olyan, szemmel láthatólag is működésképtelen rendszert, amit csináltak.

De van itt még egy probléma, mert ma érkezett meg Rétvári úrtól - és örülök, hogy itt van -, november 23-án, ha ma van, akkor ma van, kaptam meg egy választ. Nem tudom, hogy szembesültek-e azzal, hogy itt még lesz egy kis fizetési kötelezettségük, ugyanis a Ptk.-t önök módosították, mondom is, hogy mivel. „A behajtási költségátalányra vonatkozó törvényváltozás értelmében a késedelmi kamaton túl a késedelmesen fizető fél köteles megfizetni a behajtással kapcsolatos valós vagy vélelmezett költségeket.”

Ezt a szabályt önök hozták, és tudjuk, hogy az önkormányzatok felé, tudjuk, hogy közüzemek felé, szállítói cégek felé - például itt szállítói cégek felé - 3,4 milliárd a tartozás. Tehát itt azért van egy késedelmes fizetés, mert a rossz gazdaságpolitika következtében mindenkiről pénzt kell lehúzni, ahol csak lehet, de bizony, ez vonatkozni fog a KLIK-re is. Rétvári úr, öntől én megkaptam, pontosabban Tóth Bertalan képviselőtársam megkapta a választ, ahol azt a kérdést tettük fel, hogy valójában mennyibe kerülnek a KLIK által késve fizetett számlák. Válasz:

„A KLIK nem készített felmérést arra vonatkozóan, hogy a 2013. július 1. napjától bevezetett behajtási költségátalány követelésének időpontjától mennyi a megkötött, illetve módosított szerződések száma.”

Ha azt se tudják, hogy hány szerződést kötöttek meg, kivel, akkor persze, jó, hogy nem tud válaszolni ön sem arra, hogy egyébként mennyi késedelmet kell majd még fizetni pluszban. Tehát konkrétan nem tudjuk, önök nem tudják megmondani azt, hogy a KLIK egyébként kivel köt szerződést, hol, mennyi késése van, mennyit fognak fordítani még a késedelemnek a kifizetésére. Milyen rendszert hoztak önök létre?

Több kérdésem most a KLIK-kel kapcsolatban nincs.

Viszont van Fekete Györggyel kapcsolatban kérdésem. Ugyanis a kormány tervei szerint a Magyar Művészeti Akadémia többségbe fog kerülni a Nemzeti Kulturális Alap minden pénzosztó testületében. Ez azt jelenti, hogy Fekete György testületének bejegyzése nélkül, ha jól tudom, összesen 6,6 milliárd az MMA költségvetése, ha ő nem járul hozzá, akkor gyakorlatilag nagyon sokan nem kapnak támogatást.

A már önök alatt működő Alkotmánybíróság is - és ennél szigorúbb megfogalmazást nem fogok mondani - megállapította, hogy a Magyar Művészeti Akadémia nem független testület, „nem képviselheti, és nem képviseli a teljes művészeti életet.”

Miniszter úr, ön szerint Fekete György és a Magyar Művészeti Akadémia megfelelően képviseli-e az egész magyar kulturális életet? Ön vállalja-e személyesen a felelősséget Fekete Györgyért és annak tevékenységéért?

És végezetül a sporttal kapcsolatban is hadd mondjak egy pár szót. Nagyon örülök és tisztelettel köszöntöm az új államtitkár asszonyt. Nem vagyok sportellenes, sőt, ha ismernek, még a szocialisták között is a sportszeretők közé tartozom, ha értik, mire gondolok. Na, de a mindennapos testneveléssel kapcsolatban azért hadd mondjam el azt, hogy bizonyára önök is tudják, és nem tudom, hogy államtitkár asszonyhoz, nem várok rá feltétlenül választ, de landoltak-e olyan e-mailek, üzenetek, testnevelő tanárok, tornatanárok és most már fociedzők is megtaláltak - ami egy egészen új jelenség - a mindennapos focival kapcsolatban, ahol mindenki ugyanazt mondja, hogy a cél nemes, de ahogy önök csinálják, az gyakorlatilag megutáltatja a gyerekekkel a sportolást, ugyanis lehetetlen, hogy hirtelen így bevezessenek valamit, amíg gyakorlatilag semmilyen feltétel nincs meg.

Én csak azt kérem önöktől és államtitkár asszonytól, hogy próbáljon meg valami levegőt vinni ebbe a dologba, próbáljon hatni a felettes vezetőkre, hátha önnek elhiszik, ha már az ellenzéki képviselőknek nem. Ön is tudja, hiszen ön is egy sportszerető, sőt nagyon jó eredményekkel a karrierjét befejező ember, hogy a sport akkor ér valamit, ha azt az emberek szeretik, ha azt a gyerekek szeretik. Úgy fog megváltozni a tömegsport és úgy fognak igazán kiválasztódni az élsportban is a legjobb képességű gyerekek, ha ez idejekorán kiderül. Aki megutálja a sportot, ezt ön is nagyon jól tudja, lehet, hogy már idejekorán nem derül ki róla, hogy micsoda briliáns tehetség lehetne valakiből később.

Ez egyébként sajnós, az egész köznevelési rendszerre vonatkozik, hogy megutáltatják az egész oktatási rendszeren keresztül még a tanulást is gyerekekkel és sokszor pont a tehetség vész el, ami Magyarország számára a legfontosabb lenne. Azt hiszem, hogy ez nem jobb- vagy baloldaliság kérdése, hanem egy szemlélet kérdése, amiben bizony, nemzeti minimumnak kellene lennie. Köszönöm szépen a türelmüket, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Dunai Mónika képviselő asszony, parancsolj!

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. Tisztelt Miniszter Úr! Talán megengedi, miniszter úr, hogy egy gondolat erejéig, még a kérdéseim előtt reagáljak arra, amit Kunhalmi Ágnes képviselőtársam mondott. Csak az egyik szeletére.

Hogyha a matematikát ismerjük, akkor tudjuk, hogy az egyharmad az nem többség. Azt állította képviselő asszony, hogy a Magyar Művészeti Akadémia ezentúl, a most, a parlament előtt heverő törvényjavaslat alapján majd többséget fog szerezni. Nos, az egyharmad az nem többség, egyharmadot fog a Magyar Művészeti Akadémia a javaslat szerint szerezni ebben a döntéshozatali mechanizmusban. *(Dr. Hiller István: Csak választójogi törvény kérdése az, hogy az egyharmad mennyi.)* Tehát az egyharmad.

Tisztelt Miniszter Úr! Ön elmondta, hogy az elmúlt alkalommal a két óra kevés volt ahhoz, hogy minden kérdésünkre válaszolni tudjanak, illetve még maradtak bennünk feltáratlan kérdések, illetve témák. Nagyon szépen köszönjük, hogy a mai alkalommal ön és államtitkárai, az államtitkárságok és a minisztérium vezetői jelenlétében rendelkezésünkre áll.

Az, hogy két óra kevés arra, hogy önök minden területről beszéljenek, ez azt gondolom, azt jelenti, hogy egy igen tartalmas, sokrétű és komoly munka folyik a minisztériumon belül a különféle államtitkárságokon, hiszen hogyha ez nem így lenne, akkor két óra alatt nem lenne miről beszélni. Mivel van munka és felelős munka az államtitkárságokon, a minisztériumban, ezért tud előállni az a helyzet, hogy itt akár napokig tudnánk beszélgetni és még mindig tudnának újat mondani azokról a

tettekről, azokról a tényekről, amelyeket önök tettek a parlament asztalára, vagy amelyek most vannak még előkészületben.

Én néhány, több államtitkárságra vonatkozó kérdést szeretnék feltenni. Az egyik egy átfogó és némileg kapcsolódik már Vinnai Győző egyik kérdéséhez, és ezek a bérfejlesztési rendszerek. Azt tudjuk, hogy elsőként - és ez egy jelzés is volt a pedagógus szakmának - a pedagógus-életpályamodellt vezettük be, amely jelentős bérfejlesztéssel járt. Tudjuk, hogy most fogunk a parlamentben dönteni az önök javaslatáról, amely szerint a pedagógus-életpályamodell hatálya alá fog tartozni a bölcsődei kisgyermeknevelők köre is.

Tudjuk, hogy most előkészület alatt áll a felsőoktatási dolgozók jelentős béremelése, de nemcsak életpályamodellekben, hanem más jellegű bérfejlesztésekben is lehet gondolkodni. Tudunk arról, hogy az egészségügyben is juttatásokat, a szociális ágazatban is különféle juttatásokat adunk, adnak az államtitkárságok, illetve a minisztérium. A kérdésem az, hogy ezek közül most az ősz folyamán, illetve a jövő évben mire lehet konkrétan számítani, vannak-e már ezzel kapcsolatos konkrét számok a konkrét ágazatokban, illetve egy nagyon fontos, égető feladat, hogy nagyon várjuk, hogy a szociális életpályamodell, mint életpályamodell is előbb-utóbb megfelelően ki lesz dolgozva és majd fogunk tudni dönteni róla.

Tehát a kérdésem az ezen belül kiemelten, hogy a szociális életpályamodell kidolgozása most hogyan áll.

És akkor egy következő kérdésem, hogyha a nemzeti köznevelési infrastruktúra-fejlesztési program részleteiről hallhatnánk most itt, a bizottság ülésén. A felsőoktatás területén a kancellári rendszer bevált-e? Illetve a kultúra területéről pedig azt szeretném kérdezni, hogy a kulturális esélykülönbségek hogyan csökkenthetők és hogyan csökkennek a kistelepüléseken is, az olyan településeken is, ahol esetleg művelődési intézmény vagy könyvtár nincs. Erre Hoppál Péter államtitkár úr már az elmúlt alkalommal elmondta azt a programot, amelyben a kistelepülésen élők helyzetét és kulturális lehetőségeit is lehet javítani. A kérdésem az, hogy ez a folyamat most hogyan áll. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Farkas Gergely, parancsolj!

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Államtitkár Urak, Hölgyek! Egy köznevelést érintő kérdéssel kezdeném, konkrétan pedig a tananyagok mennyiségével. Néhány évvel ezelőtt mi is örültünk, hogy elkészült a nemzeti alaptanterv, ezt egy fontos dolognak tartottuk. Több kritikát megfogalmaztunk, de összességében előremutatónak véltük ennek elkészültét. Azonban akkor is látszott, és azóta pedig beigazolódott mind az érintettek, a leginkább érintett diákok részéről, mind a szülők részéről, mind a tanárok részéről, mind a szakmai szervezetek részéről, hogy a nemzeti alaptanterv tananyagmennyisége messze meghaladja azt a szintet, amelyet át lehet adni normális módon a fiataloknak, a diákoknak. Ezzel kapcsolatban mi is már többször, interpelláció és egyéb formában jeleztük a kormány számára, hogy ebben lépni kellene, és én véltem is olyan hangokat felfedezni az önök részéről, hogy ebben az önök részéről van nyitottság és önök is gondolkodnak a tananyag mennyiségének csökkentésén. Ezzel kapcsolatban szeretném kérdezni, hogy egyáltalán jól érttem-e, és milyen konkrét formában tervezik ezt megtenni, kivel való egyeztetések után, és a legfontosabb, hogy mikor, mert úgy gondolom, hogy minden egyes elvesztegetett hét ilyen szempontból problémát jelent az iskolákban.

A felsőoktatást érintően egy átfogóbb jellegű kérdéssel kezdenék. Konkrétan a tegnapi napon önöknek megjelent egy felsőoktatási statisztikája, és önök írják, hogy

egy komoly, 2006 óta tartó hallgatói létszámcsökkenés figyelhető meg a felsőoktatásban. Konkrétan a mostani tanév elején több mint 11 ezerrel kevesebben iratkoztak be felsőoktatási intézményekbe. Mondom még egyszer: ezt az önök statisztikájából idézem. Zárójelben: önök mindig szeretnek a demográfiai adatok csökkenésével érvelni, azért úgy gondolom, hogy ez a 11 ezer fő egy év alatt messze nem ezzel hozható összefüggésbe.

Ez egy folyamat, amit önök nemhogy megállítani nem tudtak 2006 óta, hanem talán még gyorsult is, hogy egyre kevesebben jelentkeznek már felsőoktatási intézményekbe, és egyre kevesebben is kezdik el a tanulmányaikat ott, és mindez azzal összefüggésben, hogy önök az Európa 2020 stratégiában azt vállalták, hogy törekednek arra, hogy 2020-ra egy adott korosztály legalább 40 százaléka felsőoktatási végzettséggel rendelkezzen. A kettő, úgy gondolom, egymással elég komoly kontrasztba állítható, és nem tudom felfedezni, hogy önök vajon elálltak-e ettől a stratégiában vállalt szándékuktól, vagy mi okozza azt, hogy nem tesznek kellő lépéseket annak érdekében, hogy ösztönözzék a fiatalokat a felsőoktatási tanulmányokra, illetve annak a befejezésre. Ezzel kapcsolatban várom a miniszter úr véleményét, hogy a stratégiában foglaltaktól álltak-e el, vagy egyszerűen nem képesek megoldani azt, hogy ösztönözzék a fiatalokat a felsőoktatásban való részvételre, ami, úgy gondolom, egy nemzetstratégiai szempont lenne, egy fontos, egész országot pozitívan érintő stratégia.

Részben ezzel összefüggésben egy részletkérdésre szeretnék rákérdezni. Már többször kezdeményeztük a költségvetési módosítók megtárgyalása folyamán, legutóbb annak környékén a hallgatói ösztöndíjak emelését. Tudjuk nagyon jól, hogy 2008 óta nem emelték a hallgatói normatívát, amelynek egy bizonyos százaléka fordítható ösztöndíjakra. Ez azóta is 119 ezer forint, amelynek csak egy csekély része fordítható ilyen ösztöndíjakra. Mi régóta mondjuk, hogy szükség lenne ezeknek az emelésére, és tőlünk függetlenül egyébként a Hallgatói Önkormányzatok Országos Konferenciája is csatlakozott ehhez, vagy ők is kezdeményezték ennek az egész ösztöndíjrendszernek az átdolgozását, annak emelését, mert - mint ahogy említettem - talán ez nem teljesen különálló azokkal az előző pontban említett adatokkal, hogy egyre kevesebben kezdik meg a felsőoktatási tanulmányaikat. Nagyon sok esetben anyagi okai vannak annak, hogy a fiatalok nem mernek nekivágni a felsőoktatási tanulmányaiknak, ezért kérdezem, hogy tervezik-e a hallgatói ösztöndíjak emelését.

A következő kérdésem az ifjúsággal kapcsolatos. Fiatalkorom ellenére néhány berögződésem már van, és az ifjúság ügye az egyik ilyennek mondható. A legutóbbi meghallgatásán a miniszter úrnak felvettem az ifjúsági stratégiáról szóló beszámolási kötelezettség elmaradását az Országgyűlés esetében. Akkor a miniszter úr így válaszolt, kérem, engedje meg, hogy ezt pontosan idézzem: „Az ifjúsági stratégia ügyében az országgyűlési beszámoló a választásoknak valóban áldozatul esett. Én ezt fontos dolognak tartom, tehát kezdeményezni fogom, hogy minél előbb megvitassuk az Országgyűlés nyilvánossága előtt az ifjúságpolitikával kapcsolatos ügyeket.” Mindezt 2015. március 26-án mondta a miniszter úr. Azóta jó néhány hónap eltelt, és semmilyen változás nem történt. Szeretném kérdezni, hogy ennek mi az oka, és mikor várható az, hogy tényleg erről a fontos dologról tudunk az Országgyűlés nyilvánossága előtt beszélni.

Félreértés ne essék, nemcsak az ifjúsági stratégia, hanem általában az ifjúságügy olyan, amely sajnálatos módon nagyon kevés kerülettel kerül az Országgyűlés színe elé, nagyon kevés ezzel kapcsolatos javaslatot tárgyalunk - én ezt nagy hiányosságnak és nagy hibának is tartom. És az, hogy a kormány kevésbé foglalkozik az Országgyűlés nyilvánossága előtt, akár ellenzéki pártok véleményét is bevonva, azt

is meghallgatva az ifjúság problémáival, talán nem független attól, hogy az ifjúság úgy érzi, hogy nem foglalkoznak az ő problémáikkal.

Egy, a kultúrát érintő kérdésem lenne még. A miniszter úr az egyik szegedi székesegyház átadása alkalmával úgy fogalmazott, hogy egy templomépítő nemzet lehetünk, és számunkra nagyon fontos jelentőséggel bír a Regnum Marianum templom helyének, az annak sorsa kapcsán kialakult dilemma, amelyben nem látjuk világosan a kormány álláspontját. Ugyanis a Liget-projekt nem fogalmaz konkrétan ennek kapcsán, hogy lesz-e ez egy szakrális emlékhely, zarándokhely, vagy mégis milyen tervük van ezzel. A Liget-projektre vonatkozó költségvetésben semmi erre vonatkozó nem található.

Említették már itt a pedagógus-önértékelési csoport kapcsán az azt ért kritikákat. Én nem szeretnék részletekbe menni, hosszan lehetne idézni azokat a jelzőket, amiket a kormány ennek kapcsán megkapott. Én mindösszesen most arra szeretném szűkíteni a kérdésemet, hogy továbbra is kitartanak-e ilyen formában a pedagógusok ellenőrzése mellett, továbbra is ezt tartják-e a legjobb eszköznek, vagy esetleg hajlandók az önkritikára, és esetleg egy más formában próbálják az egyébként megfontolandó célt elérni, és esetleg átdolgozva próbálják más módon ezt véghez vinni.

Egy utolsó kérdésem van még.

Tisztelt Miniszter Úr! Többször megnyilvánult az Országos Roma Önkormányzat körül kialakult korrupciógyanús ügyek kapcsán. Ebben szeretném szintén a véleményét kérni. Néhány hónappal ezelőtt még a miniszter úr elég megengedően nyilatkozott, miszerint itt semmiféle szabálytalanság nem volt, azóta néhány vizsgálat azért ezt megcáfolta, és nagyon komoly, sok százmillió forintos pénzpazarlást tárt fel, illetve visszafizetési kötelezettségekre szólította fel az érintetteket. Kérdezem, hogy jelen pillanatban mi a kormány vagy akár az ön álláspontja ezek kapcsán, milyen következményei lesznek ennek az Országos Roma Önkormányzattal való kapcsolatra vonatkozólag, egyáltalán van-e szándék a kormányban, hogy valóban bármiféle elszámoltatás és számonkérés történjen ebben az ügyben. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Ikotity István, parancsoljon!

IKOTITY ISTVÁN (LMP), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök asszony. Tisztelettel köszöntöm a miniszter urat és a meghívottakat. A kérdéseimet a legégetőbbel kezdeném.

Nap mint nap kapok megkereséseket pedagógusoktól a KLIK-kel kapcsolatban, a fenntartóval kapcsolatban. Pontos adatokat is kértek, épp az elmúlt héten érkezett egy információ arról, hogy 8 millióra csökkent ez a nyár elején, az előző tanév végén még jóval magasabb tartozás. A Magyar Államkincstár szerint ez 6,6 milliárdos, a pontos számot így végül nem tudjuk eldönteni, de ez mindenképpen problémákat okoz. Problémákat okoz, amikor nem kapják meg a pedagógusok a kiegészítő juttatásaikat, az óraadók még a bérüket sem. Rétvári Bence államtitkár hétfőn elismerte, hogy valóban fennáll ez a probléma. A kérdésem az, hogy mit tesznek ezen törvénytelen és felháborító helyzetnek a megoldására. Nyilván a tanárok moráljában is egy roppant súlyos kárt okoz ez az eljárás. Tehát mit tesz a kormány a súlyos finanszírozási krízisnek a megoldására, mekkora forrással segítik a KLIK-et? Különböző információkat lehet hallani erről. Mikor törlesztik végleg ezt az adósságot, mit tesznek, hogy ne keletkezzen újra és újra ez az adósság, és nem utolsósorban azokat a pedagógusokat, akik késve kapták meg a juttatásaikat, milyen módon kompenzálják, kapnak-e valamiféle anyagi kártérítést?

A következő kérdésem ezzel szorosan összefügg: ez a pedagógusleterheltség. Számos információ jut ugyancsak a birtokunkba arról, hogy mekkora terhelés van a pedagógusokon. Már ősszel olyan szintű fáradtság tapasztalható, ami más esetekben csak nyáron fordul elő, tehát sokkal nagyobb a terhelése a pedagógusoknak ezen új rendszerben. Mikor fognak ezzel komolyan foglalkozni? Láttuk azt ugyan, hogy néhány héttel ezelőtt az OFI publikált egy tanulmányt az iskolai agresszióval, a leterhelt és feszült pedagógusokkal kapcsolatban. Vajon mikor mérik föl külső, független szereplők bevonásával a pedagógusok valódi terheltségét? Mikor vizsgálják felül a jelenlegi munkaidőrendszert? Ez ügyben szakszervezetek komoly előrelépéseket tettek, és nagyon kemény számok bukkantak a felszínre.

Az a rendszer, amivel önök a pedagógusok munkaidejét nyilvántartják, nyilván nem alkalmas a többletórák felmérésére, hiszen egy pedagógusnak nincs lehetősége fizikailag sem arra, hogy 32 óránál többet beírjon, márpedig ez gyakran fennáll.

A következő kérdésem a Nemzeti Alaptanterv és a tankönyvek felülvizsgálatára vonatkozik. Újra megkérdezzük azt is, hogy hol tart a Nemzeti Alaptanterv és a tankönyvek felülvizsgálatának a folyamata, mikor lesz ennek kézzelfogható fejleménye, eredménye.

Nem is az LMP lennének, ha nem tennénk fel a kérdést, hogy hol tart a nevelést, oktatást közvetlenül segítő munkatársaknak a béremelése. 2008 óta nem változik az ő bérük. Gondolok itt azokra, akik dajkák, pedagógiai asszisztensek, iskolatitkárok, laboránsok, könyvtárosok és sorolhatnánk, tehát akik nem rendelkeznek pedagógiai végzettséggel.

A következő kérdésem az iskolaigazgatók kinevezésével kapcsolatos. A tiltakozások nagyon széles körűek, elégedetlenkedés mutatkozik sok részről, felülvizsgálják-e ezt a jelenlegi gyakorlatot, elfogadható-e ez önök szerint? Miért kell a minisztériumi dolgozószobában eldönteni azt, hogy kiből legyen iskolaigazgató, miért nem dönthetik el azt helyben, miért nem lehet egy olyan rendszer, egy nyilvánvalóan szélsőséges rendszerből miért kell egy másik irányba, a túlzottan szélsőséges rendszer irányába elmozdulni, miért nem lehet egy középúton megtalálni?

A gimnáziumi képzésekkel kapcsolatban a kérdésem: dolgoznak-e azon, hogy megmaradhassanak olyan gimnáziumi képzések, osztályok, amelyek olyan iskolákban folytak eddig, amelyek most szakképző központok fenntartása alá kerültek?

Még a szegregációval kapcsolatban: bizottságunk tartott ezzel kapcsolatban ülést, és végkövetkeztetésként hosszas vita után arra jutottunk, hogy a politika különböző fogalmakat használ, hosszas vita után jöttünk rá arra, hogy elbeszélünk egymás mellett.

A kérdésem: önöknek megvan most minden lehetőségük, tesznek-e abba az irányba lépést, hogy a szegregációt felmérjék a magyar iskolarendszerben? Nyilván itt tudományos, társadalomtudományos, szociológiai, statisztikai mérésekre gondolunk, azt gondolom, mindannyiunk érdeke, hogy ez ügyben tisztán lássunk, akkor lehet egy problémát megoldani, hogyha ebben teljesen világosan lehet látni.

Áttérnék a felsőoktatásra, az ezzel kapcsolatos béremelésről miniszter úr már az elején tett említést, a kérdések között is elhangzott. Amire szeretnék egyértelműen rákérdezni, hogy az adott felsőoktatási intézményeknek lesz-e feladatuk - ami a legelső hírekben elhangzott, azóta egyértelműen nem került megcáfolásra - a béremelés egy részének a kitermelése, mit jelent pontosan az a külső forrás, amit miniszter úr megemlített?

A felsőoktatási szakok megszüntetésével kapcsolatban: ez lezárult-e már, vagy pedig még várható a jelen kormányzati ciklusban további szakok megszüntetése?

Áttérnék a kultúrával kapcsolatos kérdésekre. Az elmúlt tíz évben gyakorlatilag nem emelkedtek a bérek a közszférában, a reáljövedelem folyamatosan csökken. A

közművelődési, közgyűjteményi, levéltári, könyvtári szakterületen dolgozókkal hosszas beszélgetést folytattam az elmúlt időszakban, és látható itt is az erős pályaelhagyás, a fiatalok körében különösen. Tesznek-e ez ügyben bármiféle lépést, hogyan értékeli egyáltalán a kialakult helyzetet, tart-e szükségesnek valamilyen azonnali intézkedést?

Mi javasolnánk itt egy körülbelül minimum 30 százalékos azonnali béremelést, hogy a helyzet egyáltalán stabilizálható legyen valamennyire.

Az utolsó előtti kérdésem: miért nem történt egyeztetés az NKA szereplőivel az NKA-törvény módosításával kapcsolatban? Itt a háttérret sokat elmondták, hogy itt az 50-50 százalékról 33-33-33 százalékra módosult. Szerencsésnek tartottuk volna, hogy itt a szereplők megkeresésre kerüljenek, történe egy egyeztetés.

Végül az utolsó kérdésem: akar-e az Emberi Erőforrások Minisztériuma új Csontváry múzeumot? Tisztelettel várom miniszter úr válaszait. Köszönöm.

ELNÖK: Pósnán alelnök úr, parancsoljon!

DR. PÓSÁN LÁSZLÓ (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Az egyik kérdésemet Ikotity képviselő úr feltette, konkrétan én is ezt akartam megkérdezni, hogy a közgyűjteményi dolgozóknál a bérkérdéseket mikor és hogyan lehet majd elővenni.

Azt azért tegyük hozzá, hogy minden bérkérdést a kormány olyan logikával közelített meg, hogy amit a gazdasági lehetőségek engednek, akkor tudunk lépni, hogy ne hitelből kelljen ilyeneket finanszírozni. Tehát lát-e erre lehetőséget miniszter úr, hogy ezen a területen legyen előrelépés?

A másik kérdésem: tervezi-e a szaktárca, hogy a MAB-bal kapcsolatosan bizonyos szabályozókat felülvizsgál, mert sok esetben lehet már azt hallani, hogy nem egy esetben életidegen eljárási metódusok vannak, vagy nem feltétlenül a kor feltételrendszeréhez igazodóan jelennek meg különböző eljárási ügyek vagy eljárási folyamatok.

Még egy harmadik kérdés: a kormány korábban már megfogalmazta azt, hogy hosszabb távon tervbe vesz egy olyan programot úgymond, hogy a magyar felsőoktatás néhány zászlóshajója lehetőleg nemzetközi mércével is értelmezhető pozíciót szerezzen, magyarul: nemzetközi rangja legyen. Számos dolog kell ehhez, én ezt nem vitatom, meg azt sem vitatom, hogy egyébként a nemzetközi rangsorok összeállításánál számos, sok esetben irracionális mutatók is szerepet játszanak.

Mindezeket félretéve: tudom, hogy az orvostudomány megújításának előmunkálatai zajlanak. Nyilván az egyik leghúzóssabb, nemzetközi szempontból leginkább értelmezhető terület ez, ahol sok külföldi hallgatót is meg tudunk nyerni. Azt szeretném megkérdezni, hogy európai viszonylatban a legtöbb egyetemnél - Németországban, a skandinávoknál, mindenhol - a nemzetközi kapcsolatrendszereket kvázi pontozzák, szóval az beleszámít az egyetem rangjának a megítélésébe, ha úgy tetszik, a sorrendiségébe. Ezeknek a kapcsolatrendszereknek mindig van természetesen egy csomó olyan része, hogy személyes kapcsolatok, konferenciák, közös publikációk vagy közös kutatások, közös eredményeknek a közzététele, ez akár szabadalom is, tehát sokféle irányba el lehet menni. Viszont a jelenlegi egyetemi finanszírozási rendszerekben nem biztos, hogy minden esetben azt a fajta gyors ütemű kapcsolatbővítést lehet finanszírozni, amit alkalomadtán ez igényel. Tervezik-e azt, hogy esetleg célzottan azon intézményeknél, ahol erre az eddigi eredmények alapján is jó sansz van, ezt fokozni, elősegíteni? Ez különösebben nagy összeget nem igényel, de azt hiszem, hogy ezzel lökést lehetne adni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Szabó Szabolcs, parancsoljon!

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm a szót. Szép jó estét kívánok én is! Itt az ellenzéki képviselőtársaim hosszasan sorolták már azokat a kérdéseket, amelyeket általában szoktunk feszegetni az ilyen meghallgatásokon, és akkor mindig nagyon udvariasan megállapítjuk a végén persze, hogy nem értünk egyet az alapvető strukturális kérdésekben.

A másik oldalról meg azt is meg szoktuk gyakran kapni, hogy de hát hol van az a konkrét tanár, konkrét kolléga, aki ezeket a panaszokat megfogalmazza, merthogy így túl általánosak ezek a problémák. Mivel pont a napokban jelent meg egy cikk, ahol konkrétan, név szerint panaszkodnak tanárok, így felolvasnék néhány részletet, bár gondolom, miniszter úr is olvasta.

„A pályán 38 évet eltöltött miskolci Csabalik Zsuzsanna úgy fogalmazott, hogy nyomorultul érzi magát, nem szeretne gyerek lenni ott, ahol két hét alatt hordták össze a nemzeti alaptantervet és a kémiaoktatást a DNS-sel kezdik. Járai Attila a mindennapos éneklés áldásos hatását illusztrálva furulyán szólalt fel. KLIK, PÖCS és egyebek, már a nevüket is szégyellem. Ezek írnak nekem etikai kódexet? Láttak ezek valaha gyereket? - kérdezte a tanárnő. Most is van olyan tanítványa, akinek még mindig nincs tankönyve, pedig azt mondták, hogy a központi tankönyv mindenre megoldás.”

Az elképesztő bürokráciáról ezt mondta egy kolléga: „Beteggé tesz bennünket.” - jegyezte meg Ligeti Zsuzsanna Budapestről. „Amikor ezt szóvá tettük a KLIK-es főnöknek, azt felelte, hogy ő napi 22 órát dolgozik és lám, bírja. A szakmai önállóság eltűnt, csupa rossz intézkedést kényszerítettek ránk.”

És még hosszasan sorolhatnám, ezt gondolom, hogy miniszter úr is látta.

Tehát valami biztos, hogy nem stimmel, nyilván önmagában a Klikkel sem, amit a kollégák is itt elmondtak az előbb, és miniszter úr is ezt nyilatkozta vagy mondta az egy évvel ezelőtti meghallgatáson, hogy érzékelik, hogy van például a Klikkel probléma, el is indult egy átszervezés. Kíváncsi lennék a véleményére én is, hogy mennyire tartja sikeresnek a KLIK átszervezését.

A másik oldalról Czunyiné államtitkár asszony a nyáron elég sokszor beszélt a 9 osztályos általános iskolai képzésről, tehát az alapfokú, illetve az alsó középfokú képzés egy évvel történő meghosszabbításáról. Én nagyon kíváncsi lennék miniszter úr véleményére, hogy hogyan áll ehhez az átalakításhoz.

Azt tudjuk nagyon jól, hogy készültek háttéranyagok a minisztérium környezetében, ezek nagy részét én magam is olvastam, és egyébként én egyet is értenék a magam részéről ezzel az iránnyal, hiszen Nyugat-Európában és Közép-Európában is szinte mindenhol már legalább 9 év az alapfokú és az alsó középfokú képzés. Kíváncsi lennék miniszter úr véleményére, hogy elindulhatunk-e esetleg egy ilyen irányba, ami valószínűleg egy érdemi javulást eredményezhetne a rendszerben.

Megkérdezném még arról a miniszter úr véleményét, hogy hogyan gondolkodnak azokról a gimnáziumi osztályokról, amelyek az NGM-hez átkerült intézményekben, mint ilyen vegyes oktatást nyújtó intézményekben vannak jelen pillanatban is. Az utóbbi hetekben, hónapokban többször felmerült különböző településeken, hogy megszűnik, aztán bejelentették, hogy mégsem szűnik meg a gimnáziumi képzés ilyen intézményekben, de nagyon sok olyan, vegyes képzést nyújtó intézményről tudunk, ahol konkrétan csökkentették jelentős mértékben a gimnáziumi osztályok számát és a felvett gyerekek számát.

Mi lesz ezeknek a végső sorsa? Mert akkor valakinek ezt fenn kellene tartani, üzemeltetni kellene, vagy ki kellene mondani, hogy nincs rájuk szükség. Nyilván az NGM ezt nem fogja megtenni.

Igazából egy dolgot írtam még itt fel magamnak, ez kifejezetten ilyen engem érdeklő szakmai probléma, Rétvári államtitkár úrral levelezünk mostanában, majd még folytatjuk is, a földrajzi kísérleti atlaszok ügyéről van szó, mert miniszter úr is emlegette a kísérleti tankönyveket és hogy ezek is haladnak előre. Szóval én nem akarok nagyon a tankönyvkérdésbe általában belemenni, csak szerintem ez a kísérleti földrajzi atlasz nagyon jó példája annak, hogy miért nem jó az, hogyha így csinálják, mert tele van hibával. Tehát kifejezetten rossz földrajzi atlaszt sikerült előállítani.

Én ismerem jórészt azokat a kollégákat, akik ezt készítették, az volt a problémájuk, hogy nagyon kevés volt az idő, körülbelül három hónap, ami rendelkezésükre állt, és úgy csinálták meg a térképet, hogy megvettek egy '90-es években készült alaptérképet, és arra nem volt idejük, hogy azt frissítsék és magát az alaptérképet aktualizálják, és még fel kellett volna tölteni tartalommal. Az kétségtelen, hogy olcsó, tehát én is megvettem, bementem egy ilyen ellátó boltba és azt hiszem, valami 780 forintért vettem meg az alsófokú meg a középfokú képzéshez a földrajzi atlaszt, csak speciel azt semmire nem lehet használni.

Tehát ez a fő probléma valószínűleg ezekkel a kísérleti tankönyvekkel, hogy nagyon szűkre sikeredett az az idő, amíg ezeket bevezették a képzésbe, és ebből adódnak ezek a problémák.

Úgyhogy ezzel kapcsolatban a kérdésem csak az, hogy tervezik-e esetleg, hogy valami előszűrést csináljanak hatékonyabban, hogy esetleg csak néhány osztályon teszteljék le az első évben, mielőtt ilyen széles körben kikerülnek, mert ez biztos, hogy károkat okoz, mert az atlasz a földrajzoktatásnak egy nagyon fontos segédeszköze. Magamnak otthon például legalább 15 atlaszom van, meg számtalan térképem, és tudom jól, hogy még a nagy atlaszokban is néha nehéz megtalálni dolgokat, pláne hogyha hibásak. Szóval tervezik-e, hogy ezt egy picit helyre teszik? Köszönöm szépen. *(Dr. Pószán László: Nem kevés az a 15, Szabolcs?)* Nem, még gyűjtöm. *(Derültség.)*

ELNÖK: Kucsák László, parancsoljon!

KUCSÁK LÁSZLÓ (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Államtitkári Kar! Kedves Vendégeink! Én előre bocsátanám, hogy megígérem miniszter úrnak, hogy ilyen mélységekig nem fogok lehatolni, mint Szabó Szabolcs képviselőtársunk. Ebből is érzékelhető, hogy ebben a sok-sok területet magába ölelő minisztériumban mennyi mindennel kell foglalkozni ezek szerint a miniszternek, hogy még a földrajzi atlasz kérdéskörét is előhozta képviselőtársunk, ami természetesen jogában áll, én kíváncsian várom, hogy a válaszadás mely szakaszában tudunk eljutni ehhez.

Mindezzel szemben én inkább nagyobb csomagokat érintenék a hozzászólásomban, aminek az elején egy-két eddig elhangzottra röviden reflektálnék.

A szegregációval kapcsolatos bizottsági ülést említette fel Ikotity képviselőtársunk, hogy a politikusok elbeszélnek egymás mellett és a fogalomtisztázás szükséges. Ott azért, ha visszaidézzük, akkor meglehetősen konszenzuális volt a vége ennek a megbeszélésnek, a különféle oldalakról felkért szakértőket is beleértve, az ő általuk megfogalmazottakat is ideemelve. Ezzel összefüggésben nem az fogalmazódott meg, hogy a politikusok körében van fogalmi zavar, hanem általában véve ebben a kérdéskörben is jó lenne, hogyha bizonyos fogalmak alatt ugyanazokat a tartalmakat értenénk mindannyian.

Azt, hogy a sportot megutáltatná ez a kormány a gyerekekkel, fiatalokkal, ezt én nem tapasztalom, sőt éppen az ellenkezőjét élem meg Pestszentlőrincen és Pestszentimrén is, ahol akár a sportpálya-építési program keretében is úgy tapasztalom, hogy a gyerekek szeretnek mozogni, szeretnek sportolni, és az én

megítélésem szerint ez a folyamat éppen ellenkező irányba hat. Ajánlom figyelmébe ezt képviselő asszonynak is.

Még egy, a Regnum Marianum templom ügyét említette Farkas Gergely. Itt szeretném megemlíteni azt, hogy ezzel kapcsolatban néhány héttel ezelőtt volt vendégünk itt, a bizottsági ülés keretében Baán László úr, akinek ez a kérdés feltételezt egyébként. Lehet, hogy te nem voltál jelen ezen a bizottsági ülésen, de a bizottsági jegyzőkönyvből visszakereshető mindaz, amit Baán László ezzel kapcsolatban elmondott. Úgy gondolom, hogy az egy korrekt válasz volt a felvetésre.

A köznevelés témakörére térve, én a magam részéről azt szeretném megfogalmazni, amire sokan, sokféle megközelítésben kitértek már eddig is, hogy a KLIK működése, a KLIK finanszírozása és ennek stabil volta, kiegyensúlyozottsága szerintem is alap a köznevelés kérdéskörében, és úgy vélem én is egyébként, hogy ennek a munkának még nem értünk el a végére. Tehát itt ahhoz, hogy ez megnyugtató módon valósuljon meg, abban van még tennivaló.

A pedagógusok értékelése, önértékelése is előkerült, nem biztos, hogy a legtárgyilagossabb tálalásban egyébként. Én itt ismét azt szeretném megfogalmazni, hogy szerintem is érdemes lenne megfontolni, hogy az eddigi tapasztalatokat alapul véve, figyelembe véve érdemes-e valamilyen korrekciót végrehajtani vagy esetleg az időbeli ütemezésen változtatni, már csak azért is, hogy mindazok a pedagógiai célok, pedagógiai tartalmak, amelyeket elérni kíván az értékelés, önértékelés, minősítés kapcsán a köznevelési rendszer, azok a megfogalmazása szerint túlzottnak tűnő vagy nagy adminisztratív teher miatt ne vesszenek kárba. Én ezt csak a tárca figyelmébe szeretném ajánlani.

Két konkrét kérdést is szeretnék megfogalmazni, mert sok területre rákérdeztek már a bizottsági tag képviselőtársaim. Egyrészt hogyha lehetne hallani az iskolai lemorzsolódással kapcsolatos tapasztalatokról, az szerintem érdekes lenne, hiszen ezzel összefüggésben is elég intenzív politikai viták szoktak lezajlani itt, a bizottságban is meg a parlamentben is. Illetve szintén, ha belefér a válaszadás időkeretébe, akkor az iskolai közösségi szolgálat ügyéről és ennek alakulásáról is szívesen hallanám miniszter úr álláspontját. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Hiller István, parancsoljon!

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Most két lehetőség van. Az egyik, hogy én is felteszek egy zsáknyi kérdést, utána hazamegyek, jól kialszom magam, visszajövök, de miniszter úr lelkiismeretességét ismerve, pont addigra el is ér a válaszadásban oda, hogy nekem is válaszol, mert ez láthatóan így műfajilag nehezen megközelíthető.

Inkább azt a módszert szeretném választani, hogy irányokról beszélek és inkább a véleményére vagyok kíváncsi, hol tudjuk úgy ütköztetni a nézeteinket, hogy abból ki tud jönni egy azonos vagy hasonló irány, és hol vagyunk olyan nézetkülönbségben, hogy láthatóan az a továbbiakban és hosszú távon is ellentétes nézeteket jelent.

Ezért három csomópontot szeretnék érinteni, nem önmagában konkrét eseményeket, hanem irányokat.

Az első a parlament előtt ott lévő egyik törvény, ami a Magyar Művészeti Akadémia dolgát illeti, és azt kell mondjam önnek, miniszter úr, hogy amit a Magyar Művészeti Akadémia végez a magyar kultúra területén, az egy arcátlan területfoglalás. Ez a magyar kultúra érdekei ellen van. Ez nem összeköt, hanem elválaszt. Ez nem képviseli a magyar kultúra egészét, hanem sokkal inkább szétbontja a magyar kultúra különböző alkotói közötti véleményeket.

Semmilyen módon nem látom, hogy egységet teremt, és minden módon azt látom, hogy egy szellemi harácsolás folyik, olyan eszközökkel, amelyeket valóban példa nélkülinek tartok. Először birtokba vették a Múcsarnokot, a mindenkori kortárs magyar kultúra egyik legfontosabb szentélyét. Amióta Ferenc József felavatta és átadta, egyetlenegy rendszer egyetlenegy kormánya nem adta egyetlen kulturális szervezet kezébe. Ott mindig pluralitás volt - ez hozta a színvonalat. Odaadták. Utána megkapták a Pesti Vigadót is, elég nagy épület, jól be kellett járni ahhoz, hogy rájöjjenek, hogy ott nem férnek el az irodáik. Már az érvelés is történelembe való arcátlanság. Utána megkapták a Hild-villát, aminek önmagában a költsége annyi nagyságrendileg, mint az összes külföldi magyar kulturális intézet egyéves költségvetési támogatása. Most meg beteszik a lábukat a Nemzeti Kulturális Alapba, nemcsak beteszik, hanem egyharmados teret foglalnak, háttérbe szorítva a szakmai részt, olyan privilégiumokat kívánva maguknak, amelyek kimondottan az új feudalizmust mutatják ebben az országban és a kultúrában. Nem látom semmilyen teljesítménybeli okát annak, hogy a Magyar Művészeti Akadémia ilyen előjogokat kapjon, és annak, hogy a több mint két évtizede sikeresen működő Nemzeti Kulturális Alapot szétdúlják, amelyet egymást követő kormányaink védtek és támogattak, és próbálták tartani a szakmai függetlenségét, az önök első kormánya is éppúgy óvta, mint az azelőtti meg az azutáni, most pedig egy - még egyszer mondom - teljesítménnyel nem igazolható, kiválasztott, kimondottan politikai nézetazonosságon alapuló és működő kulturális szervezet, az összes többi fölé kerekedve, előjogokat kap. Ezt én feudalizmusnak tartom. Olyan az egész, mint egy közepesen megírt középkori oklevél: csapnivaló.

A Művészeti Akadémiában számos olyan alkotó dolgozik, akinek az egyéni teljesítményét nagyra értékelem, de az egész testület megoszt, szétbomlaszt, és semmilyen módon nem reprezentálja a mai magyar kultúra, az aktuális magyar kultúra érdekeit. Nem a teljesítmény hajtja őket előre, hanem az önök politikai döntése. Azt gondolom, hogy ebben nem jó irányba járnak, és nem teszik jól, hogy a magyar kultúrát így intézményesen, legalábbis annak művészeti részét, egy szervezet gondjaira bízzák, mert egyáltalán nem indokolja azt teljesítmény vagy éppen a személyi összetétel egésze, hogy ez meglegyen. Ez az első csomópont és irány; nem egy konkrét döntéssel vitatkozom, hanem tulajdonképpen az egészszel van bajom.

A második a kulturális politika szerkezete. Szerintem egy kormánynak inkább terepet meg keretet kell tartani ahhoz, hogy biztosítsa a kultúra önnön létezését. Vannak kiemelt célok, az egyik kormánynál az, a másiknál ez, ezzel abszolút semmi gondom nincs. De miközben az ön minisztériuma kötelékében dolgozik a kulturális államtitkárság, azt például, amit a közkultúra dolgában végeznek, én nagy érdeklődéssel figyelem, szerintem helyes dolog, nem olyan látványos, mint felújítani a Várbazárt, de hússzor fontosabb igazából - mi a helyzet a magyar kis- és középtelepülésekkel? Hogyan jut hozzá kultúrához az a magyar polgár, akinek a nevét a politika és a parlamenti képviselő általában behelyettesíti egy szignifikáns névvel? Ott szerintem izgalmas dolgok folynak, a finanszírozással gondom van, az iránnyal nincs. Azzal azonban, hogy közben a film, ami emlékeim szerint még a kultúra része, más kizárólag a bizniszbe sorolja, egy miniszteri biztos kezében és nem a minisztérium kötelékében van; a külföldi kulturális intézetek a külügynél; az örökségvédelem a Miniszterelnökségnél - ennek csak egy előnye van: az, hogy holnap Lázár miniszter urat is meghallgathatjuk -; a Liget-projekt egy másik miniszteri biztosnál van; a budavári egy harmadik miniszteri biztosnál, aki persze más módon meg államtitkár is. Minden kormány olyan szerkezetben dolgozik, amiben akar, ráadásul a miniszterelnök szabja meg, de érdekelne, miniszter úr, mint aki hosszabb ideje felelős már ezért a területért, hogy hogyan lehet így kulturális politikát csinálni?

Ön, aki a kultúráért felel többek között... A minisztérium egészének szerkezetéről csak azért nem mondom el a véleményemet, mert olyan, mint egy sokszor eldúdolt népdalban a refrén: már mindenki ismeri, úgyhogy ezt nem fogom elmondani - nem változott a véleményem a tavalyi meghallgatás vagy beszámoló óta. (*Dr. Pószán László: A dallamát meghallgatjuk.*) Majd eléneklem neked egyszer külön, csak a borról te gondoskodsz. (*Derültség.*) Visszont visszatérve a szerkezetre, hogy ebből hogyan kerekedik ki Magyarország kulturális politikája, azt nem értem, segítsen megérteni.

Végezetül, az oktatás ügye, amelyet nem tudok most külön közoktatásra és felsőoktatásra bontani, mert itt is az irány kérdésében szeretném hallani a véleményét. Úgy érdemes gimnáziumba járni vagy érettségit szerezni, ha az ember továbbtanul. Annak az égardta világon semmi értelme, hogy valaki érettségit szerez, és utána nem tanul tovább. Akkor van értelme, ha minél többen felsőoktatási intézménybe mennek. Én úgy érzem, hogy az önök kormánya, nem feltétlenül csak az önök minisztériuma, de az önök kormánya egy olyan utat jelöl ki, amelyben azt szeretnék, ha kevesebben mennének felsőoktatási intézménybe. Nem önmagában a korábban idézett számokról, kimondottan politikai irányokról, célokról szeretnék beszélni - ez sokkal inkább társadalompolitika, mint részpolitika. Azt az elképzelést, miszerint közben helyes lenne egy színvonalas szakképzést megvalósítani, ebbe már nem is akarom belekeverni, mert ez nem tartozik önökhöz. De erőteljesen és erőszakosan, például a gimnáziumi férőhelyek szűkítésével elsősorban magyar vidéki középvárosok komplex közoktatási intézményeiben a gimnáziumi képzés megszüntetésének lehetőségével szűkíteni a felsőfokú intézményekbe jutó fiatalok számát, ez egy téves irány. Egyetlenegy olyan hazai vagy külföldi felmérés nincs, amelyik azt mondaná, hogy ha diplomád van, akkor nem könnyebben helyezkedsz el, mint ha nincs; ha diplomád van, többet keresel, mint ha nincs; és ha diplomád van, nehezebben veszíted el a munkahelyedet, mint ha nincs. Készséggel elhiszem, hogy ehhez képest még szakképzésben végzettekre is szükség van, de a világ iránya nem ez. Én elhiszem más területen is, hogy önök azt gondolják, hogy a világ iránya nem jó, és az önöké a helyes, de akkor ezt ezen a területen vitassuk meg. Szerintem több felsőfokú végzettségű magyar fiatalra van szükség. Ne visszafogják, hanem inkább gondoskodjanak róla.

Látom, volt ma egy sajtótájékoztató, ahol az OECD éves jelentését mutatták be, több államtitkára is ott volt. Az OECD főigazgató-helyettese sok minden más mellett kifogásolta, hogy messze alulmúlja az átlagot a felsőfokú intézményekben diplomát szerzők száma, a bemeneti és kimeneti arány sem megfelelő, az alapképzésben várhatóan diplomát szerzők aránya 22 százalék, szemben az OECD 36 százalékaival. Ez nem demográfia, ez egy tudatos társadalompolitika, ezért szeretném ütköztetni a véleményemet, a nézeteimet. Én azt állítom, hogy minél több felsőfokú végzettségű van, az országnak annál jobb. Szeretném hallani, miniszter úr, hogy önök hogyan gondolják ezt: vissza kell fogni a felsőfokú intézménybe bejutó magyar fiatalok számát, vagy egyetértünk abban, hogy diplomásnak lenni jobb, mint nem diplomásnak? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Mivel minden képviselőnek lehetősége volt arra, hogy a kérdéseit feltegye, ezért én is, ha megengedik, feltennék néhányat. Igyekszem olyan kérdéseket feltenni, amelyekről még nem nagyon volt szó, illetve nem ilyen vetületben kerültek szóba.

Az első és legfontosabb, amit szeretnék leszögezni, hogy az oktatáspolitikának az egyik legfontosabb szerepe van a társadalmi mobilizáció elindításában, megindításában, működtetésében. Hogyha megnézzük, a köznevelésben a KLIK

létrehozásának egyik legfontosabb indoka volt az, hogy a különbségek csökkenjenek. Nemzetközi összehasonlításban is igen magasak a különbségek az adott települések iskolái között, tehát Magyarországon a különböző nemzetközi viszonylatokban is jobban meghatározza egy család anyagi háttere, gazdasági háttere azt, hogy milyen jövője lesz a gyermeknek, mint máshol.

Éppen ezért a finanszírozás egységesítése szerintem egy elfogadható, legitim indok volt. Ugyanakkor az OFI által szervezett egyik konferencián is elismerték, hogy a KLIK ebben a formában nem képes a különbségek csökkentésére, és itt nemcsak a működési nehézségekről, a mindennapi működési nehézségekről van szó, hanem egész egyszerűen arról, hogy a különböző önkormányzatok közötti különbségek továbbra is fennállnak, és bár az önkormányzatok nem fenntartói az iskoláknak, az iskolák életében mégis szerepet játszanak, szerepet játszhatnak, ami egyébként szerintem helyes. De a különbségek ilyen módon nem fognak csökkenni.

Másrészről a különbségek csökkentéséhez nem elég az, hogy a finanszírozást megpróbáljuk kiegyenlíteni, hiszen számos más tényező is közrejátszik abban, hogy az adott iskolában ilyen vagy olyan az oktatás színvonala. A KLIK-kel kapcsolatban azt kérdezném, elsősorban miniszter úrtól, hogy azokat a működési nehézségeket, amelyek gyakorlatilag állandósultak, azokat hogyan fogják kijavítani. Tavaly is év közben kellett többször pótolni a KLIK költségvetését, tavaly is fennálltak ugyanazok a problémák, amelyek most, nem tudják kifizetni a különböző juttatásokat a pedagógusoknak. Mi a garancia arra, hogy jövőre ez nem így lesz? Tavaly is így volt, nem tanultak belőle, idén is így van, remélem, hogy jövőre megpróbálnak valamilyen hatékonyabb rendszert kidolgozni, hogy ez ne így legyen. Gondoljunk csak az Arany János Programra vagy az óraadó tanárok ki nem fizetésére, konkrét programokat kellett lemondani és hiúsultak meg azért, mert a KLIK nem tudta ezeket finanszírozni időben.

A társadalmi mobilizációnál maradvá, a felsőoktatás is egyik motorja kellene hogy legyen a társadalmi mobilizációnak. Nem ismétlem meg azokat a felszólalásokat, azokat a tényeket, amelyek itt elhangzottak ezzel kapcsolatban előttem. Egyetlenegy olyan vetületre szeretnék még rávilágítani, amiről még nem volt szó.

Alapvető kérdés, hogy az állam, a fenntartó, a minisztérium - ha úgy tetszik - hogyan tekint a felsőoktatási intézményekre. Én úgy látom, hogy az elmúlt időszakban elsősorban nem szellemi központként tekintettek a felsőoktatási intézményekre, sokkal inkább végrehajtó hivatalnak tekintették azokat, és olyan intézkedéseket hoztak, amelyek ebbe az irányba mozdultak el.

Röviden említeném a kulturális ágazatban a dolgozók béremelését, erről már többen is említést tettek. Elfogadhatatlan az, és nem is elvárható úgy gondolom, hogy akár PhD-s végzettséggel, 110 ezer forintért dolgozzanak emberek levéltárakban, könyvtárakban. Nyilván miniszter úr is tisztában van azzal, hogy itt is az utánpótlás mennyire ezer sebből vérzik, nagyon sürgető lenne, hogy ezen a téren is előrelépés történjen.

A pedagógusok helyzetével kapcsolatban: a munkaterhelésről nagyon sok szó volt, ugyanakkor azt szeretném ezen belül is kiemelni, hogy a munkaterhelés elsősorban adminisztrációs terhelés. Tehát nem is csak az a probléma, hogy túl vannak terhelve a pedagógusok, hanem rengeteg az adminisztrációs teher, ami egyébként a nevelésre, oktatásra fordított időtől is elveszi az időt és az energiát a pedagógusok részéről. Át kellene ezt is gondolni, hogy szintén egy alapvetés, hogy minek tekintjük a pedagógusokat, mi az ő elsődleges feladatuk, és az elsődleges feladatukhoz adjunk meg minden segítséget nekik. Szerintem a nevelés és az oktatás az elsődleges feladatuk, és ezt követheti minden más terhelés, de félek, hogy ez is elcsúszott az elmúlt időszakban.

Végül Ikotity alelnök úr említette az iskolai agresszió problémáját, de csak érintőlegesen, és én szeretném ezt még egyszer aláhúzni. Ez egy rendkívül komoly probléma, amelyik minden iskolában jelen van. Számos olyan probléma van egyébként, ami az oktatásban itt-ott megjelenik, de az iskolai agresszió kérdése minden egyes oktatási intézményben jelen van Magyarországon. S nem látom azt, hogy ennek a mértéke csökkenne, sőt egyes felmérések szerint még növekszik is, és nem látom azt sem, hogy hatékony megoldási javaslatok lennének a minisztériumnak, illetve a kormánynak arra, hogy ezt visszaszorítsák.

Ez egy rendkívül nagy probléma. Mondtak itt is statisztikai adatokat, egyetlenegy emelnék ki, a gyerekeknek több mint a 60 százaléka már volt iskolai agresszió áldozata. Az intézmények szintjén pedig minden intézményben előfordul ilyen, azt kérdezném miniszter úrtól, hogy ennek a visszaszorítására, csökkentésére milyen megoldási javaslatok lennének.

Ennyit szerettem volna kérdésként feltenni. A képviselői kérdések végére értünk. Tollner József, a Pedagógusok Demokratikus Szakszervezetének elnökségi tagja jelezte, hogy hozzá kíván szólni. Ehhez a bizottságnak hozzá kell járulnia. Tehát kérdezem a bizottságot, hogy a napirend keretében Tollner József úrnak szót adunk-e. Aki igen, az kérem, jelezze! *(Szavazás.)* 7 igen szavazat. Ki az, aki nem? *(Nincs jelzés.)* Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* 3 tartózkodás.

Akkor a bizottság megszavazta.

Kérem, hogy foglaljon helyet az asztalnál és felteheti kérdéseit miniszter úrnak. Parancsoljon!

TOLLNER JÓZSEF (Pedagógusok Demokratikus Szakszervezete): Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Bizottság! Tisztelt Miniszter Úr! Köszönöm szépen, hogy szót kaptam. Nagyon sok olyan kérdés elhangzott, amit igazából én is pedagógusként, szakszervezeti vezetőként feltehetnék, ezeket nem ismétlem meg.

Egyetlenegy olyan kérdésem van, ami elsősorban a szakszervezetünk működésével kapcsolatos. Rendszeresen írunk levelet államtitkár asszonynak, miniszter úrnak, Hanesz úrnak. Miniszter úrnak és Hanesz úrnak írt leveleinkre rendszeresen nem kapunk választ. Van például egy március 22-én miniszter úrnak feladott levelünk, arra sem kaptunk választ, legjobb arányban az államtitkárságtól válaszolnak a leveleinkre.

Elsősorban nem ez a lényege annak, amit kérdezni szeretnék öntől. Itt már említettek pedagógusokat, említettek véleményeket fórumokról. Nem tudom, hogy az asztalnál ülők közül vagy az ön mögött lévők közül van-e olyan, akinek van elmaradása fizetésben, bármilyen járandóságban. Nekem 50-100 ezer közötti pénzzel tartozik a KLIK, júniusban kezdte el felhalmozni ezt a KLIK.

A kollégám nagy részére ez a 10 ezres nagyságrend a jellemző. De van kollégám, akinek 4-500 ezer forint közötti az elmaradása.

Miniszter úr, ez szerintem elfogadhatatlan. Tudom, hogy ezt Hanesz úrnak kellene feltennem, de a KLIK mégiscsak az önök édes gyermeke, szerintem elsősorban szörnyszülöttje, szerintem nem lehet javítani a KLIK működését, véleményünk szerint a KLIK-et így, ebben a formában fel kell számolni.

Ezek könnyen kimutatható kérdések, amiket mondtam, járandóság, fizetési elmaradások, ennél azonban sokkal rosszabb, ami nem ilyen egyértelműen kimutatható, amilyen kárt fog okozni ez a köznevelésben, közoktatásban, amilyen kárt fog okozni ez a működés a jövőnk szempontjából.

Van a rendszerünkben egy időzített bomba, ez a munkateher-növekedés, és az, hogy ez egyszerre jött be a 65 éves nyugdíjkorhatár-emeléssel, az adminisztrációs terhek növekedésével, az óraszám-emelkedéssel, ennek a következményeit önök nem

tudják belátni, hogy mi lesz. Elképzelhető, hogy ez lesz, amit itt hallottunk, hogy felmond néhány pedagógus, elmegy, mindenféleképpen kérjük önöket, hogy ezt a szakszervezeti kérést teljesítsék, ami a munkateher-vizsgálatra vonatkozik.

Nekünk az önök működése előtti munkateher-vizsgálatunkra az jött ki, hogy 51,5 óra a pedagógusok átlagos munkaterhelése. Egyetlenegy olyan rendszer egyetlenegy olyan elemét nem tudok az új köznevelési rendszernek, ami miatt csökkent volna bárkinek a terhelése. Talán egyet tudok, amit a tárgyalásaink során szoktak mondani: a gyakornokoké, a kezdő pedagógusoké egy picit csökkent. Tényleg csökken a munkateher, mással töltik ezt az időt, de ez csak rájuk vonatkozik. Minden egyes pedagógusnak nőtt a munkaterhelése - 51,5 óra. Véleményem szerint olyan mértékben fognak tönkremenni a pedagógusok, olyan kárt okoz ez az oktatás színvonalának, aminek önök nem látják a következményét, ez nem fog bekövetkezni egyik napról a másikra, és ez helyrehozhatatlan.

Nem két órán keresztül, hanem én napokig tudnám mondani azokat a hibákat, amelyeket ez a rendszer, illetve a KLIK okozott.

Egyetlenegy szeretnék még mondani: részt vettem azon a szakmai tanévnyitón, ami a Lurdy Házban volt, és ott az államtitkár asszony prezentációjában láttam fogaskerekeket. Megemlítette az államtitkár asszony, hogy melyik fogaskerek mit szimbolizál. Egyet szeretnék mondani, és talán ez az egész működésükre jellemző: a fogaskerekek úgy voltak összerakva, hogy nem mozdultak. Nem lehetett mozdítani őket, a fogaskerekeket úgy rajzolták meg. Én azt hiszem, hogy így működik a jelenlegi rendszer. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Törös Szilárd úr, a Felsőoktatási Dolgozók Szakszervezetének elnöke is jelezte, hogy hozzá kíván szólni a napirend keretében...

BALOG ZOLTÁN, az emberi erőforrások minisztere: Bocsánatot kérek, elnök asszony, szívesen meghallgatok mindenkit, de nem közmeghallgatásra jöttem, hanem egy gesztust tettem a bizottságnak.

Azután, hogy ebben az évben egyszer már itt jártam, és mindenkinek lehetősége volt arra, hogy kérdést föltegyen, most eljöttem még egyszer, és már itt ülök másfél órája, hogy meghallgassam a képviselő urak összes kérdését. Tehát mindenkit szívesen meghallgatok, akár egyszerre is lehet beszélni, de ezt egy picit furcsának tartom, mert nem ebben állapodtunk meg. Nyilván ha a bizottság ezt jónak tartja, akkor meghallgatom a szakszervezeti vezetőket, csak nem értem pontosan a rendszert. Szerintem vannak parlamenti szabályok, amelyeket illik betartania a bizottságnak is, de egyébként természetesen ha nem szavazzák meg, akkor is szívesen meghallgatom az elnök urat, csak nem ebben állapodtunk meg. Azért kérdeztem, és ez a mély hallgatás már gyanakvásra adott nekem okot, amikor megkérdeztem, hogy ugye, ez most az a bónuszlehetőség, amit én ajánlottam fel a bizottságnak. Nem kellett volna idejönnöm, önként jöttem ide, azért, hogy legyen lehetőségünk eleget beszélni. Az, hogy tartunk egy lakossági fórumot és egy közmeghallgatást, az is egy műfaj, csak az egy másik műfaj. Tehát döntsük el, hogy még hány embernek adunk időt, osszuk be ezt, hogy akkor mennyi idő áll rendelkezésre, és akkor így készülünk, csak szerintem egy más rendszerben állapodtunk meg.

ELNÖK: Az előző miniszteri meghallgatása során vetődött fel Hiller István részéről, hogy a bizottság szeretné önt még egyszer meghívni időkeret nélküli (*Dr. Hiller István: Én vagyok a hibás! Fogd rám nyugodtan! - Derűltség.*) miniszteri meghallgatásra, amelyet a bizottság egy szavazással megerősített. Ennek a következménye volt az, hogy a bizottság megkereste önt még egyszer, hogy a

bizottságnak van egy olyan igénye, hogy szeretné önt még egyszer időkeret nélkül is meghallgatni, amelynek az időpontját ön határozta meg. A szakszervezeti vezetőknek pedig a Házsabály alapján van lehetőségük arra, hogy jelezzék, hogy hozzá kívánnak szólni egy adott napirend keretén belül, és ha a bizottság többsége ezt támogatja, akkor szót kapnak. *(Jelzésre:)* Dunai Mónika képviselő asszony, parancsoljon!

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Ügyrendi jellegű kérésem van. Ha jól követtem a vitát, akkor minden egyes bizottsági tag már megtette a felszólalását, ezért én azt javaslom, hogy most a bizottsági tagoknak a kérdései után ezt a kört zárjuk le, és adjuk meg a lehetőséget a miniszter úrnak, illetve az államtitkároknak, hogy reagáljanak ezekre, és a fennmaradó időkerettel így tudunk gazdálkodni.

ELNÖK: A Házsabály nem ad arra lehetőséget, hogy egy napirendi pont megkezdését követően megváltoztassuk az adott napirendi pontra vonatkozó szabályokat. Tehát ha e napirendi pont keretében Tollner úrnak szót adtunk mint szakszervezeti vezetőnek, akkor ezt követően adott napirendi ponton belül más szabályt felállítani nem áll módunkban. Erre a Házsabály nem ad lehetőséget számunkra. *(Dr. Pószán László: Akkor szavazzunk!)* Szavazunk.

Akkor Törös Szilárd elnök úr hozzászólásáról ezt követően szavaznunk kell. Ki az, aki támogatja azt, hogy Törös Szilárd hozzászólhasson a 4. napirendi pontban? Aki igen, az, kérem, jelezze! *(Szavazás.)* Hat igen szavazat. Ki az, aki nem? *(Szavazás.)* Kettő nem szavazat. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Négy tartózkodás. Akkor a bizottság nem járult hozzá ahhoz, hogy Törös Szilárd úr szót kapjon.

BALOG ZOLTÁN, az emberi erőforrások minisztere: Félreértés ne essék, elnök asszony, én szívesen meghallgatom Törös Szilárd urat, ezzel probléma nincs. Jelezni szeretném, hogy én javasoltam azt, hogy még egyszer eljövök ebbe a bizottságba, semmifajta törvényi kötelezettségem nincs erre. Harmadszor is szívesen megjelenek, csak nem ebben állapotunk meg, ezt szerettem volna jelezni, de ha szabad kérni, akkor hallgassuk meg Törös urat, többször meghallgattam már az életben, most is szívesen meghallgatom. Kicsit komolytalannak érzem az eljárást, ennyit akartam jelezni, lehet, hogy nem is kellett volna.

ELNÖK: A bizottság szavazott arról, hogy Törös Szilárdnak szót ad-e, és nem adott szót, így meghallgatni akkor a bizottsági ülés keretein kívül van lehetősége a miniszter úrnak. Minket a Házsabály rendelkezései kötnek, tehát nekünk ez egy napirendi pontunk a bizottsági ülés keretén belül, amin ön is jelen van, és ilyenkor a Házsabály rendelkezései vonatkoznak erre...

BALOG ZOLTÁN, az emberi erőforrások minisztere: Én is voltam bizottsági elnök négy évig, tehát...

ELNÖK: Akkor rendkívül tájékozott, és tisztában van velem, hogy én nem tudok egy adott napirendi pont keretein belül külön házsabályi rendelkezéseket alkalmazni, csak azt, amit a Házsabály előír. Minden képviselőnek lehetősége volt feltenni a kérdéseit, más hozzászólási szándék pedig nem érkezett, tehát akkor a miniszter úrnak adjuk meg a lehetőséget a válaszadásra. Parancsoljon!

Balog Zoltán válaszai

BALOG ZOLTÁN, az emberi erőforrások minisztere: Ha jól számoltam a kérdéseket, akkor olyan száz körül vannak, és próbálom ezeket csoportosítani, tehát

ha nem mindenki hallaná a nevét, hogy ő kérdezte azt a kérdést, amit többen is megkérdeztek, majd amikor odaérkezek, akkor fogok válaszolni a kérdésre.

Először talán az egyetemi oktatók béremeléséről szeretném azt a tájékoztatást megadni, amit egyébként már néhány körben megtettünk, de hogy egyértelmű legyen: 2016. január 1-jén 15 százalékkal emelkedik minden egyetemi oktatónak a bére, tanársegédek, docensek, illetve egyetemi tanárok bére, 2017. január 1-jétől újabb 5 százalékkal, 2018. január 1-jétől újabb 5 százalékkal; ez összesen - miután az 5 százalék már a 15 százalékkal megemeltet jelenti - három év alatt 27 százalékos béremelést jelent. Az a mondat, hogy az első évben, tehát a 2016. évben a felsőoktatási költségvetésen belül rendelkezésre áll ez a forrás, egy fényes cáfolata annak, amit itt hallottunk, hogy a felsőoktatásból a pénzkivonások lehetetlenné tették volna az oktatást. Az ellenkezőjéről van szó: arról van szó, hogy növekednek a felsőoktatásra fordított források, jelentősen növekednek, és ez lehetővé teszi azt, hogy egyébként ezekből a forrásokból béremelésre is fordítsunk.

Ha azt az elvet nézzük, hogy lehet-e differenciálni ebben az ügyben: mi nem terveztünk egy ilyet, de az egyetemektől a saját költségvetésükön belül az egész egyetemi szférára nézve valóban azt kérjük, hogy 150 ezer forintban minimalizálják az egyéb dolgozóknak a bérét, hiszen a nem oktatásban dolgozók a versenyszférából érkeznek, tehát általában olyan tevékenységeket látnak el, amiket a piacon szabadon lehet vásárolni, tehát ők jó minőségű munkát végezzenek, ezért azt kérjük az egyetemektől, hogy ezt gazdálkodják ki. Ha megnézzük a felsőoktatásban az adósságállományt, akkor elég egyértelmű az, hogy az elmúlt év különösen, már az előző év is, de az elmúlt év különösen, illetve ez az év, amelyik most éppen elmúlóban van, elsősorban a kancellári rendszer bevezetésével egy olyan gazdálkodást tett lehetővé, amelyik megtakarításokat eredményezett a felsőoktatásban.

Mondom a konkrét számokat is: miközben 2013-ban 20 milliárd forintos hiány és 30 milliárd készpénz volt a felsőoktatási rendszerben, ez idén 8 milliárdos hiányt és 93 milliárdos készpénzállományt jelentett. Itt a számlákat folyamatosan fizetik, tehát itt van egy átmeneti helyzet. Én bízom benne, hogy ebben az évben azt mondhatjuk, hogy a felsőoktatási intézmények adósság nélkül zárják az évet, szerintem évtizedek óta nem volt ilyen helyzet. Ha nem így lenne, akkor Palkovics államtitkár úr a felelős, hogy ha így van, akkor pedig az egész minisztériumnak a sikere ez, hogyha mondhatom ezt így, államtitkár úr. *(Dr. Palkovics László: Igen.)* Köszönöm szépen.

A bérnövekedésről és a pluszforrásokról hadd mondjak valamit '16-17-ben. Kunhalmi képviselő asszony mondott egy kicsit meggondolatlan mondatokat, most nem mindegyiket adnám vissza, csak azt az egyet, hogy a rossz gazdaságpolitika következménye, hogy a felsőoktatásban nincs pénz. Hát, nem tudom, melyik a rosszabb gazdaságpolitika, ahol növekszik a gazdaság, vagy ahol csökken a teljesítménye, mert 2010 előtt csökkent, azóta pedig folyamatosan növekszik *(Kunhalmi Ágnes: Európai uniós finanszírozás!)*, tehát szerintem óvatosan bánjunk a gazdaságpolitikával. Éppen a jó gazdaságpolitika teremtette meg annak a lehetőségét, hogy az eddig alulfinanszírozott rendszerbe pluszforrásokat vigyünk be.

Csak a bérnövekedésre 2017-ben plusz 3,5 milliárd, '18-ban plusz 3,5 milliárd, a doktori képzésben a doktoranduszok ösztöndíjára 2017-ben plusz 8 milliárd, stipendiumokra 2017-ben plusz 17 milliárd, azon kívül indul egy nagy egyetemi beruházás, amelyik kétszámjegyű. Most itt a pontos összeget nem mondanám, a Testnevelési Egyetemre gondolok, kétszámjegyű milliárdos beruházás lesz. Ha ezeket összeadja, akkor a növekedés az teljesen nyilvánvaló. Az első forrása '16-ban a béremelésnek, a 15 százalék megint csak 9 milliárd. Tehát nem adósságot finanszírozunk, hanem bért finanszírozunk.

Szerintem ez egy jelentős különbség az eddigiekhez képest, és valóban az első kérdésre válaszként hadd mondjam azt, hogy a PPP-konstrukcióknak a kiváltására is egy olyan keret áll most rendelkezésünkre, amire nem tudom, emlékszik-e képviselő asszony, hogy mikor is keletkeztek a PPP-konstrukciók, amelyek olyan szinten adósították el a főiskolákat és az egyetemeket, hogy lehetetlenné vált a működésük, olyan milliárdos terheket raktak rájuk. Úgy tűnik, hogyha '16-ban nem is teljesen, de '17-re ezeket a PPP-konstrukciókat meg fogjuk tudni oldani úgy, hogy nem terhelik tovább az intézményeket.

És akkor valóban egy koncepcionális kérdés a felsőoktatásban a hallgatói létszám. Ezt a kérdést többen feltették, vannak, akik konkrétumokkal, Hiller képviselő úr pedig koncepcionálisan.

Mi valóban úgy gondoljuk, hogy jó, hogyha a felsőoktatásban diplomát szerzőknek a száma növekszik, tehát több felsőfokú végzettségű fiatalra van szükség. Nekünk nem ezzel van a problémánk, hanem azzal van a problémánk, hogyha valaki a felsőoktatásba jelentkezik, aztán nem végzi el, nem szerez diplomát és kihullik innen. Egy ilyen rendszert örököltünk, ahol volt olyan szak, ahol 30 százalékra tevődött azoknak a száma, akiknek nem sikerült diplomát szerezni 5 vagy 6 vagy éppen 7 év alatt sem. Ez egy nagyon pazarló rendszer, hogyha valakit 5 év alatt is el lehet juttatni a diplomához, de csak 6-7 vagy 8 év alatt jut el, vagy egyáltalán nem jut el. Ez egy olyan pazarlás, amit nem engedhetünk meg magunknak, szerintem az az illető sem engedheti meg magának, vagy nagyon kevés család van Magyarországon, aki megengedheti magának, hogy ilyen módon finanszírozza a tanulmányokat. Ez volt az egyik probléma a dologban.

A másik a diplomáknak az értéke, az, hogy milyen diplomákat szereztek azok, akik aztán később a munkaerőpiacon nem tudtak elhelyezkedni, mert a diploma munkaerő-piaci értéke minimális volt vagy egyáltalán nem volt. Honnan lehet azt tudni? Onnan lehet tudni, hogy nem tudom, említette-e miniszter úr, képviselő úr, de valóban Magyarország a diplomások foglalkoztatása tekintetében nagyon jól áll, jobban áll, mint az OECD-átlag. Csak van ezzel egy kis probléma. A diplomásaink, a diplomát szerzetteink 40 százaléka olyan területeken dolgozik, amihez nincs szükség diplomára. Az, hogy esetleg van ebben a rendszerben, hiszen az egyetemi tanulmányok nemcsak egy konkrét szakképesítést jelentenek, hanem egyfajta kultúrát, egyfajta munkahelyi intelligenciát is jelentenek, ez biztosan így van, de még ezzel együtt is azért az a 40 százalék egy nagyon magas szám és érdemes elgondolkodni, hogy ezt a típusú intelligenciát, munkakultúrát nem tudta volna-e más módon is megszerezni, és ehhez valamilyen szakdiplomát kellett finanszírozni, amelynél az egyik többbe kerül, a másik kevesebbe.

És azért a hallgatói létszámnövekedésnél is azt a mondatot most nem akarom megint megismételni, azt hiszem, Farkas Gergely mondta ezt, hogy mi szívesen érvelünk demográfiai adatokkal. Dehogy érvelünk szívesen, ellenkezőleg! Szomorúan érvelünk a demográfiai adatokkal, de azért a születések számának csökkenése Magyarországon mégiscsak ad egyfajta magyarázatot arra, hogyha kevesebben kerülnek be a felsőoktatásba. De még így sincs igaza képviselő úrnak, tehát nem tudom, hogy honnan szedi a számait. 2008-ban 98 ezren jelentkeztek és 56 ezer állami ösztöndíjas volt a magyar rendszerben. 2015-ben 105 ezren jelentkeztek és 60 ezer állami ösztöndíjas volt a rendszerben. Ez növekedés, egyértelműen növekedés. Közben volt valóban egy hullámvölgy, az igaz, de azért ez mégiscsak azt jelenti, hogy a korábbiakhoz képest növekedés van. Annak is megvan az oka, ez egy kicsit messze vezetne, azt is meg lehet beszélni, hogy ez hogyan is történt, de az, hogy itt egy olyan szignifikáns csökkenés lenne, amiről ön beszélt, az nem igaz.

Azt is említsük meg, hogy hogyan lehetett ezt a hallgatói arányt vagy ezt a jelentkezési arányt és a felvetteknek a számát elérni úgy, hogy közben 200 pontról 280 pontra emelkedett, 20 pontonként emelkedett a felvételi ponthatár. Mert az Hiller képviselő úrnak egy teljesen jogos kérdése, hogy a több diplomás vagy a kevesebb diplomás jó, de van egy másik fontos kérdés, ami legalább ilyen fontos, az, hogy milyen az a diploma, hogy mennyire értékes az a diploma, és ma még mindig ott tartunk, miközben egyébként a szerkezete a felsőoktatásba jelentkezésnek jó irányba tolódott. Mi ezt a műszaki és természettudományos képzésekre gondoljuk, nem mintha nem lenne szükség bölcsészdiplomásokra, de mégiscsak Magyarországon az arány nem volt megfelelő. Közben azért kellett megállnunk 280 pontnál, mert egyébként megállapodtunk a Rektori Konferenciával, a hallgatói önkormányzatokkal, hogy 300-ig emeljük, most mégis megálltunk és magunkat felülbírálván módosítottuk ezt a rendelkezést, mert akkor pontosan azokra a képzésekre nem tudnának bejutni a jelentkezők, amelyek ma a nemzetgazdaság szempontjából direkt módon a legfontosabbak. Indirekt módon a bölcsészdiplomások is nagyon fontosak, de a direkt munkaerőhiányt - és ma már bizony, munkaerőhiányról kell beszélni - mégiscsak akkor tudjuk orvosolni, ha ezek a diplomák megszületnek.

Tehát a lemorzsolódási arány csökkentése nagyon fontos Magyarországon. A 30-34 éves korosztályban 2015-ben 34,1 százalék volt a diplomások aránya. Ez egyébként magasabb, mint Németországban, miközben a német gazdaság egy kicsit máshogy teljesít. Itt érdemes szerintem beszélni arról, ami több kérdésben itt a szakképzés kapcsán megfogalmazódott.

Mi nem gondoljuk azt, hogy valakit, akit egyébként a képességei, a tehetsége más pályára tesznek alkalmassá, azt feltétlenül be kell kényszeríteni a felsőoktatási képzésbe, mert lehet, hogy egy ilyen módon szerzett diplomával nem lesz boldog, egy jó szakképesítéssel pedig jó szakmát szerez és jól tud érvényesülni. Tehát ez a dolog nem egyértelmű, hogy egyszerűen azzal, hogy növeljük a felsőoktatásba jutók számát, azzal növeljük mondjuk a gazdaság teljesítő képességét vagy valakinek a saját életére nézve is az életkilátásait. Ma Magyarországon... *(Kunhalmi Ágnes közbeszól.)* Képviselő asszony, majd utána elmondja, én is végighallgattam, azt kérem, hogy hallgasson végig. *(Kunhalmi Ágnes: Elnézést, nem önhöz beszéltem.)* Tudom, hogy nem velem beszélt, de azt mondom, hogy velem beszéljen, ha lehet, ne az elnök asszonnyal. *(Kunhalmi Ágnes: Nem szeretném megszakítani!)* Igen, én is ezt kérném.

Tehát a helyzet az, hogy ma Magyarországon számos területen, ahol komoly beruházások vannak, külföldi és magyar befektetőkkel, ott a szakmunkásokban nagyon jelentős hiány mutatkozik. Tehát a szakképzett munkaerőnek a hiánya az egy egyre növekvő versenykorlátot fog jelenteni Magyarország számára.

Tehát ezért szeretnénk a szakképzésnek a reformjával, talán ennyi szubjektív mondat megengedhető, hogy mi vérző szívvel engedjük el a szakképzést a Nemzetgazdasági Minisztériumba, de azt szeretnénk, ha megmaradna az egységes köznevelési rendszer és pedagógiai rendszer. Bízunk benne, hogy a gazdasághoz való közelebb vitele - és ide kapcsolódik be egyébként a 9 osztályos iskolának a kérdése is - , a gazdasági élethez való közelebb vitele a szakképzésnek azt fogja jelenteni, hogy azok a szakképesítések, amelyeket így szereznek a fiatalok, azok értékesebbek lesznek a munkaerőpiacon, és hogy könnyebben tudnak bekapcsolódni a duális képzésen keresztül a munka világába.

Tehát ez az elképzelés, ami miatt a szakképzésnek a reformjára volt szükség.

Úgy jön ehhez a kilenc osztály, és ha már itt többen fölvetették a diákok túlterheltségét, akkor hadd mondjam azt, hogy éppen a tananyagnak a széthúzása bizonyos szempontból, másik szempontból pedig az a felismerés, hogy az első nyolc

osztály nem minden esetben alkalmas arra, hogy úgy juttassa be a szakképzésbe azokat a fiatalokat, hogy aztán valóban a szakképesítés megszerzésére kell hogy koncentráljanak, ne pedig azokat az ismereteket kelljen pótolni, amiket az általános iskolában nem sikerült megszerezni.

Tehát ha az a szakmai és társadalmi vita lefolyik, amelyik arról szól, hogy 9, vagyis 3+3+3, ez az egyik javaslat, akkor az arról szól, hogy az első három évet, éppen a leterheltség csökkentése miatt, már a harmadik vagy akár a második osztályban nem közismereti tárgyakkal kell megterhelni, hanem az alaptudást kell úgy megadni, és az alapkészségeket kell úgy fejleszteni, hogy az írni, olvasni, számolni tudás és a kommunikációs képesség az, ami az első három évnek a feladata. Itt egyébként, ellentétben a korábbi időszakokkal, amikor több százával zárták be az iskolákat, és ha jól tudom, a szocialista kormány 12 ezer pedagógust bocsátott el, tehát a pedagóguslétszámról szerintem ennek a fényében érdemes vitatkozni... *(Dr. Hiller István közbeszól.)* Tizenhatot? *(Dr. Hiller István: Nem! 8200! - Kunhalmi Ágnes: És az is nyugdíjba ment el!)* És még csak azt se mondanám... Csak azt akarom ezzel jelezni, hogy ez a számokról való vita egy formális vita mindaddig, amíg nem nézzük meg, hogy a számoknak mi a tartalma, az intézkedéseknek mi a tartalma. Mert az, hogy mennyi pedagógusra van szükség Magyarországon, szerintem egy fontos kérdés, arról érdemes beszélni, meg arról is érdemes beszélni, mert ha jól emlékszem, bár talán ezek a szakszervezetek voltak, folyamatosan a reformok kapcsán folyamatosan pedagógus-elbocsátásokkal riogattak, és most én ezt nem hallom sehol. Megtörtént a reform, és nem hallottam azt, hogy bármilyen pedagógust elbocsátottak volna. Amit ígértünk, azt tartottuk be. A nyugdíjba menőknek a helyeit csak részben töltöttük fel, és éppen ezért ha önök azt mondják, hogy pedagógushiány van, akkor hogy van az, hogy korábban pedig pedagógus-elbocsátásokkal riogatták a pedagógusokat? Tehát ennek a típusú formális vitának semmi értelme nincs. Annak van értelme, hogy meghatározzuk, mit kell nyújtani egy köznevelési rendszernek, és ehhez hány tanárra van szükség, és ha több tanárra van szükség, akkor több tanár lesz; ha kevesebbre, akkor pedig nyilván azoknak akik nem tudnak bekerülni a köznevelési rendszerbe, a szakmai jövőjéről valamilyen módon gondoskodni kell, de ez ennek a gondolkodásnak az eredménye tud lenni.

Az nem kérdés, ha már itt a mindennapos testnevelés ügye előkerült, hogy a jövőben több testnevelő tanárra lesz szükség. Ehhez szükség lesz a Testnevelési Egyetem nagyobb kapacitására, ehhez szükség lesz valóban szakmai reformokra is ebben az ügyben. Bízom benne, hogy a jövőben énektanárra is nagyobb szükség lesz, mint eddig volt, mert szerintem az érzelmi kultúrához és a versenyképességhez hozzájárul... *(Kunhalmi Ágnes felé:)* Máris látom a békülő gesztust, úgyhogy ezt nagyon szépen köszönöm. *(Kunhalmi Ágnes: Csak dalra ne fakadjon, miniszter úr, arra kérem!)* Rendben van. Tehát ilyen módon adódik a pedagóguslétszám. És ahhoz, amit ígértünk, egy komoly szakmai vita van a minisztériumban, most meg se merem mondani, hogy az államtitkár asszonnyal nem mindenben vagyunk ebben az ügyben ugyanazon az állásponton. A kisiskoláknak a kérdéséről most nem akarom megkérdezni Hiller miniszter urat, hogy hány kisiskolát zártak be, mert az most nem lenne nagyon sportszerű... *(Dr. Hiller István: Nem többet, mint önök 2010 óta!)* Hát, ezen nagyon keményen elvitatkoznék önnel. *(Dr. Hiller István: Rendben van!)* Erre térjünk vissza, ugyanis milyen lehetőséget adtunk erre? *(Dr. Hiller István közbeszól.)* Az egyházi fenntartásba kerülteket nem bezárásnak tekinti a miniszter úr, gondolom. Annak tekinti? *(Dr. Hiller István: Dehogyan!)* Jó. Mert az iskolák száma nem csökkent, hanem növekedett. Ugyanis az a helyzet, hogy mi azt a vállalásunkat, hogy egy kistélepülésen, ha a szülők és az önkormányzat támogatja, hajlandóak vagyunk nyolc gyerekekkel is fenntartani alsó tagozatot, ha ezt kívánják. Ez azt jelenti, hogy azt a

plusz pedagóguslétszámot, ami ehhez kell, biztosítjuk, és fenntartjuk azt az iskolát úgy, hogy nem az önkormányzat fizeti sem a működtetést, sem a fenntartást, hanem a központi rendszer fizeti. Ha megnézzük ezeket az iskolákat, ahol ilyen alacsony csoportlétszámmal dolgoznak, adott esetben összevont osztályokkal, egyébként én is összevont osztályokban végeztem az alsó tagozatot, most kérem, hogy ne minősítsék az én képzésemet ebben az ügyben, de mégiscsak akár összevont osztályokban is, ha a szülők kívánják, mert az első négy osztályban fontos, hogy otthon legyen a gyerek, és ne járjon el más településre, ha ezeket kivennénk a rendszerből, akkor biztos kevesebb pedagógusra lenne szükség, de mi nem ezt akarjuk, mert ezt a vállalást tettük, és ehhez tartjuk magunkat.

Ha egyébként a szakma meg a szülői vélemények abba az irányba mutatnak, hogy egy területi iskolahálózat létrehozásával létrejöjjenek olyan központi iskolák, amelyek egyébként aztán a felső tagozatba már be tudják vonni a gyerekeket, és mindaz az infrastruktúra ott van, a tornaterem, az uszoda és így tovább, amire szükség van, ha ebbe az irányba fog elmenni a szakmai vita meg a szülőkkel való konzultáció, akkor ebbe az irányba fogunk lépni. Én csak jelezni akarom, hogy itt számos nyitott kérdés van, amit el kell döntenünk, és majd a szakmával kell mindenképpen eldönteni.

Nem is tudom, a felsőoktatásban mi az, amit még direktben nem válaszoltam meg.

A nemzetközi kapcsolattartás, amit Pósan képviselő úr mondott, szerintem egy nagyon fontos kérdés. Nyilván ez az egyetemi autonómia körébe tartozik, de számos olyan programunk van, számos olyan kutatási-támogatási programunk is van, ami a nemzetközi kooperációt pluszdíjazza, úgyhogy ez a kérés, félig-meddig legalábbis, nyitott kapukat dönget.

Térjünk át a Klebelsberg Intézményfenntartó Központra. Ha nem a kályhától indulunk el, akkor valóban az első pillantásra mondhatjuk azt, hogy ez egy olyan rendszer, amivel komoly működési zavarok is lehetnek, tehát szüksége van egy belső korrekcióra, és akár még azt is meg lehet kérdezni, hogy tényleg erre van-e szükség, de szerintem fontos, hogy honnan indultunk. Abból a széttagolt önkormányzati fenntartásból indultunk, ahol többek között az oktatásnak, a szociális rendszernek, részben az egészségügyi rendszernek az önkormányzati fenntartása oda juttatott bennünket, hogy 2010-ben 300 milliárd forint adósságállomány volt. És amikor önök a ki nem fizetett járandóságokról beszélnek, és hadd mondjam, képviselő úr, feltett Szabó képviselő úr komoly kérdéseket, és akkor próbálok is komolyan válaszolni, de ilyen olvasói leveleket felolvasni, azért ez... Én is tudnék olyan olvasói leveleket felolvasni, meg Facebook-bejegyzéseket, tehát sok mindent, amiben azt mondja valaki, hogy ő most nem kap ezt meg nem kap azt meg nem ez történt. Nekem személyes tapasztalataim vannak olyan önkormányzatokban, ahol a tanárok azt mondták el, hogy 2010 előtt meg kellett várni, amíg sikerült egy bizonyos földterületet eladni az önkormányzatnak, hogy egyáltalán ki tudja az alapbérüket fizetni. Azt pedig állíthatom, lehet, hogy valakinek ez kevés, én ezt egy jelentős dolognak tartom, ez 2010 előtt nem így volt. Csak a nyilvánosság azért nem értesült arról, hogy hány tanár nem kapta meg az alapfizetését 2010 előtt az eladósodott önkormányzatoktól, mert az egy széttagolt rendszer volt, és most mindent együtt látunk, a bajt is együtt látjuk valóban, és azt mondhatom, hogy olyan tanár nincs, aki az életpályában ne kapta volna meg azt a fizetést, ami neki jár, és ez 40 százalékkal magasabb, mint 2013-ban volt. Úgy gondolom, hogy az összes hibájával a rendszernek azért ez egy komoly eredmény, tehát erről érdemes beszélünk.

Vagy, és ez egyébként nem helyes - hogy itt a szakszervezeti vezetőnek a hozzászólására is reagáljak -, valóban nem helyes, ha azokat a pluszjárandóságokat,

amikért túlmunkával, helyettesítéssel és mással megoldoztak, nem kapják meg időben, de azért ön is tudja, hogy van legalább egyhónapos csúszás, ha nem kettő, ezekben az ügyekben, hiszen a következő hónapokban számfejtik ezeket az összegeket. Az a tegnapi bejelentésem, hogy a rendkívüli kormányzati intézkedésekből 26,7 milliárdot utaltunk át a KLIK-nek a költségvetésébe, azt jelenti, hogy ezeket a járandóságokat nagyon rövid határidőn belül rendezni fogjuk tudni, és a nem pedagógus munkakörben dolgozóknak azt a plusz 50 ezer forintot, itt nem tudom, kit kell elismeréssel illetnem, hogy ez nem 25 ezer lett, hanem 50, azt hiszem, ez a pedagógus szakszervezet volt, akik ezt elérték, ezt a pénzt is meg fogják kapni, még ebben a hónapban elkezdjük ennek a kifizetését, tehát a plusz 50 ezer forintokét.

Azért hadd mondjak valami általánosabbat a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ költségvetéséről. Azt, hogy az oktatásban egy rendszernek a működőképessége sokkal lassabban derül ki, mint egy ennél valamivel egyszerűbb rendszereké, ami azért egy meglehetősen bonyolult rendszer, azt talán mindannyian el tudjuk fogadni. Mikor indult ez a rendszer?

2013. január 1-jén. Tehát volt egy fél év, amikor egyébként az iskolaátadásoknak az időszaka volt, amikor százával kerültek iskolák részben magán-, alapítványi fenntartásba, részben egyházi fenntartásba. Aztán volt egy teljes éve valóban, azt is mondhatnám, hogy egy teljes nyugodt éve a KLIK-nek, az első teljes éve, és aztán ez véget is ért, mert a következő évben, a '14-es évben pedig elindult a szakképzési átalakítás. Tehát stabil számokat produkálni ebben a rendszerben valóban elég nehéz, annál is inkább, mert az első szám, ami a KLIK költségvetésébe bekerült, az az önkormányzati adatszolgáltatáson alapul.

Senkit nem szeretnék itt - hogy is mondjam - vádakkal illetni, de attól függően, hogy egy önkormányzat úgy döntött, hogy majd működtetni ő fog, de a fenntartást, tehát a pedagógiai költséget átadja az államnak, a fenntartást magánál tartja, vagy úgy döntött - ilyen is volt -, hogy a működést is meg a fenntartást is átadja. Ezt a 3000 fő alatti településeken automatikusan át is vállalta az állam, eelőtt nyilván ettől kezdve valamifajta adóelvonást érvényesített ebben az ügyben.

Ebből aztán egy spekulatív szám kijött, aminek az összesítése képezte a KLIK költségvetésének az alapját, ami bizony, nem fejezte ki a reális kiadásokat. Volt, ahol többet jelentettek, volt, ahol kevesebbet, attól függően, hogy melyik stratégiában indultak el. Az sem véletlen talán, mert már csak így működik a rendszer, hogy voltak olyan önkormányzatok, akik nagyon gyorsan azt mondták, hogy inkább visszavesszük a működtetést, nekünk ez így jobban megéri, mint az a rendszer, hogy az állam működtesse, meg fordítva is volt, olyan önkormányzatok is voltak, akik az első év után azt mondták, hogy azok a tapasztalataik, hogy inkább a működtetést is átadják a KLIK-nek.

Tehát ezért valóban egy olyan költségvetési mozgás volt, ami egy évre való előzetes tervezést nem tett lehetővé. De azt senki nem mondhatja, még ellenzéki képviselők sem, hogy év közben, akkor, amikor hiány keletkezett, amikor fizetési problémák voltak, akkor a kormány ne intézkedett volna, mint ahogy most is intézkedett ebben az ügyben.

Valóban voltak ebben az ügyben csúszások, és ennek én sem örülök, de az, hogy a végén a pénzt mindenki meg fogja kapni, és természetesen azt az adósságot, ami keletkezett ezekben az ügyekben, ebből a költségvetési forrásból fedezni fogjuk, azt tudom mondani, és ezt teljesíteni is fogjuk. Talán a KLIK-nél ennyit érdemes mondani.

Akkor nézem, hogy mi az, ami még kimaradt ebből az általános részből. Még a mindennapos testneveléshez, mert ez összefügg a riói olimpiára való felkészüléssel. Komoly tanulmányok szólnak arról egyébként, hogy a Klebelsbergnek a sportnevelési

programja, amit egyébként a '30-as években a magyar iskolákban elterjesztettek, az '50-es évekbeli sportsikereknek az volt valahol a melegágya vagy az előkészítője. Hogyha ez igaz, akkor bízom benne, hogy ez igaz lesz a mindennapos testnevelésre is.

Azért hadd mondjam képviselő asszonynak is, meg másoknak is, hogy én jártam a diákszékhelyen, ahol előszeretettel szavazzák le a minisztereket itt a Felsőházi teremben, és nagyon élvezik a diákok. Amikor megkérdeztem, hogy mi a véleményük a mindennapos testnevelésről, akkor a jelen lévő diákok 85 százaléka azt mondta, hogy ez egy nagyon jó dolog és támogatja. Akkor, amikor megkérdeztem, hogy szerintük ki az, akinek nem tetszik a mindennapos testnevelés és három lehetőséget ajánlottam, hogy a diákok, a szülők vagy a tanárok, nem mondom meg, hogy kire szavazott a többség vagy kit választottak ebben az ügyben a diákok, anélkül, hogy a három kategória felkínálásán túl bármiben befolyásolni akartam volna őket.

Tehát a mindennapos testnevelés és a riói felkészülés azt mondhatom aránylag magabiztosan, hogy minden szükséges feltételt és forrást a kormány a riói felkészülésre megteremtett, a kvalifikációk folynak ebben az ügyben, úgyhogy bízunk benne. Egy plusztámogatás itt ez a 162 kiemelt edzői státusz, ami tényleg a top, első osztályú edzőknek a pluszdíjazását jelenti, talán ez is hozzájárul a dologhoz.

És a felsőoktatásnál még egy dolog, még az ösztöndíjak kérdésére: nem tudom, Szabó képviselő úr vagy Farkas képviselő úr tette fel ezt a kérdést, az ösztöndíjak kérdésére, ha megengedik, kitérek. Az általános ösztöndíjhoz való hozzájárulás a tanulmányi eredménytől függően egy fontos dolog. Mi úgy gondoltuk, hogy arra is szükség van, arra is szükség lehet, hogy olyan pluszforrásokat bocsássunk rendelkezésre, amelyek egy-egy szakmában erősítik a szakmához való kötődést, az arra való felkészülést. Amit én kimondottan sikeresnek tartok és több száz pedagógusjelölt jelentkezett erre, az például a Klebelsberg pedagógus ösztöndíj vagy pedagógusjelölt ösztöndíj, amely azt jelenti, hogy 5 éven keresztül, hogyha valaki hiányszakmára jelentkezik, például matematika-fizika szakos tanárnak, akkor nettó 75 ezer forintot kap havonta. Hogyha az egyik szakma hiányszakma, akkor 50 ezer forintot, hogyha pedig más területre jelentkezik, ahol egy jó szerződést tud kötni, akkor pedig 25 ezer forint nettót kap havonta. Ezek jelentősen fölülte vannak annak, amit egyébként az ösztöndíjakban tudunk adni.

A műszaki területeken, a gazdasági területeken a duális képzés az, amelyik ma adott esetben olyan fizetéseket tud garantálni azoknak, akik belépnek ebbe, ami az ösztöndíjat sokszorososan meghaladja, és azért hoztam ezt a sportnál, mert a sportcsillagok ösztöndíja pedig abban a sportban biztosít egyébként az amerikai egyetemek ösztöndíját megközelítő ösztöndíjat azoknak az élsportolóknak, akiktől akár Rióban, vagy másutt komoly eredményeket várhatunk majd el.

Még az oktatási kérdéseknél maradva, a nemzeti köznevelési portált kérdezte Dunai Mónika képviselő asszony. Én bízom benne, hogy ez a portál valóban a hozzáféréssel és az információk sokaságával meg az interaktivitásával hozzájárul ahhoz, hogy naprakész információi legyenek a szülőknek, a diákoknak, adott esetben a tanároknak is a nemzeti köznevelési rendszerről, és nemcsak határokon belül, hanem határokon kívül. Tehát szerintem ez egy fontos dolog.

A kistéleplésekről már szoltam néhány szót. A béremelésekről, hogy most hol, milyen béremelés lesz, erre egy kicsit azért jobban kellett volna készülni, mert azért ezt inkább a gazdasági minisztertől kell első körben megkérdezni. De amit itt felsorolt, körülbelül valóban ebben az ütemben haladtunk előre. Először voltak az orvosok, ha jól emlékszem az előző ciklusra, aztán a pedagógusok, aztán újra jött az egészségügy, aztán a szociális ágazatnál két bérkiegészítést is adtunk, most eljött a felsőoktatás, a felsőfokú végzettségű bölcsődei dolgozókat bevettük a pedagógus

életpályába, az egyszeri juttatás megtörtént a nem pedagógus munkakörben dolgozók részére.

A kultúra, amit többen feltettek itt is, Hoppál államtitkár úr létrehozta a Közalkalmazotti Tanácson azt a munkacsoportot, ahol arról tárgyalunk, hogy hogyan lehet egyébként a kultúrában is az életpálya biztonságát megteremteni. Itt azért ez egy nehezebb ügy, mert nagyon sokféle foglalkoztatás van, amíg mondjuk például a Nemzeti Színház is nonprofit kft. vagy éppen gazdasági társaság formájában működik, a kulturális intézményeknél nehéz egy egységes rendszert kialakítani. De én bízom benne, hogy a munka itt is eredményre fog vezetni.

Talán a kultúráról még mondok valamit, és akkor utána nézem, hogy milyen egyes kérdések maradtak itt ki, és akkor a vita forrása a Magyar Művészeti Akadémia. Szerintem képviselő asszony nem pontosan idézte, illetve pontosan idézte, de csak félig az Alkotmánybíróság megállapításait. A Magyar Művészeti Akadémiával, annak a megalakulásával kapcsolatban hiányolta a reprezentativitást, és ezt nem kérte utólag számon a felállt Művészeti Akadémiától. Az, hogy létrehozunk egy olyan köztestületet, amely a magyar kultúrpolitikát az aktuális kulturális kormányzattól függetlenül autonóm módon irányítsa vagy szabályozza, az szerintem egy üdvözlendő dolog. Ez történt egyébként a sportban is, két olyan terület, ahol ilyen mértékű autonómiája a kulturális stratégia vagy a sportstratégia alkotásnak még soha nem volt. A sportban a Magyar Olimpiai Bizottság az, amelyik a letéteményese minden sportszakmai fejlődésnek, mi ehhez a szakmai keretet adjuk és a finanszírozást biztosítjuk, a Művészeti Akadémiának valóban úgy gondoljuk, hogy kell hogy legyen egy reprezentativitása.

Ha ironikusan válaszolnék, akkor persze azt válaszolnám, hogy annyi reprezentativitása van a Magyar Művészeti Akadémiának jelenleg, és ezt már Dunai Mónika képviselő asszony elmondta, amennyi képviselet kap majd a Nemzeti Kulturális Alapban, vagyis egyharmad, tehát semmiképpen nem gondolnám, hogy kizárólagos szerepre tört volna a Művészeti Akadémia. Az egyharmad-egyharmad-egyharmad nem a többségről szól, hanem arról szól, hogy egyébként a kormány a saját delegáltjainak az egy részét is átengedi ebben a helyzetben, és az egyharmad területre pedig azokról a kulturális területekről delegálhatnak, illetve hívjunk be képviselőket a nagybizottságba is és a kollégiumokba is, akiknek a területeit érinti a támogatás. De azt, hogy a Művészeti Akadémiának a reprezentativitását erősíteni akarjuk, nem titkolom, és ezt soha nem is titkoltuk.

Itt a teljesítményeket kérte számon a volt miniszter úr, képviselő úr. Nem tudom, hogy ott volt-e a Múcsarnokban, és látta-e az Építészeti Nemzeti Szalont. Az egy olyan, azt tudom mondani, a legmagasabb jelzőket alkalmazhatom rá, olyan, valóban reprezentatív és gyűjteményes bemutatása volt az elmúlt tíz vagy talán húsz év magyar építészetének, amire a legfanyalgóbb kritikák is csak azt tudták mondani, hogy 230 főlkért művészből 20 nem vállalta a részvételt, és talán nem is az első tízben vagy az első húszban voltak azok, akik nem vállalták. Tehát azért ez egy teljesítmény. Én rendszeresen ott vagyok a Vigadóban. Ahogy a Vigadó meg van töltve a legszínvonalasabb kulturális eseményekkel és rendezvényekkel, szerintem az tiszteletreméltó. Hogy a Hild-villában majd elindul-e valóban az a fajta munka, amire szükség van, azt majd meg fogjuk látni, de én a leginkább a reprezentativitás irányára gondolok, és ami jelzi egyébként a magyar művészeti és kulturális életnek az önszabályozó képességét, azt a Nemzet művészeinek a névsorán olvasnám le. Biztos vagyok benne, annyira ismerem a miniszter urat, hogy nem mondana egyetlen olyan nevet sem a Nemzet művészeinek a névsorában, a Művészeti Akadémia tett ezekre javaslatot, illetve hozta meg a döntéseket, akire azt mondaná, hogy na, ez azért került be, mert Művészeti Akadémia-tag, vagy mert jó barátságban van a Fekete Györggyel

vagy a Balog Zolival. Ha ez a reprezentativitás ott kifejeződik, én bízom benne, hogy az ilyesfajta együttműködések és közös döntések... Láttunk azért példát a színházi életben olyan párbeszédre, amelyek elkezdődtek a Művészeti Akadémiának a színházi része és más színházi szervezetek között, és más területen is törekvéseket arra, hogy itt kibontakozzon egy párbeszéd.

És ha egyetértünk azzal, márpedig úgy tűnik, hogy egyetértünk, hogy nagyon kiváló egyéni teljesítmények vannak a Művészeti Akadémia tagságában, és ha ezek az emberek, akik ilyen teljesítményt tettek le az asztalra, ilyen életművük van, úgy gondolják, hogy ebbe a szervezetbe érdemes invesztálni, a saját részvételükkel, azokkal az egyébként sokszor nagyon kemény vitákkal, egy-kettő eljut hozzám is, meg én is részt fogok venni, ami zajlik a Művészeti Akadémián belül annak a jövőjéről és a jelenéről, ha úgy gondolják, akkor szerintem érdemes ennek egy esélyt adni. Én most nem azt várnám, hogy tapsoljanak ennek, de hogy esélyt adjunk ennek a munkának, azt mindenképpen fontosnak tartanám.

Abban is nyilván egyetértünk, még ha úgy is tűnt a miniszter úrnak a hozzászólásából, hogy a Várbazárnak a felújítása, ami egy kultúrpolitikai szégyene az elmúlt hány évnek? Harmincnek, harmincötnek, negyvennek? Én még csápoltam ott, már bocsánat, ifjúként, de a gyerekeimnek ez a lehetőség már nem adatott meg, pedig már ők is egyetemisták, tehát azért ezt nem lehet a kulturális alapellátással, azt gondolom, szembeállítani, hanem ezt a kettőt együtt kell vinni. És örülök, ha nem is én, de legalább az államtitkár úr ebben az ügyben egy enyhe elismerést kapott azzal, ahogyan megpróbálja ezt az egyébként nem a nagy nyilvánosság előtt zajló küzdelmet folytatni.

Az, hogy a kistélepüléseknél 1,2 millió forintban garantáltuk a kulturális alapellátás finanszírozását, egy nagyon lényeges ugrás volt, és a kistélepülések hangja Budapestre nem mindig jut el, vagy nem elég hangos, de azért szerintem nekünk érdemes ezt felhangosítani, és örülni annak, hogy ez a dolog így zajlott.

Megpróbálom még a konkrét kérdéseket végigvenni, és megnézni, hogy mi az, amire nem sikerült választ adni.

A szénszünethez hadd mondjak még valamit, mert valahogy az elején még lehet, hogy frissebb voltam. Amikor szénszünet volt azon a bizonyos egyetemen, akkor megnéztük a számlát, mert akkor ahhoz hozzá lehetett férni: 18 milliárd plusz volt az egyetemnek a számláján. A szénszünet annak a meccsnek a része volt 2012 karácsonyán, amelyik zajlott valóban a felsőoktatási kerekasztal megalakulásáig. Én úgy csöppentem az utcára ezekben a diáktüntetésekbe, és azért elég feszült viszony volt a Rektori Konferenciával is, és én szerény büszkeséggel mondom azt, hogy amikor 2013-ban megalakítottuk a felsőoktatási kerekasztalt, arra behívtuk a különböző szereplőket, Törös elnök úr addig verte az asztalt, utána az ajtót, amíg teljes jogú tagja lett ennek a felsőoktatási kerekasztalnak, én ezt egy szerény sikertörténetnek tekintem. Ahogy ott elfogadtuk a felsőoktatási stratégiát, ahogy sikerült a kancellári rendszert bevezetni, egyébként nagyon kevés szabályozóval, ami nagyon ritka a magyar rendszerben, mert mi mindent túlszabályozunk, aztán csodálkozunk, hogy nem tudunk működni, a kancellári rendszer egy nagyon széles utat szabott meg a rektorok és a kancellárok együttműködésére, egy-két kivételtől eltekintve, amit időközben orvosoltunk, ez egy sikertörténetnek minősült. Ha megnézzük az egyetemek költségvetését, akkor ezt látjuk. Tehát azért itt mégiscsak volt egy olyan komoly előrelépés, ami nem a szénszüneteknek a világa - ezek a szénszünetek megszűntek. Ilyet most is lehet egyébként produkálni, ha ügyes egy gazdasági igazgató, de én bízom benne, hogy erre nem kerül sor.

És akkor már csak egy mondatát szúrtam ki a képviselő asszonynak: azt, hogy körömszakadtáig tanítanak. Azt azért ne tegyék! Tehát szerintem elég, ha azt a

valóban megemelkedett munkaterhet - ezt soha nem vitattuk -, amit, bízunk benne, hogy ez a jelentős fizetésemelés, ami 40 százalék, kompenzálni tud, elvégzik a pedagógusok, akkor már mi azért hálásak vagyunk, és ezt szeretnénk is elismerni.

Azért megint csak egy jelzés: vannak olyan egyetemi oktatók, akik a béremelés kapcsán elégedetlenek azzal, ami történik. Nem tudom, figyelik-e az érvelésüket. Azt állítják, hogy egy jobb középiskolában egy tanár néhány szolgálati év után már többet keres, mint egy egyetemi oktató. Azért korábban ilyen panaszokat nem hallottunk. Ez jelzi azt, hogy a köznevelésnek és az ott kapható a béreknek a megbecsülése öregszik. *(Kunhalmi Ágnes: Ez nem érv... Minden okés. Minden rendben van.)*

A tananyagcsökkentésről, a túlterheltségről már beszéltem. Épp a mai OECD-jelentést érdemes ebből a szempontból megnézni. A magyar diákok óraterhelését kimondottan alacsonynak tekinti az OECD - ez nem egyenlő a tananyaggal, tehát abban egyetértek, bárki vetette ezt föl, hogy a NAT egy kicsit túl jól sikerült a tananyag mennyiségét illetően. Jó, hogy nincs itt Hoffmann Rózsa, mert ezt ő nem így gondolja, de végül is nekünk is lehet vitánk egymással. Tehát itt már a kerettantervek felülvizsgálata elindult, és szerintem egyébként is ez egy jó rendszer, ez több kormányoknak volt már a törekvése, és ez egy korábbi szabályrendszer, hogy hány évente kell a NAT-ot felülvizsgálni. Szerintem ez egy jó dolog, és ezt meg is tesszük.

Ifjúsági stratégia. Képviselő úr, 2015. április 8-án ígéretemnek megfelelően benyújtottam az ifjúsági stratégia megvalósításáról szóló jelentést, úgyhogy a parlament illetékes bizottságát kérje, hogy tárgyalják ezt meg. De nem akarom természetesen ezzel annak a kérdésnek a súlyát, amit ön föltett, és amit én is fontosnak tartok, csökkenteni vagy bagatellizálni. Azt azért kérem, hogy értékelje, hogy egy önálló államtitkársággal próbáljuk a család-és ifjúságügyet ma erősíteni, és itt utalhatok a „Rólad van szó” kampányra, amelyik megszólított több ezer fiatal több egyetemen, határon kívüli közösségekben is, valóságos bekapcsolódást tett lehetővé, ez talán egy kis lépés efelé. Szerintem az ifjúsági stratégia elsősorban arról szól, hogy az idősebb generáció, ha döntési helyzet van, meghallgatja a fiatalokat, meg akkor is egyébként, ha nincs. Tehát azokat a kommunikációs csatornákat kellene elsősorban erősíteni, megteremteni, ahol egy ilyesfajta véleményformálás az ifjúság részéről lehetséges.

A Regnum templom kapcsán akkor én is javasoltam a jegyzőkönyvet. Nem tudom, mit mondott Baán miniszteri biztos úr, én azt mondanám, hogy a templomépítést bízzuk az egyházakra, hogy ők hol és mikor akarnak templomot építeni. Tehát én ezt nem tartom egy elegáns dolognak, hogyha egy állam elő akarja írni, hol legyen templom, hol nem. A Regnum templom újjáépítéséről egy csökkenő, sajnos, a regnumos atyák kihalásával egy csökkenő intenzitású vita folyik a Katolikus Egyházon belül. Szerintem nekünk ebbe nem ildomos beleszólni. Hogyha olyan erős szándék születik erre az illetékesek részéről, akkor biztos, hogy nem fogunk elzárkózni a dologtól. Hogy aztán annak ott kell-e állnia, ahol állt régen, vagy más helyen kell állnia, az megint egy következő vitakérdés.

A pedagógusok önértékelő rendszere: nem úgy hívják, ahogy önök nevezik, ez viccesebben hangzik persze, de nem ez a hivatalos neve - csak jelezni szeretném - a pedagógus önértékelő rendszernek, hanem annak ugyanaz lesz a sorsa, mint a portfóliónak. Az első portfólió-feltöltések után, amikor rendeztünk erről egy szakmai vitát, akkor 3000 észrevétel érkezett a portfóliók feltöltési rendszernek, meg egyáltalán a portfóliórendszernek, tehát a minősítési rendszernek a javítására. Számos észrevételt megfogadtunk ebből a 3000-ból, úgy látom, hogy ezt a számot az önértékelő rendszernek a kritikája is el fogja érni. A Nemzeti Pedagógus Karral azt hiszem, éppen tegnap volt ennek kapcsán konzultáció. Azt az érvet mindenképpen megfontolandónak tartjuk, hogy két évente kell-e ezt az önértékelést megújítani vagy

elég, hogyha ötévenként tesszük ezt, mint a minősítést. Tehát itt nyilván a tapasztalatok fényében fogunk tudni változtatni.

Az Országos Roma Önkormányzat ügye nem ehhez a bizottsághoz tartozik, azt hiszem, hanem az egészségügyi és a szociális ügyekkel foglalkozó bizottsághoz részben, részben pedig az Igazságügyi bizottsághoz, merthogy a nemzetiségek oda tartoznak. De én továbbra is azon az állásponton vagyok, hogy azok a vizsgálatok, amelyeket mi lefolytattunk az Országos Roma Önkormányzatnak az európai uniós projektjeivel kapcsolatban és hiányosságot állapítottak meg, ott meghoztuk a megfelelő intézkedéseket. Itt egy több százmilliós visszafizetésről van szó, ezt az eljárást elindítottuk. Minden más ügyben is, ahol azt látjuk, hogy törvénytelenység vagy szabálytalanság történt, így fogunk eljárni. Bízom benne, hogy ebben is van egy konszenzus a pártok között. Most úgy láttam, hogy van itt egy felzárkózás a különböző pártok részéről, akik korábban elég szélsőséges nézeteket hangoztattak roma ügyben, a konszenzus felé. Úgyhogy aggódva figyeljük, hogy létrejön-e, nem az MSZP-re gondoltam... *(Dr. Hiller István: Végre egyszer nem! - Derűltség.)*... ott más kritikát szeretnék majd megfogalmazni.

ELNÖK: LMP.

BALOG ZOLTÁN, az emberi erőforrások minisztere: Ezt a vitát majd meghagyom a bizottságnak. Tehát bízom benne, most a jelzón van a hangsúly, vagy a határozószón, hogy aggódva figyeljük azt, hogy sikerül-e részben az európai uniós források felhasználásával, részben a belső források felhasználásával, részben azoknak a társadalmi felzárkózási stratégiáknak, amelyeknek több területe van, az érvényesülésével, hogy létrejöttön egy olyan roma középosztály, létrejöttön egy olyan szakértelmiség, amelyik képes a saját programjait a saját kezébe venni és saját maga elvégezni és keresztülvinni. Hálás vagyok érte, hogy az elmúlt napokban éppen Morvai Krisztina képviselő asszony hívta fel a figyelmemet egy ilyen programra, amit a romák maguk működtetnek, és nem biztos, hogy az állam feltétlenül segítőkész, ezt meg fogom majd vizsgálni. Erre gondoltam az előbb, de hogy itt valóban vannak komoly hátrányok és hiányosságok, nem állunk túl jól ebben az ügyben, hogy egy olyan szakmai, nem feltétlenül politikai, hanem olyan szakmai értelmisége legyen a magyarországi cigányságnak, amelyik együttműködve velünk, szakmai programokat keresztül tud vinni.

Én ezzel együtt számos olyan programot tudok mondani, amiben egyébként benne volt az Országos Roma Önkormányzat is, amire szerintem ők is büszkék lehetnek és mi is. Erről szívesen adok külön tájékoztatást, most talán itt ennyi elég.

Az iskolaigazgatók kinevezésénél Ikotity képviselő úr, na, ezt örömmel hallottam, hogy a korábbi rendszert is szélsőségesnek bélyegezte, amikor a demokrácia túltengett ebben az ügyben, és semmi nem szabott neki korlátokat. A mostanit is annak bélyegzi, ennek már nem örültem annyira, és hogy valóban itt érdemes egy középutat talán megtalálni. Azért hadd mondjam, hogy én ezt azért inkább középutnak látom akkor, amikor a véleményezéseknek a rendszere és a felterjesztésnek a rendszere, azért azt mégiscsak pályázatok útján döntjük el, hogy ki lesz az igazgató, és itt komoly véleményezési lehetőségei vannak azoknak is, akik érintettek. És hogy olyan számos eset lett volna, azt hiszem, talán megint képviselő asszony hozta ezt ide, valóban voltak olyan ügyek, amiket a média is, meg a helyi szereplők is kifogásoltak, de nem is tudom, hány száz iskolaigazgatónak a kinevezéséből azért ezeknek a száma talán a 10-et nem haladta meg, egészen pontos számokat nem tudok, de a nagyságrendben egészen biztos vagyok.

A béremelésnek a külső forrását szintén Ikotity képviselő úr kérdezte. A felsőoktatásra fordított összegek most benne vannak, tehát azokat az összegeket, amiket 2016-ban a béremelésre fordítunk a felsőoktatásban, azokat tartalmazza a 2016-os költségvetés. Hogy a '17-es, mert ez egy emelkedő mértékű lesz, tehát '17. január 1-jétől újabb emelés lesz, azokat az összegeket már, ha ugyanez lesz a költségvetés, nem fogja tartalmazni, hanem pluszforrásokat kell bevonni, és ez természetesen a költségvetésből fog érkezni. Tehát ezt a pluszt a Nemzetgazdasági Minisztérium fogja biztosítani, erre megvan a kormánydöntés, ha erre vonatkozott a kérdés.

A szakstruktúra felülvizsgálata megtörtént. Most lezártuk ezt a dolgot a felsőoktatásban. Szerintem érdemes majd néhány év múlva újra visszatérni arra, hogyha arra gondolok, hogy itt százas nagyságrendű volt azoknak a szakoknak a kivezetése - hogy szépen fogalmazzak -, amelyekre úgy gondoltuk, hogy nincs szükség a magyar felsőoktatásban, akkor az a néhány szak, ami körül vita volt, és volt, ahol egyébként kompromisszumkésznek is voltak, akkor én azt gondolom, hogy ez is egy sikeres akciónak tekinthető.

A Nemzeti Kulturális Alappal kapcsolatos egyeztetésekben Hoppál államtitkár úr vállalt még néhány feladatot, tehát bízom benne, hogy az is a törvény elfogadásáig még meg fog történni.

A Csontváry múzeum kérdése: ez szerintem egy túl korai kérdés még. Az, hogy van egy ilyen zseniális magyar művész, akinek a nemzetközi elismertségével nekünk lehetnek elégedetlenségeink, de Magyarországon az ő híre, az ő súlya vitathatatlan. És ez a nagy művész hátrahagy, lehet, hogy már az életének a vége felé, ahol azért nehéz helyzetekbe került már saját magával is, nem tudom, hogy mi a PC-fogalmazás, de szerintem mindenki érti, hogy mire gondolok, és papírra vet egy vázlatot arról, hogy ő hol szeretné elhelyezni a műveinek - hangsúlyom - egy részét, és hogy ez a Városligetben hogy nézhetne ki. És hogy erre kiírunk egy ötletpályázatot, ami megnézi azt, hogy van-e egy ilyen Csontváry múzeumnak valamifajta realitása, elhelyezhető-e a Liget-program keretében, az még nagyon messze van attól, hogy legyen Csontváry múzeum. És én pontosan fogalmaznék, hogy legyen-e új Csontváry múzeum, mert jelenleg van egy Csontváry múzeum, az Pécsen van. Az ott nagyon jó helyen van, akkor, amikor a főváros - akkor még egyiken sem voltunk gyakorló döntéshozók - és a kormányzat elutasító volt ebben az ügyben, Pécs városa befogadó volt, és ott létrejött egy nagyszerű múzeum igazi terekkel, igazi perspektívával. Szerintem ez ifjúkorunknak egészen biztosan zarándokhelye volt, sokaknak, akik csak azért mentek el oda, hogy ezt megnézzék. Tehát az jó helyen van ott, azok a képek jó helyen vannak, ezen senki nem vitatkozik. Én megkülönböztetném, még ha nem is választható el teljesen attól az ötletpályázattól, amit a kormány támogat, és amit ki fogunk írni.

Pósán képviselő úr kérdezett még az orvosképzés megújításáról. Itt valóban készül egy komoly anyag a kormány elé, merthogy az orvosképzésünk az sikerágazat, talán ebben egyetértünk, a külföldieket vonzó ereje, a valutát, a pénzt termelő ereje miatt, tehát üzleti alapon is egy nagyon sikeres dolog. Az, hogy aztán az itt végzett orvosok itt is maradjanak, az már egy nehezebb dolog, a rezidensképzésben a legújabb fizetésemelési akciónk éppen a rezidensek bérének a rezidensképzés utáni szinten tartásához járul hozzá. Itt is komoly milliárdokat fogadott el a kormány ebben az ügyben.

Még vissza kell térnem Szabó képviselő úrnak a nem tudom pontosan, milyen bejegyzéseihez, amiből idézgetett itt. *(Szabó Szabolcs: Népszabadság!) Népszabadság? Ja, Népszabadság! (Szabó Szabolcs: Egy nyilvános fórumon az oktatók felálltak és azt mondták, hogy én ezt mondom.)* És ezt megírta a

Népszabadság? Hú, azt a mindenit! Na, hát így van ez. (*Kunhalmi Ágnes: Nemcsak a Népszabadság, a Magyar Nemzet is!*)

Ha a Népszabadság is megírta, akkor azt tudom mondani, hogy ilyet leírni, hogy a KLIK etikai kódexet gyárt, teljes tájékozatlanság, csak hogy egy dolgot ragadjak ki ebből a dologból. Attól még megírhatja a Népszabadság (*Derültség.*), csak jelzem, hogy ennyire lehet komolyan venni az ilyeneket. Hangulatkeltésre jó az ilyen bejegyzéseknek a felolvasása, én is tudnék ilyen újságcikkeket olvasni olyan sajtótermékekből, hogy biztos vagy romlana, vagy javulna a hangulat, vagy az egyik oldalon javulna, a másikon romlana, de szerintem az érdemi dolgokról kell beszélni és az etikai kódexről kell beszélni, de nem ezen a szinten, hogy a KLIK etikai kódexet csinál. Hiszen pontosan az volt az egyik probléma a KLIK-kel, ha egy újabb beismerést várnak tőlem, hogy túlságosan sok feladatot kapott, és nem az oktatásszervezésre tudott koncentrálni. Én bízom benne, hogy ez megváltozik. Az etikai kódex elkészítését nem kapta meg feladatnak, ez egy törvényi kötelezettsége a Nemzeti Pedagógus Karnak. (*Szabó Szabolcs közbeszól.*) A Nemzeti Pedagógus Kart, azt hiszem, nem említi, hanem az etikai kódexnek a készítését említi. A Nemzeti Pedagógus Karról szóló törvényben van, ezek szerint mégiscsak jól emlékszem.

Tehát kezdjük ott a vitát, csak az a baj, hogy a vita nem ott kezdődött valójában, ahol kellett volna, hanem rögtön a harmadik meg a negyedik állomásnál. Egy olyan ember is van önök között, aki azért elég komoly években vállalt felelősséget az oktatás irányításában, hadd kérdezzem már meg Hiller képviselő urat direktben is: nincs szükség etikai kódexre? Tehát kell vagy nem kell? Mert ha azon vitatkozunk, hogy nem kell, akkor ez a vita szerintem értelmetlen. Hogy milyen kell, arról érdemes vitatkozni. Tehát az kérdésként felmerül, ma éppen az elnök asszony hozta fel az iskolai erőszaknak a kérdését, és ez nemcsak a diákok között, hanem a pedagógusokkal szemben is megjelenő dolog, egyébként ez egy elég lényeges intézkedés volt, amikor a pedagógusokkal szemben elkövetett támadásokat, atrocitásokat egy magasabb büntetőkategóriába helyeztük az elrettentés részeként. De amikor erről beszélünk, hogy milyen állapotok tudnak létrejönni egy iskolában, hogy akkor nem kell szabályoznunk, meg azokat a vizsgálatokat, amiket egyébként alapvetően magániskolákban végeznek, hogy milyen viselkedést tanúsítanak egyesek, akiknek kiderül, hogy még pedagógus diplomájuk sincs, egyébként utólag, tehát hogy nem kell egy szerintem minél konszenzusosabb, annál jobb viselkedési kódex, ami alapján a pedagógusok, ők maguk csinálták ezt az etikai kódexet saját maguknak, a Nemzeti Pedagógus Karnak csak pedagógus tagjai vannak, ezt elképesztő dolognak tartom. Hadd mondjak egy példát: Németországban, éppen olyan események miatt, amiket az elnök asszony említett, az iskolán belüli állapotok miatt kormánybiztos foglalkozik azzal, hogy hogyan lehetne egy egységes etikai kódexet az iskolákra kialakítani, ami érvényes a pedagógusokra, és van a diákokra vonatkozó része, vagy pedig olyan típusúakat, amelyek intézménytípusokban különbözők, vagy az iskolák maguk is kialakíthatnak, ezen szerintem érdemes vitatkozni, hogy hogyan kell ezt a dolgot megcsinálni. De hogy szükség van rá vagy nincs - azt nagyon valóságtól elrugaskodottnak tartom, aki úgy gondolja, hogy erre nincs szükség.

Kucsák képviselő úr kérdésénél ugyan nagyjából beszéltem már a pedagógusképzésről, illetve az iskolai sportról, de hadd mondjam azt, hogy annyi igazolt utánpótlás sportolók tekintetében még soha nem volt Magyarországon, mint most. Ez 300 ezer fölött van, és ez nyilván összefügg a mindennapos testneveléssel.

Az arcátlan területfoglalásról már beszéltünk. (*Derültség. - Kunhalmi Ágnes: Arctalan!*)

Kulturális fejlesztések, szétagolt felelősség: kormányzati tapasztalatokról árulkodik ez a kérdés. Most nem akarom azt mondani, hogy én annak örülök, amiért

nem én vagyok a felelős, mert ezt már megvitattuk, de hadd mondjam azt, hogy nincs olyan előterjesztés kulturális fejlesztések esetében, bármilyen kormánybiztos az illetékes, vagy sportfejlesztés, vagy bármilyen miniszteri biztos az illetékes, vagy bármilyen kormányzati szerv az illetékes, amelyik ne menne át a szakterületen előzetes véleményezésre. Tehát azért közös jó ismerősünknek, Baán Lászlónak a miniszteri biztosságát is úgy kell elképzelni - egyébként ő nem kormánybiztos, hanem miniszteri biztos, tehát ő a mi minisztériumunk felelősségi körébe tartozik -, hogy ott egy munkacsoport dolgozik, ahol ott vannak a Miniszterelnökségből, a Nemzeti Fejlesztési Minisztériumból, természetesen az ő projektjéből meg a mi minisztériumunkból azok az emberek, akik ezekben az ügyekben illetékesek. Tehát az előterjesztések a minisztériumok közötti együttműködés eredményei, akár a kastélyprogramról van szó, ahol a tartalmi felelősség általában a miénk, a fejlesztési felelősség meg a Nemzeti Fejlesztési Minisztériumé, és aztán vannak olyan kiemelt projektek, amiket a Miniszterelnökség folytat. Ezzel megint csak nem ért egyet minden államtitkár: én, ha lehet, nem szívesen építkezek, mármint téglával meg malterrel, hanem a tartalmi kérdésekre próbálunk koncentrálni.

Tehát amiről nem beszéltem, és ott is jelentős források és jelentős elmaradások vannak, és ezt is el kell ismerni, az az uszoda-, a tornaterem-építés és a tanteremépítés. Ez a Nemzeti Fejlesztési Minisztériumban van, de azt, hogy hol legyen uszoda, és az hogyan szolgálja a köznevelést, hol legyen tanterem, és azt hogyan tudjuk az önkormányzattal együtt használni, a minisztériumunknak kell megmondani ennek a módját, illetve a Belügyminisztérium is koordinál ebben az ügyben.

Még egy fontos érdemi kérdés volt, amit az elnök asszony, Dúró Dóra képviselő asszony feltett a területi hátrányoknak a csökkentéséről. Valóban úgy van, ma 23 százalékosra teszi ezt a tényezőt az OECD is, és ez nem egy túl jó szám, ami a származási hátrányt jelenti - elsősorban szociális értelemben - Magyarországon. Erre azért mégiscsak azt kell mondanom, hogy ma a gyerekeknek az iskolában a 63 százaléka kapja meg ingyen a tankönyvet. Ez korábban nem így volt. Azért ezt még a legelrugaskodottabb szociális demagógia sem mondhatja, hogy 63 százalék a szegény, rászoruló gyermekeknek az aránya ma a magyar iskolarendszerben, mégis 63 százalék ingyen kapja, és két éven belül mindenki ingyen fogja kapni. Szerintem ez egy olyan szociális intézkedés, ami milliárdokban mérhető, nem beszélve a gyereketkezésről. Erről egy komoly vita van természetesen megint csak a parlamentben. Én nem bánom ezt a vitát egyáltalán, mert ha erre külön odafigyelünk, akkor itt jelentősebb lépéseket tudunk tenni, de a legfontosabb mégiscsak most indult, és korábban az volt a probléma, hogy rövid idő volt az előkészítésére a tankönyvnek, ezért kísérletiek a tankönyvek egyébként, mert van egy próbaideje ennek a dolognak.

És akkor azt, hogy a 3 éves kortól kötelező óvodát nem készítettük elő elég alaposan, azt hiszem, azért ezt nem lehet mondani. Többször elhalasztottuk ennek a bevezetését, mert úgy gondoltuk, hogy sem az infrastruktúra, sem a szabályozás, sem a költségvetési források még nem állnak rendelkezésre; most szeptembertől elindult. Nem szeretném felébreszteni az alvó kritikusokat, de egyelőre nem kapok olyan durva visszajelzést, ami arról szólna, hogy ez a rendszer nem működik. Nyilván van, ahol van egy kis túlterheltség, van, ahol talán még van férőhelyhiány, de az OECD-től elkezdve az UNESCO-n keresztül az UNICEF-en át az ENSZ-nek az ide vonatkozó szervezeteitől begyűjtöttük ezeket a véleményeket, még a brüsszeli Bizottságnak a felzárkózással foglalkozó szakemberei is azt mondják, hogy a leghatékonyabb eszköz a hátrányos helyzetű családoknál, ha minél előbb bevonjuk őket egy nevelési rendszerbe. Tehát a hároméves kortól kötelező óvoda a sikernek a záloga, és azok a

szociális intézkedések, amelyek ehhez kapcsolódnak, a háromszori étkezéssel és az egyéb, mondjuk így, civilizatórikus juttatásokkal, amik ott történnek. Szeptemberben indult, nyilván még sok mindent nem látunk ebben az ügyben, de az talán előrelépés, hogy január 1-jétől egyébként a szünetidőre kiterjesztett étkeztetési kötelezettsége az önkormányzatoknak és ennek a finanszírozása megint csak egy előrelépés ebben az ügyben. Ez természetesen vonatkozni fog az óvodás korú gyerekekre is meg az általános iskolába járó gyermekekre is. Tehát ha hátránycsökkentésről beszélünk, akkor ez lenne a leghatékonyabb intézkedés ebben az ügyben.

Az adminisztrációs teher csökkentését kérdezte még az elnök asszony - ezzel csak egyet tudok érteni.

Elnök asszony, ennyire tellett.

ELNÖK: Köszönjük szépen a miniszter úrnak, hogy rendelkezésünkre állt. Ezzel a 4. napirendi pontot lezárom. Jó munkát kívánok a miniszter úrnak és a minisztérium munkatársainak!

Egyebek

Az 5. napirendi pontunk az egyebek. Kérdezem, hogy van-e valakinek felvetése. *(Dr. Hiller István: Holnap találkozunk?)* Holnap találkozunk, délelőtt innen folytatjuk, így van, Lázár miniszter úrral.

Az ülés berekesztése

Az 5. napirendi pontot és a bizottsági ülést lezárom. Jó munkát kívánok!

(Az ülés befejezésének időpontja: 19 óra 40 perc)

Dúró Dóra
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Pavlánszky Éva és Morvai Elvira